

การจำแนกข้อมูลในระบบประมวลผลแบบฟอร์ม

DATA EXTRACTION IN FROM PROCESSING SYSTEM

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2544

ISBN 974-648-361-7

การจำแนกข้อมูลในระบบประมวลผลแบบฟอร์ม

DATA EXTRACTION IN FORM PROCESSING SYSTEM

รพีพร ชำชอง

RAPEEPORN CHAMCHONG

เลขหมู่.....

เลขทะเบียน...40611

วัน, เดือน, ปี 18 ต.ค. 2544

b.....
i.....

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า

บัณฑิตวิทยาลัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษานั้น ไม่นอกรอบนี้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

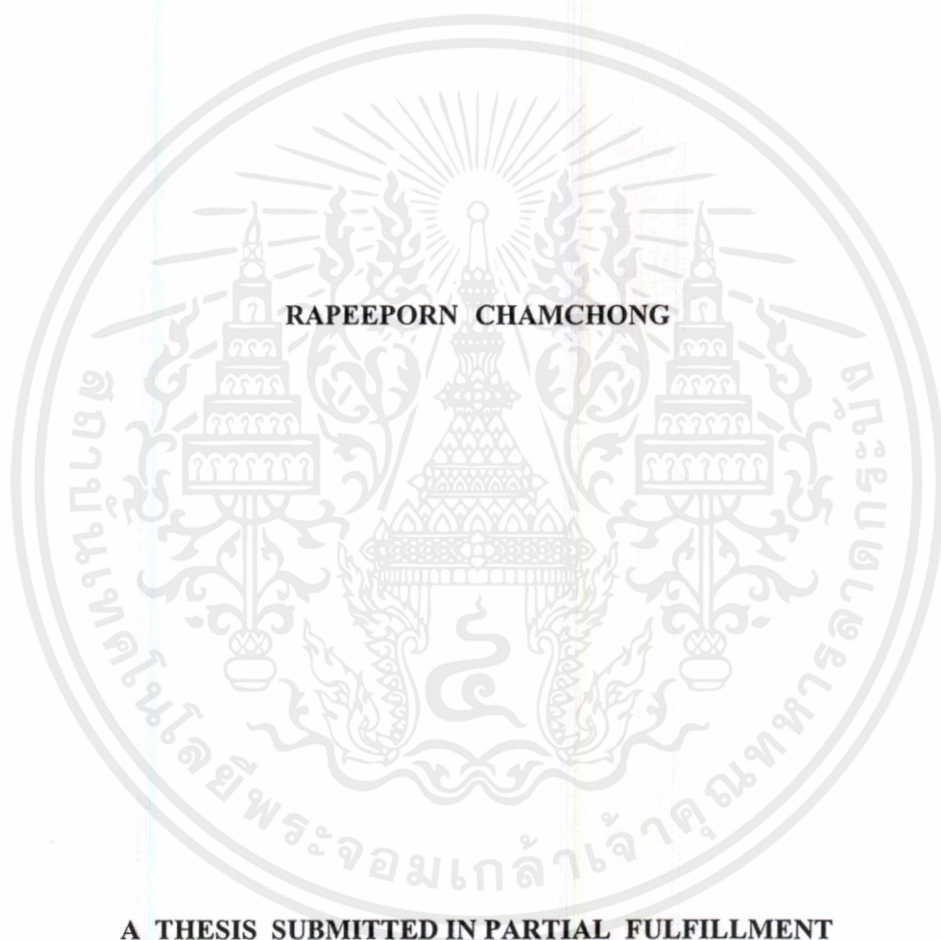
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พ.ศ.2544

ISBN 974-648-361-7

DATA EXTRACTION IN FORM PROCESSING SYSTEM

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF ENGINEERING IN ELECTRICAL ENGINEERING
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES**

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อ **2001** ษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลง **ISBN 974-648-361-7** ึ่งเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2001

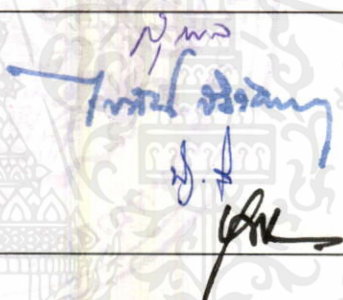
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การจำแนกข้อมูลในระบบประมวลผลแบบฟอร์ม
DATA EXTRACTION IN FORM PROCESSING SYSTEM
ชื่อนักศึกษา นางรพีพร ชำชอง
รหัสประจำตัว 40061046
ปริญญา วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา วิศวกรรมไฟฟ้า
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ รศ.ดร.ยุทธพงษ์ รังสรรค์เสรี

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์		ลายมือชื่อ
รศ.ดร.สุวิพล	สิทธิชีวกาศ	
ผศ.ดร.ไกรสิน	ส่งวัฒนา	
ผศ.ดร.ปัญญา	ฐิติมัทธมา	
รศ.ดร.ยุทธพงษ์	รังสรรค์เสรี	

วัน/เดือนปี ที่สอบ 26 กรกฎาคม 2544 เวลา 10.00-12.00 น.

สถานที่สอบ ณ อาคาร 12 ชั้น ชั้น 4 (ห้อง E12-402)

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

(รศ.ดร.บุญวัฒน์ อัคร)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ 14 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2544

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การจำแนกข้อมูลในระบบประมวลผลแบบฟอร์ม
นักศึกษา	นางรพีพร ชำซอง
รหัสประจำตัว	40061046
ปริญญา	วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	วิศวกรรมไฟฟ้า
พ.ศ.	2544
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์	รศ.ดร.ยุทธพงษ์ รังสรรค์เสรี

บทคัดย่อ

ขั้นตอนแรกของการประมวลผลแบบฟอร์มที่มีภาพแบคกราวด์ ได้แก่การเตรียมข้อมูลภาพที่มีคุณภาพดีและเหมาะสมกับการนำไปประมวลผลอื่นๆ ต่อไป ภาพที่ต้องการเป็นภาพที่สมบูรณ์ของข้อมูลที่กรอกในแบบฟอร์ม สามารถคำนวณจากภาพเริ่มต้นซึ่งเป็นภาพระดับเทา (Gray level Image) ของเอกสาร โดยการแยกองค์ประกอบของภาพจากฮิสโตแกรมเพื่อกำจัดแบคกราวด์ ข้อมูลที่กรอกในแบบฟอร์มอาจขาดหายไปบางส่วนภายหลังการกำจัดเส้นอ้างอิงจะถูกสร้างกลับคืนมาได้โดยใช้วิธีทางมอร์โฟโลยี (Morphological Operation) และจำแนกฟิลด์ข้อมูลที่ผู้ใช้กรอกโดยพิจารณาจากแนวเส้นอ้างอิงหลัก โดยการประยุกต์ใช้กับภาพแบบฟอร์มเอกสารต่างๆ แสดงให้เห็นการใช้งานของอัลกอริธึมดังกล่าว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thesis	Data Extraction in Form Processing System
Student	Mrs. Rapeeporn Chamchong
Student ID.	40061046
Degree	Master of Engineering
Programme	Electrical Engineering
Year	2001
Thesis Advisor	Assoc. Prof. Dr.Yuttapong Rangsanseri

ABSTRACT

The systems that process form document containing gray-level background require a preliminary task of preparing a high quality image suitable for the further processing. Starting from a scanned gray-level image, the background is first eliminated by decomposing the histogram of the image. The lost part of the filled text due to the removal of reference lines is then recovered by using morphological operations. Field extraction is based on reference lines. The experimental results on a complex document images are given to illustrate the usefulness of such an algorithm.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี เนื่องจากได้รับความอนุเคราะห์ และความช่วยเหลือ ให้ความรู้ คำแนะนำแนวทางการทำวิจัย และแนวทางการแก้ไขปัญหาต่างๆ เป็นอย่างดีจาก รศ.ดร.บุษยพงษ์ รังสรรค์เสรี อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

กราบขอบพระคุณ ผศ.ดร.ปัญญา รุติมัทธมา ที่ให้คำแนะนำ และให้ความช่วยเหลือทุกๆ ด้าน

ขอขอบพระคุณคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ทุกท่าน ที่ช่วยแก้ไขวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ ศ.ดร.กิตติ อินทรานนท์ ที่ให้ความช่วยเหลือ และกระตุ้นให้ทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้สำเร็จ

ขอขอบคุณ จุ่ม ต้น กฤษณะ ตู่กตา เล็ก อ็อค ประพนธ์ นัฐ โป่ง ที่ให้ความช่วยเหลือด้านต่างๆ และเป็นกำลังใจตลอดมา

สุดท้าย ขอขอบคุณคุณพ่อ คุณแม่ พี่เม็ค และครอบครัวที่คอยดูแลเอาใจใส่ ให้ความช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจที่ดีมาโดยตลอด

รพีพร ชำชอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ	IV
สารบัญภาพ	VII
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ที่มาของงานวิจัย.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	2
1.4 ขอบเขตของวิทยานิพนธ์.....	2
1.5 ขั้นตอนของงานวิจัย.....	3
1.6 เนื้อหาของวิทยานิพนธ์.....	4
บทที่ 2 ทฤษฎีเบื้องต้นในการประมวลผลแบบฟอร์ม	6
2.1 การกำจัดสัญญาณรบกวน	7
2.1.1 ตัวกรองสัญญาณแบบเฉลี่ยข้อมูล	8
2.1.2 ตัวกรองสัญญาณแบบเกาส์เซียน	8
2.2 การหาค่าเรดโซลต์.....	12
2.2.1 การหาค่าเรดโซลต์โดยใช้อัลกอริทึมของ Otsu.....	14
2.2.2 การหาค่าเรดโซลต์โดยใช้อัลกอริทึมของ Otsu แบบเรียกตัวเอง	15
2.2.3 การหาค่าเรดโซลต์ตามคุณลักษณะของวัตถุ	18
2.3 มอร์โฟโลยีทางคณิตศาสตร์.....	22
2.3.1 มอร์โฟโลยีภาพ 2 ระดับ	23
2.3.2 มอร์โฟโลยีภาพ 256 ระดับเทา.....	15

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 การจำแนกข้อมูลในระบบประมวลผลแบบฟอร์ม	30
3.1 การกำจัดสัญญาณรบกวน	31
3.2 การกำจัดแบคกราวด์และเส้นอ้างอิง	31
3.2.1 การกำจัดแบคกราวด์	32
3.2.2 การกำจัดเส้นอ้างอิง	34
3.3 การปรับปรุงข้อมูลที่เขียนทับกับเส้นอ้างอิง	35
3.3.1 ขบวนการโคลสซิงมอร์โฟโลยี	36
3.3.2 การสร้างข้อมูล	37
3.4 การจำแนกฟิลด์ออกจากแบบฟอร์ม	39
บทที่ 4 ผลการทดลอง	41
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	54
เอกสารอ้างอิง	57
ภาคผนวก	59
ประวัติผู้เขียน	63

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1	การจำแนกข้อมูลในระบบประมวลผลแบบฟอร์ม3
2.1	ภาพเริ่มต้นเพื่อใช้ในการกำจัดสัญญาณรบกวน9
2.2	การกำจัดสัญญาณรบกวนด้วยตัวกรองแบบเฉลี่ยข้อมูล.....10
2.3	การกำจัดสัญญาณรบกวนด้วยตัวกรองแบบเกาส์เซียน11
2.4	ฮิสโตแกรมระดับความเข้มของภาพ $f(i, j)$ ที่องค์ประกอบภาพส่วนที่เป็นวัตถุค่อนข้างมืด อยู่บนส่วนพื้นหลังที่สว่าง.....13
2.5	ฮิสโตแกรมระดับความเข้มของภาพ $f(i, j)$ ที่องค์ประกอบภาพส่วนที่เป็นวัตถุค่อนข้างมืด อยู่บนส่วนพื้นหลังที่มีมากกว่า 2 พิก16
2.6	ขั้นตอนการหาค่าเรคโทรงค์โดยการประยุกต์ใช้อัลกอริทึมของ Otsu แบบเรียกตัวเอง17
2.7	ขั้นตอนการหาค่าเรคโทรงค์ตามคุณลักษณะของวัตถุ (OAT)19
2.8	ภาพเริ่มต้นเพื่อใช้ในการหาค่าเรคโทรงค์.....20
2.9	การกำจัดแบคกราวด์โดยการหาค่าเรคโทรงค์ด้วยอัลกอริทึมของ Otsu.....20
2.10	การกำจัดแบคกราวด์โดยการหาค่าเรคโทรงค์โดยใช้อัลกอริทึมของ Otsu แบบเรียก ตัวเอง21
2.11	การกำจัดแบคกราวด์โดยการหาค่าเรคโทรงค์ตามคุณลักษณะของวัตถุ (OAT).....22
2.12	ตัวอย่างจุดภาพในเมตริกซ์ 2 มิติ.....23
2.13	ตำแหน่งจุดภาพเริ่มต้นของเซต A, เซต B และการไคเลชันของเซต $A \oplus B$24
2.14	ตำแหน่งจุดภาพเริ่มต้นของเซต A, เซต B และการอีรอสันของเซต $A \ominus B$25
2.15	การทำโคลสซิง : $(A \oplus B) \ominus B$26
2.16	การทำโอเพนนิ่ง $(A \ominus B) \oplus B$26
2.17	การทำไคเลชันของภาพเอกสาร 256 ระดับเทา $(f \oplus B)$27
2.18	การทำอีรอสันของภาพเอกสาร 256 ระดับเทา $(f \ominus B)$28
2.19	การทำโอเพนนิ่ง และ โคลสซิงของภาพ 256 ระดับเทา.....29
3.1	โครงสร้างระบบจำแนกข้อมูลในระบบประมวลผลแบบฟอร์ม.....30
3.2	การกำจัดแบคกราวด์โดยปรับปรุงการหาค่าเรคโทรงค์ตามคุณลักษณะของวัตถุ (FOAT).....33

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์หรือการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีหีดดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
3.4	การหาค่าเฉลี่ยของเส้นอ้างอิง.....38
4.1	ภาพต้นฉบับ.....41
4.2	ภาพกำจัดสัญญาณรบกวนด้วยตัวกรองสัญญาณแบบเกาส์เซียน (f_r)42
4.3	ซิสโตแกรมจำนวนจุดภาพจากภาพเอกสารที่ได้จากการกรองสัญญาณรบกวนแบบ เกาส์เซียน.....43
4.4	ภาพเช็คนาการที่ได้หลังจากกำจัดแบคกราวด์ด้วยวิธีการปรับปรุงการหาค่าเรดโซลด์ตาม คุณลักษณะของวัตถุ (FOAT) (f_{bu})44
4.5	ผลลัพธ์ภาพเช็คนาการที่ได้จากการกำจัดเส้นอ้างอิง (f_{in}).....45
4.6	ผลการรวมข้อมูลภาพ (f_{res}) ที่ได้จากการจำแนกส่วนของข้อมูลออกจากแนวเส้นอ้างอิง ที่มีสตรัคเจอร์อีลิเมนต์ทั้ง 4 ทิศทาง (f_{res-k}) เข้าด้วยกัน46
4.7	ผลการสร้างข้อมูล (f_{data}) โดยการรวมข้อมูลภาพที่ได้จากการจำแนกส่วนของข้อมูลออกจาก แนวเส้นอ้างอิง (f_{res}) และภาพที่ได้จากการกำจัดเส้นอ้างอิง (f_{in})47
4.8	การสร้างข้อมูล (f_{data}) จากขั้นตอนต่างๆ48
4.9	การจำแนกฟิลด์ข้อมูลที่ได้จากแบบฟอร์มเช็คนาการไทยพาณิชย์ที่ผ่านการสร้างส่วน ของข้อมูลที่ขาดหายไป (f_{data})49
4.10	การจำแนกฟิลด์ข้อมูลที่ได้จากแบบฟอร์มเช็คนาการกรุงศรีอยุธยาที่ผ่านการสร้างส่วน ของข้อมูลที่ขาดหายไป (f_{data})50
4.11	การจำแนกข้อมูลจากแบบฟอร์มลงทะเบียน51

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาของงานวิจัย

ในปัจจุบันองค์กรต่างๆ ได้นำเอาแบบฟอร์มมาตรฐานเข้ามาใช้ในหน่วยงานเป็นจำนวนมากขึ้น เพื่อให้การเก็บรวบรวมข้อมูลได้สะดวก รวดเร็วขึ้น แต่การนำข้อมูลเข้าระบบคอมพิวเตอร์ในปัจจุบันนั้นยังไม่จัดเป็นระบบอัตโนมัติ ยังต้องอาศัยผู้ใช้ระบบเป็นผู้บันทึกข้อมูลเข้าระบบ ถ้าในแต่ละวันมีแบบฟอร์มจำนวนมาก ก็จะส่งผลให้เกิดความผิดพลาดในการบันทึกข้อมูลได้ และยังทำให้เกิดความล่าช้าในการบันทึกข้อมูล รวมทั้งสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายสูง ดังนั้น การจัดทำระบบประมวลผลแบบฟอร์มอัตโนมัติ จะเป็นการนำข้อมูลเข้าระบบโดยให้คอมพิวเตอร์ประมวลผลเองอย่างอัตโนมัติ โดยไม่ต้องอาศัยผู้ใช้ระบบเป็นผู้นำเข้าอีกต่อไป ซึ่งจะทำให้การประมวลผลมีความสะดวก รวดเร็ว และยังคงลดต้นทุนในการนำข้อมูลเข้าระบบคอมพิวเตอร์ได้อีกด้วย

ในการประมวลผลข้อมูลในระบบประมวลผลแบบฟอร์มอัตโนมัตินั้น ก่อนจะนำข้อมูลที่ได้ไปประมวลผลต่อไปได้นั้น จำเป็นต้องทำการจำแนกข้อมูลที่ผู้ใช้กรอกออกจากแบบฟอร์มสำเร็จรูปดังกล่าวก่อน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ และถูกต้อง ให้สามารถนำไปประมวลผลในระบบอื่นๆ ต่อไปได้อย่างถูกต้อง เช่น เมื่อนำไปผ่านขบวนการแปลข้อความ หรือ OCR จะทำให้ผลการแปลนั้นถูกต้องสมบูรณ์ด้วย รวมทั้งการหาวิธีการในการจำแนกให้มีความสะดวก รวดเร็ว และประหยัดค่าใช้จ่ายมากที่สุด เนื่องจากเอกสารที่นำเข้าอาจเป็นภาพเอกสารที่มีความหลากหลาย ซึ่งประกอบด้วยส่วนของแบคกราวด์ เส้นอ้างอิง ข้อความบนแบบฟอร์มเปล่า และข้อความที่ผู้ใช้เติมลงบนแบบฟอร์มเปล่า ซึ่งจากเดิมได้มีผู้ศึกษาถึงการประมวลผลแบบฟอร์มโดยพิจารณาจากภาพนำเข้าที่เป็นภาพไบนารี ยังไม่ครอบคลุมการทำงานกับภาพที่มีแบคกราวด์หลากหลาย ดังเช่นเช็คของธนาคาร และมีผู้ศึกษาถึงการนำเข้าแบบฟอร์มสำเร็จรูปโดยการจำแนกจะพิจารณาจากแบบฟอร์มเปล่าที่ยังไม่มีการเติมข้อมูลลงบนแบบฟอร์ม ทำให้เสียค่าใช้จ่ายและเวลาในการประมวลผลกับแบบฟอร์มเปล่าก่อนการประมวลผลจริง รวมทั้งยังไม่เป็นระบบที่ทำงานได้โดยอัตโนมัติ ไม่ครอบคลุมการทำงานที่หลากหลาย และการจำแนกฟิลด์โดยทั่วไปยังต้องพึ่งผู้ใช้ระบบเป็นผู้กำหนด

โดยทั่วไปแล้วแบบฟอร์มสำเร็จรูปจะมีส่วนประกอบหลักคือ ข้อความ สัญลักษณ์ ภาพแบคกราวด์ กรอบสี่เหลี่ยมหรือเส้นอ้างอิงแนวนอน และข้อมูลที่กรอกบนแบบฟอร์มซึ่งอาจเป็นตัวอักษรที่เขียนหรือพิมพ์ และการกรอกข้อมูลจะกรอกในกรอบสี่เหลี่ยมหรือบนเส้นแนวนอน ดังนั้นการจำแนกข้อมูลที่กรอกบนแบบฟอร์ม จัดเป็นส่วนสำคัญของการดำเนินงานเพื่อนำข้อมูลบนแบบฟอร์มนำไปใช้งานต่อไปได้ และเพื่อให้ข้อมูลที่กรอกบนแบบฟอร์มมีความสมบูรณ์ ต้องกำจัด

แบคราวด์ และเส้นอ้างอิง (Reference Lines) ที่อาจตัดทับกับข้อมูลที่กรอกบนแบบฟอร์ม ซึ่งเป็นปัญหาหลักของการจำแนกข้อมูลเบื้องต้น หลังจากกำจัดเส้นอ้างอิงแล้วยังส่งผลให้ส่วนของข้อมูลที่ตัดทับกับเส้นอ้างอิงหายไป ดังนั้นเพื่อให้ข้อมูลที่จำแนกสามารถนำไปประมวลผลต่อได้อย่างถูกต้อง จะต้องหาวิธีการปรับปรุงข้อมูลที่ขาดหายไปให้คงสภาพเช่นเดิมได้

จากปัญหาดังกล่าวที่พบ ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสนอการจำแนกข้อมูลในระบบประมวลผลแบบฟอร์ม ซึ่งใช้หลักการประมวลผลภาพที่มีแบคราวด์ และการจำแนกฟิลด์ข้อมูลโดยพิจารณาจากเส้นอ้างอิง (Reference Lines) เป็นหลัก และประมวลผลโดยใช้ยูสเซอร์อินเตอร์เฟซน้อยที่สุด ซึ่งจะทำให้สามารถจำแนกข้อมูลที่ผู้ใช้กรอกลงบนแบบฟอร์มได้สะดวก รวดเร็ว ถูกต้อง และประหยัดค่าใช้จ่าย

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาโปรแกรมต้นแบบเพื่อจำแนกข้อมูลในระบบประมวลผลแบบฟอร์ม ที่มีความสะดวก รวดเร็ว และถูกต้อง สำหรับภาพเอกสารระดับเทาที่มีภาพแบคราวด์หลากหลาย และการจำแนกฟิลด์ข้อมูลโดยใช้เส้นอ้างอิงเป็นหลักพื้นฐานในการพัฒนา
2. สามารถนำผลลัพธ์ที่ได้ไปในการประมวลผลอื่นๆ ในระบบประมวลผลแบบฟอร์ม เช่น การแปลข้อความ หรือ OCR
3. เป็นงานวิจัยต้นแบบสำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระบบการประมวลผลแบบฟอร์ม

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. โปรแกรมจำแนกข้อมูลในระบบประมวลผลแบบฟอร์มที่พัฒนาขึ้น สามารถนำไปใช้ได้ในระบบงานจริง มีความถูกต้อง รวดเร็ว และยืดหยุ่น
2. สามารถนำข้อมูลที่ได้จากการจำแนกไปใช้ประมวลผลอื่นๆ ต่อไปได้อย่างถูกต้อง
3. เป็นโปรแกรมต้นแบบของการพัฒนาซอฟต์แวร์ในระบบประมวลผลแบบฟอร์ม

1.4 ขอบเขตของวิทยานิพนธ์

ในวิทยานิพนธ์นี้ได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาและทำวิจัยดังนี้

1. ภาพเอกสารที่ใช้ในการทดลองเป็นภาพเอกสารระดับเทา ที่สแกนด้วยรายละเอียดการสแกน 300 จุดภาพต่อนิ้ว

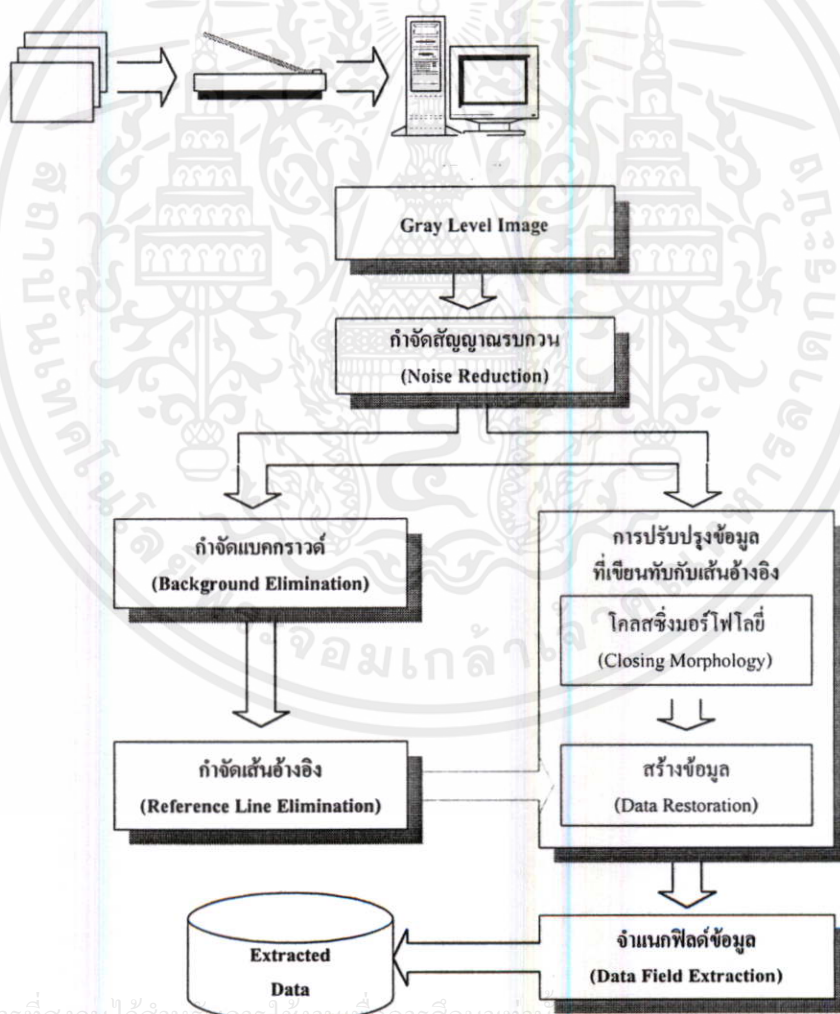
2. ภาพเอกสารสามารถใช้เส้นอ้างอิงในแกนอนสำหรับจำแนกฟิลด์ข้อมูลได้ และใช้ขบวนการโคลสซิงมอร์โฟโลยีในการสร้างข้อมูลที่ขาดหายไปจากการตัดทับกับแนวเส้นอ้างอิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ซึ่งใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ในการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. เอกสารที่ใช้เป็นเช็คราชการ ซึ่งมีความสะดวกในการกำหนดประเภทของฟิลด์ โดยใช้พื้นฐานดังกล่าวได้

1.5 ขั้นตอนของงานวิจัย

การจำแนกข้อมูลในระบบประมวลผลแบบฟอร์ม วิธีที่นำเสนอในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จะทำการพัฒนาโดยใช้หลักการประมวลผลภาพที่มีภาพแบคกราวด์ และการจำแนกฟิลด์ข้อมูลโดยพิจารณาจากเส้นอ้างอิงเป็นหลัก ภายใต้การทำงานแบบซูเปอร์ไวเซอร์ โดยการนำเข้าแบบฟอร์มเอกสารผ่านเครื่องสแกนเนอร์ จากนั้น สร้างโปรแกรมเพื่อทำการประมวลผลกับภาพที่ได้จากสแกนเนอร์ โดยแบ่งการประมวลผลออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนการประมวลผลขั้นต้นเพื่อปรับปรุงคุณภาพภาพ และส่วนการประมวลผลเพื่อการจำแนกข้อมูลที่ใช้เดิมลงบนแบบฟอร์ม ดังแสดงขั้นตอนการทำงานโดยรวมในภาพที่ 1.1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้
 ภาพที่ 1.1 การจำแนกข้อมูลในระบบประมวลผลแบบฟอร์ม

จากภาพที่ 1.1 แสดงการจำแนกข้อมูลในระบบประมวลผลแบบฟอร์ม เริ่มการทำงานโดยการสแกนภาพแบบฟอร์มเอกสารผ่านเครื่องสแกนเนอร์ให้ทำการสร้างภาพเอกสาร ซึ่งจะสามารถกำหนดเงื่อนไขในการสร้างภาพไว้ได้หลายระดับสี เช่น 2, 256, และ 16.7 ล้านระดับสี แต่ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะกำหนดให้สแกนเนอร์สร้างภาพระดับเทา 256 ระดับ (Multi-Gray level) ด้วยความละเอียดการสแกน 300 จุดภาพต่อนิ้ว การที่กำหนดให้การใช้ความละเอียดสูง เนื่องจากเป้าหมายของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เพื่อนำผลลัพธ์ที่ได้ไปประมวลผลอื่นๆ ต่อไป ซึ่งเกี่ยวข้องกับขบวนการรู้จำ (Pattern Recognition) ดังนั้นถ้ากำหนดให้ภาพมีความละเอียดต่ำมาก เช่น 75, 100 หรือ 150 จุดภาพต่อนิ้วแล้ว จะทำให้การนำผลลัพธ์ที่ได้ไปทำการแปลข้อความได้ไม่ถูกต้อง

1.6 เนื้อหาของวิทยานิพนธ์

ในวิทยานิพนธ์นี้ได้เสนอวิธีการจำแนกข้อมูลในระบบประมวลผลแบบฟอร์ม เนื้อหาแยกออกเป็น บทดังต่อไปนี้

บทที่ 1 บทนำ กล่าวถึง ที่มาของงานวิจัย วัตถุประสงค์ของงานวิจัย ขอบเขตของวิทยานิพนธ์ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ขั้นตอนงานวิจัย ข้อตกลงเบื้องต้น ข้อจำกัดของการศึกษา และเนื้อหาของงานวิจัย

บทที่ 2 ทฤษฎีเบื้องต้นในระบบประมวลผลแบบฟอร์ม ซึ่งจะกล่าวถึง ทฤษฎีพื้นฐานต่างๆ ในระบบประมวลผลเอกสารและแบบฟอร์มต่างๆ ไป และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 การจำแนกข้อมูลในระบบประมวลผลแบบฟอร์ม ซึ่งจะกล่าวถึง ขั้นตอนการกำจัดแบคราวด์และเส้นอ้างอิง การปรับปรุงข้อมูลที่เขียนทับกับเส้นอ้างอิงโดยสร้างส่วนที่ขาดหายไปหลังจากการกำจัดเส้นอ้างอิง ด้วยขบวนการ โคลสซิงมอร์โฟโลยี และการจำแนกฟิลด์ข้อมูลโดยใช้เส้นอ้างอิงเป็นหลัก

บทที่ 4 ผลการทดลอง กล่าวถึงผลการทดลองที่ได้จากระบบประมวลผลแบบฟอร์มในแต่ละขั้นตอน

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ทฤษฎีเบื้องต้นในการประมวลผลแบบฟอร์ม

ระบบการประมวลผลแบบฟอร์ม จัดเป็นงานทางด้านการวิเคราะห์เอกสาร (Document Analysis) ซึ่งได้มีผู้ศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์เอกสารต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก โดยสามารถแบ่งประเภทของเอกสารได้ 2 ประเภท [1] คือ

1. เอกสารทั่วไป ที่ไม่ได้จัดอยู่ในรูปของแบบฟอร์มมาตรฐาน เช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร รายงาน ฯลฯ ซึ่งเอกสารดังกล่าวนี้ถ้ามาทำการวิเคราะห์เอกสาร โดยผ่านระบบคอมพิวเตอร์ จะทำการวิเคราะห์เพียงส่วนของข้อความ (Text) และส่วนของภาพกราฟิก (Graphic) โดยอาศัยการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ทางตรรกะนั้น

2. เอกสารที่จัดเป็นแบบฟอร์มมาตรฐาน ที่องค์กรต่างๆ จัดทำเพื่อให้ผู้ใช้กรอกข้อความลงบนแบบฟอร์มพื้นๆ เช่น เช็คนาคาการ แบบฟอร์มฝากถอนเงิน ใบเสร็จรับเงิน ใบส่งของ แบบฟอร์มภาษีเงินได้ แบบฟอร์มการลงทะเบียน ฯลฯ

ซึ่งในการวิเคราะห์แบบฟอร์มมาตรฐานนี้ จะมีความยุ่งยากซับซ้อนขึ้นมากกว่าการวิเคราะห์เอกสารทั่วไป เช่น จะเห็นว่าในส่วนของเส้นตรงที่ใช้อ้างอิงดังกล่าวนั้น จัดเป็นส่วนของกราฟิก และบางครั้งในการกรอกข้อมูลอาจทำให้เกิดการตัดทับกันระหว่างเส้นตรงกับตัวอักษรที่กรอกลงบนแบบฟอร์ม

ในการวิเคราะห์เอกสารที่อยู่ในรูปของแบบฟอร์มจะเป็นการวิเคราะห์โครงสร้างเอกสารทางกายภาพ และแสดงตำแหน่งของข้อมูลที่ต้องการ (Object) อย่างไรก็ตาม เอกสารที่เป็นแบบฟอร์มสำเร็จรูปนั้น แม้จะมีความหลากหลายแตกต่างกันไป แต่รูปแบบของแบบฟอร์มแต่ละชนิดก็ไม่ได้เปลี่ยนแปลงกันบ่อย และแบบฟอร์มประเภทเดียวกันในแต่ละองค์กร ก็จะมีรูปแบบที่คล้ายคลึงกัน

จากการศึกษาโครงสร้างของเอกสารที่จัดอยู่ในรูปของแบบฟอร์มมาตรฐานนั้น มี 2 ประเภท คือ

1. แบบฟอร์มที่มีรูปแบบไม่คงที่ หรือยืดหยุ่น (Flexible Forms) ได้แก่แบบฟอร์มทั่วไป ที่ไม่ได้มีการกำหนดมาตรฐานที่แน่นอนตายตัว ซึ่งต่างองค์กรก็อาจกำหนดรูปแบบที่แตกต่างกันไป อีกทั้งไม่สามารถกำหนดฟิลด์ข้อมูลที่เป็นมาตรฐานจากแบบฟอร์มได้ ต้องอาศัยยูสเซอร์อินเตอร์เฟซเข้ามาช่วยจัดการในการกำหนดฟิลด์ข้อมูลที่ได้ และจะต้องทำการเก็บข้อมูลแบบฟอร์มเปล่าเบื้องต้นเอาไว้เพื่อการเรียนรู้ฐานข้อมูลต่อไป

2. แบบฟอร์มที่มีรูปแบบคงที่ (Fixed Forms) ซึ่งได้แก่แบบฟอร์มที่มีฟิลด์ข้อมูลคงที่ และมีไว้เป็นมาตรฐานเดียวกันในแต่ละหน่วยงานต่างๆ ได้แก่ เช็คนาคาการ ซึ่งจะมีฟิลด์ข้อมูลให้ผู้

ใช้กรอกเหมือนกัน และตำแหน่งของแต่ละฟิลด์ถูกกำหนดไว้ในรูปแบบเดียวกัน แต่อาจมีขนาดหรือลวดลายต่างกันไป ถึงแม้จะมีความแตกต่างกันบ้างในแต่ละองค์กรแต่ก็จัดว่ามีโครงสร้างทั่วไป ทั้งทางกายภาพและทางตรรกที่เหมือนกัน ในการจัดการระบบจึงไม่จำเป็นต้องอาศัยยูสเซอร์อินเตอร์เฟซ แต่ใช้เฉพาะการวิเคราะห์โครงสร้างของแบบฟอร์มเท่านั้น

จากการศึกษาการวิเคราะห์แบบฟอร์มที่มีรูปแบบไม่คงที่ ได้มีผู้ศึกษาวิจัยไว้หลายรูปแบบด้วยกัน แต่ต้นแบบได้มีผู้วิเคราะห์ไว้โดยการนำแบบฟอร์มเปล่ามาสร้างเป็นโมเดล [2, 3] แล้วจึงนำแบบฟอร์มจริงที่มีการกรอกข้อมูลแล้วไปแยกประเภทของแบบฟอร์มจากโมเดลดังกล่าว รวมทั้งการจำแนกฟิลด์ข้อมูล จะต้องอาศัยยูสเซอร์อินเตอร์เฟซเข้ามาช่วยในการจำแนกฟิลด์ ในการวิเคราะห์แบบฟอร์มที่มีความยุ่งยากซับซ้อน จำเป็นต้องใช้วิธีการจำแนกฟิลด์ข้อมูลโดยการใช้โมเดลของฟอร์มต้นฉบับเข้ามาช่วยจัดการ นอกจากนี้ งานวิจัยเรื่องระบบตรวจสอบอัตโนมัติ [4] ได้ทำการศึกษา วิเคราะห์การประมวลผลแบบฟอร์มในแนวทางดังกล่าวไว้ ซึ่งวิธีการที่กล่าวมามีความยืดหยุ่นต่อการประมวลผลแบบฟอร์มในประเภทต่างๆ แต่เสียเวลา และเนื้อที่ในการจัดเก็บข้อมูล เพราะต้องมีการสร้างโมเดลบันทึกฟอร์มไลบรารี และการกำหนดฟิลด์ข้อมูลในครั้งแรก จากนั้นเมื่อนำฟอร์มเข้าระบบก็จะเสียเวลาในการแยกประเภทของเอกสาร โดยต้องนำมาเปรียบเทียบกับโมเดลที่มีอยู่ และอาจทำให้เกิดปัญหาการแยกประเภทของฟอร์มผิดพลาดได้ เนื่องจากแบบฟอร์มดังกล่าวบางครั้งพิมพ์ไม่พร้อมกัน อาจทำให้ตำแหน่งของฟิลด์ข้อมูลที่โค๊ดคาดเคลื่อนออกไป

นอกจากนี้ ในงานการวิเคราะห์การประมวลผลแบบฟอร์มดังกล่าวนี้ ศึกษาเฉพาะภาพเอกสารที่เป็นใบนารี ถ้าเอกสารดังกล่าวมีความหลากหลายของแบคราวด์ จะไม่สามารถวิเคราะห์เอกสารดังกล่าวได้อย่างถูกต้อง ดังนั้นการนำเข้าของเอกสารที่มีความหลากหลายของแบคราวด์ต้องนำเข้าเป็นภาพระดับเทา และต้องจำแนกส่วนของข้อความออกจากแบคราวด์ดังกล่าว ซึ่งมีผู้ศึกษาวิจัยขบวนการจำแนกส่วนของข้อความออกจากแบคราวด์โดยใช้วิธีการหาค่าแธดโซลด์จากฮิสโตแกรมระดับเทาของภาพของ Otsu [5]

นอกจากนี้ การจำแนกฟิลด์ข้อมูลที่ได้จากแบบฟอร์มต่างๆ ในบางครั้งอาจเกิดปัญหาการตัดทับของข้อความที่ผู้ใช้กรอกลงบนแบบฟอร์มกับแนวเส้นอ้างอิงที่ในแบบฟอร์มได้กำหนดไว้ให้ผู้ใช้เติมข้อมูลนั้น เมื่อทำการจำแนกฟิลด์ข้อมูลแล้วข้อความที่ตัดทับกับเส้นอ้างอิงอาจขาดหายไป ซึ่งได้มีผู้ศึกษาการตัดทับของข้อความกับแนวเส้นอ้างอิงไว้หลายวิธี จากวิธีของ Richard Casey และคณะ [2] นั้นไม่ได้เสนอวิธีการแก้ไขปัญหาดังกล่าวไว้ ตัวอักษรที่ถูกจำแนกออกมาจึงมีส่วนที่ขาดหายไปจากการตัดทับกับแนวเส้นอ้างอิง แต่เนื่องจากงานวิจัยดังกล่าวอาศัยโครงสร้างของรูปแบบตัวอักษรในระหว่างการจัดทำ OCR มาทำนายลักษณะตัวอักษรที่ถูกต้องต่อไปได้ แต่ถ้าตัวอักษรดังกล่าวเป็นตัวอักษรที่เป็นลายมือเขียน หรือมีรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้น การแก้ปัญหาดังกล่าวอาจทำให้การทำนายตัวอักษรนั้น ไม่ถูกต้องได้

ในการศึกษาและพัฒนาระบบการจำแนกข้อมูลในระบบประมวลผลแบบฟอรัมนี้ จะลดขั้นตอนการสร้างโมเดลของแบบฟอรัมและยูสเซอร์อินเตอร์เฟซที่ใช้ในการกำหนดฟิลด์ออกไป เพราะเนื่องจากแบบฟอรัมดังกล่าวมีรูปแบบทางกายภาพ และทางตรรกที่คงที่เป็นมาตรฐานอยู่แล้ว โดยมีพื้นฐานการพัฒนาโดยอาศัยแนวเส้นอ้างอิงเป็นตัวกำหนดฟิลด์ข้อมูล นอกจากนี้ยังได้ศึกษาถึงกรณีเอกสารที่นำเข้ามาภาพเบลอที่หลากหลายนโดยอาศัยการหาค่าเรคโพลด์ที่เหมาะสม และการสร้างส่วนที่ขาดหายไปของตัวอักษรโดยใช้โคลสซิงมอร์โฟโลยี ในกรณีที่เกิดการตัดทับกันระหว่างตัวอักษรและแนวเส้นอ้างอิง

สำหรับในบทนี้จะกล่าวถึงทฤษฎีเบื้องต้นในการประมวลผลภาพเอกสารและแบบฟอรัม โดยทั่วไป และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในการจำแนกข้อมูลในระบบประมวลผลแบบฟอรัม ซึ่งทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่สำคัญ มีดังนี้

1. การกำจัดสัญญาณรบกวนของภาพเอกสาร
2. การหาค่าเรคโพลด์
3. ตัวดำเนินการมอร์โฟโลยี

2.1 การกำจัดสัญญาณรบกวน (Noise Reduction)

ทฤษฎีหลักโดยทั่วไปที่ใช้ในการประมวลผลภาพเอกสารหรือแบบฟอรัมนั้น ในขั้นต้นเอกสารนำเข้ามาผ่านการสแกนโดยทั่วไป ต้องผ่านขบวนการประมวลผลก่อน (Image Preprocessing) เป็นขั้นตอนในการกำจัดสัญญาณรบกวน

ภาพเอกสารที่ผ่านการสแกน อาจเป็นข้อมูลภาพที่ไม่พร้อมสำหรับการประมวลผลจริง ทั้งนี้เพราะเอกสารที่สแกนเข้ามาอาจเกิดจุดภาพที่ไม่พึงประสงค์ขึ้นซึ่งอาจเกิดจากรอยขีดข่วน กระจก หรือรอยขีดข่วนหรืออาจเกิดระหว่างการแปลงสัญญาณอนาล็อกไปเป็นดิจิทัล ดังนั้นต้องทำการกำจัดสัญญาณรบกวนและสิ่งไม่พึงประสงค์ ที่มีขนาดเล็กออกจากภาพก่อนที่จะนำไปประมวลผลในขั้นตอนอื่น ๆ ต่อไป

ในงานวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาถึงวิธีการกำจัดสัญญาณรบกวนด้วยตัวกรองสัญญาณเชิงเส้นสัญญาณรบกวนโดยทั่วไปแล้วจะมีความถี่สูงกว่าสัญญาณภาพปกติ สัญญาณภาพประเภทนี้สามารถกำจัดออกโดยใช้ตัวกรองสัญญาณที่ยอมให้ความถี่ต่ำผ่านไปได้ การกำจัดสัญญาณรบกวนด้วยตัวกรองสัญญาณเชิงเส้นนี้จะใช้ได้ผลกับสัญญาณรบกวนที่มีความต่อเนื่อง เช่นสัญญาณรบกวนแบบเกาส์เซียนหรือสัญญาณรบกวนที่มีการแจกแจงแบบยูนิฟอรัม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.1 ตัวกรองสัญญาณแบบเฉลี่ยข้อมูล (Average Filtering)

เป็นการกำจัดสัญญาณรบกวน โดยการเฉลี่ยข้อมูลตามจำนวนของจุดรอบข้างที่นำมาพิจารณา [6] ดังนี้

$$f_r(i, j) = \frac{1}{K^2} \sum_{m=1}^K \sum_{n=1}^K f_{\text{raw}}(m, n) \quad (2.1)$$

โดยที่ $f_r(i, j)$ คือจุดภาพตำแหน่งที่ i, j ที่ประมวลผลได้จากการกำจัดสัญญาณรบกวน

$f_{\text{raw}}(m, n)$ คือจุดภาพเริ่มต้นที่นำเข้ามาประมวลผลโดยรวมจุดภาพ i, j

K^2 คือ ขนาดของจุดจำนวนของจุดภาพรอบข้างของจุดภาพ i, j ที่นำมาเฉลี่ยข้อมูล กรณีที่มีขนาด 3×3 จะได้ว่า

$$f_r(i, j) = \frac{1}{9} \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 1 \end{bmatrix} \otimes f_{\text{raw}}(i, j) \quad (2.2)$$

ถ้ามีขนาด 5×5 จะได้

$$f_r(i, j) = \frac{1}{25} \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 1 & 1 & 1 \end{bmatrix} \otimes f_{\text{raw}}(i, j) \quad (2.3)$$

นั่นคือเป็นการทำตัวกรองแบบเฉลี่ยข้อมูลที่มีขนาดต่างกัน มาทำคอนโวลูชันกับภาพเริ่มต้นที่ได้จากการสแกนเข้าระบบนั่นเอง

2.1.2 ตัวกรองสัญญาณแบบเกาส์เซียน (Gaussian Filtering)

การกำจัดสัญญาณรบกวนโดยใช้ตัวกรองความถี่เกาส์เซียน (Gaussian Filter) [7] เป็นการถ่วงน้ำหนักให้กับมาสก์นั้นๆ โดยใช้สัมประสิทธิ์ไบโนเมียลซึ่งประยุกต์มาจากตัวกรองสัญญาณแบบเฉลี่ยข้อมูล ดังนี้

$$f_r(i, j) = \frac{1}{S_k} \sum_{m=1}^K \sum_{n=1}^K B_{mn} \cdot f_{raw}(m, n) \tag{2.4}$$

โดยที่ $f_r(i, j)$ คือจุดภาพตำแหน่งที่ i, j ที่ประมวลผลได้จากการกำจัดสัญญาณรบกวน

$f_{raw}(m, n)$ คือจุดภาพเริ่มต้นที่นำเข้ามาประมวลผลโดยรวมจุดภาพ i, j

B คือ มาตรฐานสัมประสิทธิ์ไบโนเมียลขนาด $K \times K$

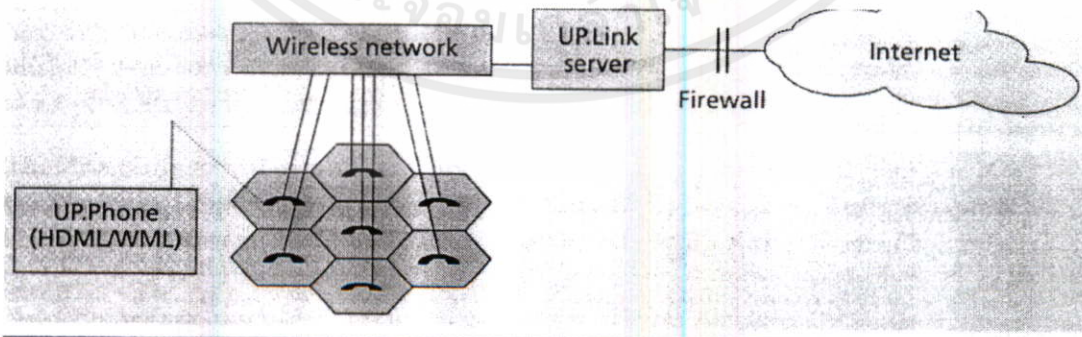
$$S_k = \sum_{m=1}^K \sum_{n=1}^K B_{mn}$$

ตัวกรองเกาส์เซียนที่ใช้มาตรฐานขนาด 3×3 มีรูปแบบเป็นดังนี้

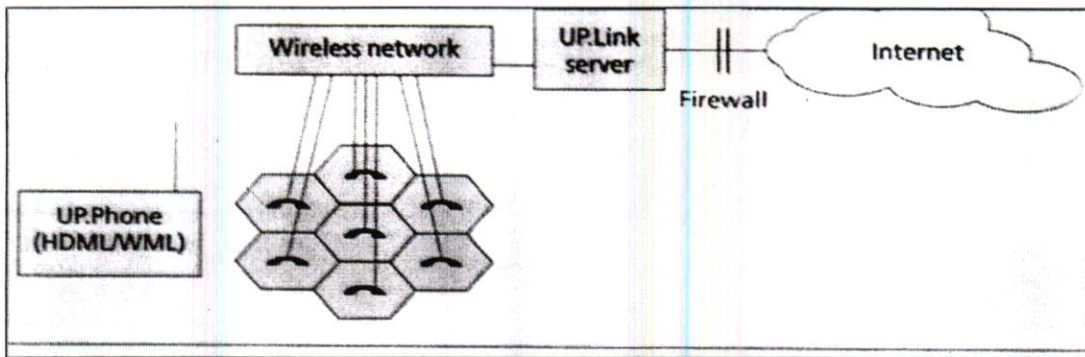
$$B_{mn} = \begin{bmatrix} 1 & 2 & 1 \\ 2 & 4 & 2 \\ 1 & 2 & 1 \end{bmatrix} \tag{2.5}$$

ถ้าเพิ่มมาตรฐานเป็นขนาด 5×5 จะได้ดังนี้

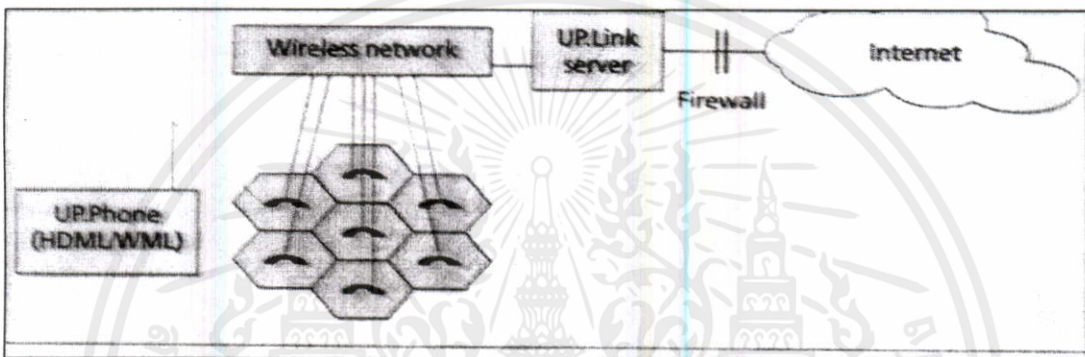
$$B_{mn} = \begin{bmatrix} 1 & 2 & 4 & 2 & 1 \\ 2 & 4 & 8 & 4 & 2 \\ 4 & 8 & 16 & 8 & 4 \\ 2 & 4 & 8 & 4 & 2 \\ 1 & 2 & 4 & 2 & 1 \end{bmatrix} \tag{2.6}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ห้ามมิให้นำไปใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(ก)

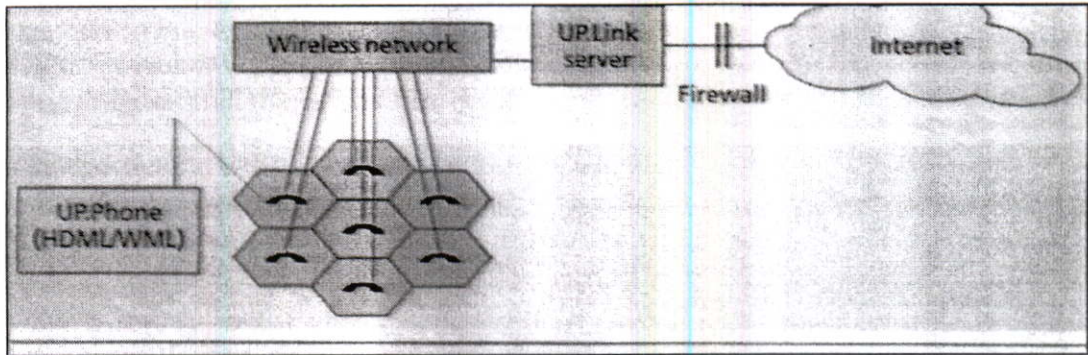

(ข)

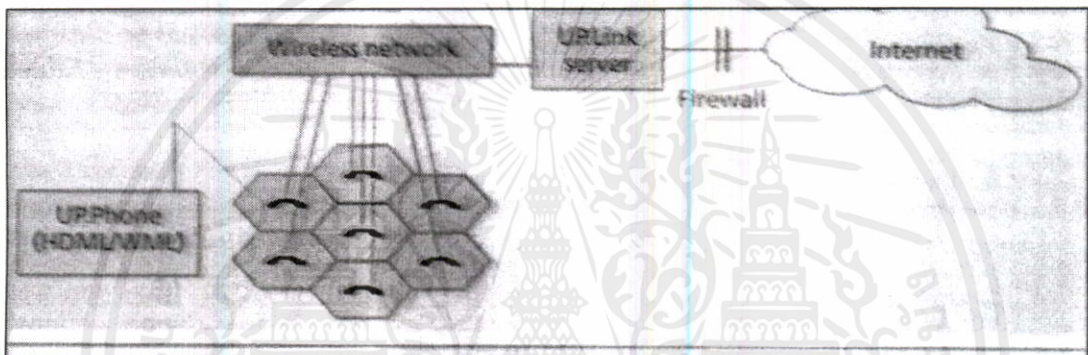
ภาพที่ 2.2 การกำจัดสัญญาณรบกวนด้วยตัวกรองแบบเฉลี่ยข้อมูล
(ก) มาตรฐานขนาด 3x3 (ข) มาตรฐานขนาด 5x5

ภาพที่ 2.1 เป็นภาพเริ่มต้นที่นำเข้าจากการสแกน และเมื่อนำมากำจัดสัญญาณรบกวนด้วยตัวกรองแบบเฉลี่ยข้อมูล ได้ผลลัพธ์ดังภาพที่ 2.2 โดยเวลาที่ใช้ในการประมวลผลภาพ (ก) ใช้เวลา 2 วินาที และภาพ (ข) ใช้เวลา 3 วินาที ซึ่งถ้าใช้มาตรฐานขนาด 3x3 จะเห็นว่าภาพที่ได้จะมีความคมชัดและสามารถประมวลผลได้เร็วกว่าการใช้มาตรฐานขนาด 5x5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(ก)

(ข)

ภาพที่ 2.3 การกำจัดสัญญาณรบกวนด้วยตัวกรองแบบเกาส์เซียน
(ก) มาตรฐานขนาด 3x3 (ข) มาตรฐานขนาด 5x5

ภาพที่ 2.3 แสดงตัวอย่างการกำจัดสัญญาณรบกวนด้วยตัวกรองแบบเกาส์เซียน โดยเวลาที่ใช้ในการประมวลผลภาพ (ก) ใช้เวลา 0.30 วินาที และภาพ (ข) ใช้เวลา 1 วินาที ซึ่งถ้าใช้มาตรฐานขนาด 3x3 จะเห็นว่าภาพที่ได้จะมีความคมชัด และสามารถประมวลผลได้เร็วกว่าการใช้มาตรฐานขนาด 5x5 แต่ถ้าเทียบกับการใช้ตัวกรองแบบเฉลี่ยข้อมูล ผลลัพธ์ของภาพที่ได้แตกต่างกันเล็กน้อย ซึ่งวิธีเกาส์เซียนจะช่วยทำให้ตัวอักษร หรือแนวเส้นมีความเข้มมากขึ้น และยังประมวลผลได้เร็วกว่า เพราะเป็นการใช้ค่าสัมประสิทธิ์แบบไบโนเมียล

การกำจัดสัญญาณรบกวนเป็นขั้นตอนที่ใช้ในการปรับปรุงคุณภาพของภาพเอกสารนำเข้า ซึ่งการปรับปรุงภาพจะส่งผลถึงขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลมีความถูกต้องยิ่งขึ้น เนื่องจากภาพที่ผ่านการปรับปรุงแล้วจะมีสัญญาณรบกวนน้อยลง แต่การปรับปรุงภาพบางครั้งอาจทำให้ข้อมูลที่สำคัญไม่ชัดเท่าเดิมอีกทั้งยังมีความละเอียดลดลงและต้องอาศัยการแก้ไขของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ของภาพเกิดสูญหายได้เหมือนกัน ถ้าไม่มีการพิจารณาเลือกวิธีที่เหมาะสมกันแต่ละภาพ

การกำจัดสัญญาณรบกวนด้วยวิธีเกาส์เซียนจะสามารถกรองสัญญาณที่มีความถี่สูงออกไปได้ และเนื่องจากสัญญาณรบกวนที่เกิดขึ้นจากการสแกนนั้นส่วนใหญ่ไม่ใช่สัญญาณรบกวนประเภทเกลือ และพริกไทย (Salt and Pepper Noise) รวมทั้งยังประมวลผลได้รวดเร็ว สำหรับภาพขนาดใหญ่ และยังคงคุณภาพของความเข้มตัวอักษรไว้ได้ดีกว่าวิธีการกรองแบบเฉลี่ยข้อมูล

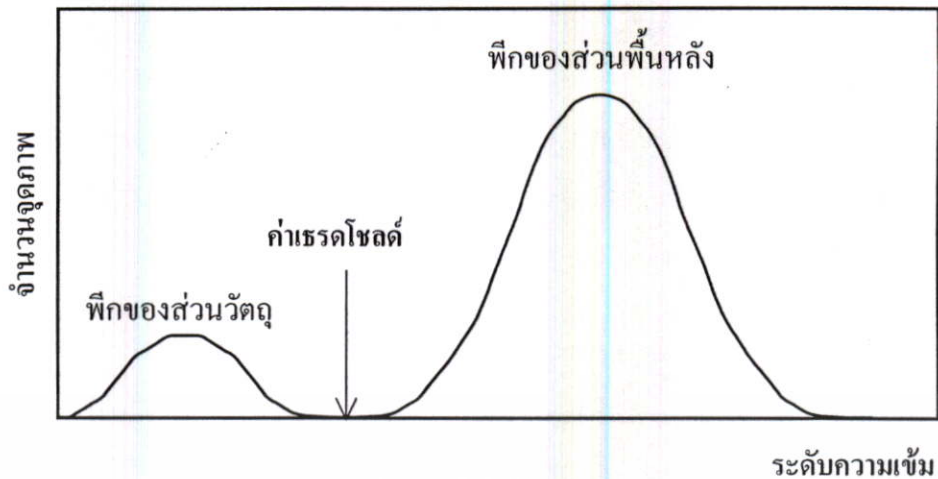
ในการเลือกใช้มาสก์มีผลต่อการคงคุณภาพของตัวอักษรไว้ได้ ถ้ายังใช้มาสก์ที่มีขนาดใหญ่มากขึ้น การประมวลผลจะใช้เวลานานมากขึ้น ลักษณะของภาพเบลอมากขึ้น จะส่งผลให้การกำจัดแบคราวด์ ออกจากตัวอักษรผิดพลาดได้

2.2 การหาค่าเรดโซลด์ (Threshold Selection)

เนื่องจากภาพเอกสารที่นำเข้าเป็นภาพเอกสาร 256 ระดับเทา ซึ่งมีความหลากหลายของแบคราวด์ ต้องจำแนกส่วนของข้อความออกจากแบคราวด์ดังกล่าว เพื่อจะนำข้อความบนเอกสารที่ได้ไปประมวลผลต่อได้อย่างถูกต้อง ซึ่งในการกำจัดแบคราวด์ได้นั้น ต้องอาศัยหลักการในการคำนวณหาค่าเรดโซลด์มาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสม

การหาค่าเรดโซลด์ถือว่าเป็นเทคนิคสำคัญในการประมวลผลภาพในส่วนของการจำแนกภาพ ซึ่งจุดประสงค์ของการจำแนกภาพ คือ การแยกองค์ประกอบของภาพออกไปเป็นส่วนประกอบย่อยๆ ที่สัมพันธ์กันทางกายภาพของภาพนั้นและส่วนประกอบที่ถูกแยกออกมานั้นอาจถูกนำไปประมวลผลในส่วนอื่นต่อไป ซึ่งการจำแนกภาพจะมีหลักการทำงานในแนวเดียวกันกับสายตาของคน คือ สามารถแยกลักษณะเด่นออกมาจากภาพที่มองเห็นได้ และเทคนิคการทำเรดโซลด์ (Thresholding) ถือว่าเป็นเทคนิคในการแบ่งแยกองค์ประกอบภาพที่ง่ายวิธีหนึ่ง โดยอาศัยหลักการจัดกลุ่มตามคุณสมบัติของภาพออกเป็นช่วงๆ โดยที่ระดับความเข้มหนึ่งสามารถแบ่งกลุ่มของจุดภาพออกเป็น 2 กลุ่มอย่างชัดเจน คือ กลุ่มของวัตถุ (Object) กับกลุ่มของพื้นหลัง (Background) ดังเช่นภาพที่ 2.4 ซึ่งแสดงฮิสโตแกรมระดับความเข้มของภาพ $f(i, j)$ ที่มีองค์ประกอบส่วนที่เป็นวัตถุค่อนข้างมีคบบนส่วนพื้นหลังที่สว่าง ดังนั้นการแยกกลุ่มทั้งสองออกจากกันอย่างชัดเจนสามารถทำได้โดยเลือกค่าเรดโซลด์ที่มีค่าระดับความเข้มอยู่ระหว่างกลุ่มทั้งสองบนฮิสโตแกรมระดับความเข้มของภาพ และทำการตรวจสอบแต่ละจุดภาพ ถ้าค่า $f(i, j)$ น้อยกว่าค่าเรดโซลด์ ($f(i, j) < Thr$) ถือว่าเป็นจุดภาพของวัตถุ และถ้ามากกว่าหรือเท่ากับค่าเรดโซลด์ ($f(i, j) \geq Thr$) ถือว่าเป็นจุดภาพของส่วนพื้นหลัง ดังนั้น ข้อมูลภาพ $f_{thr}(i, j)$ ที่ผ่านการทำเรดโซลด์สามารถนิยามด้วยสมการดังต่อไปนี้ [9]

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.4 ฮิสโตแกรมระดับความเข้มของภาพ $f(i, j)$ ที่องค์ประกอบภาพส่วนที่เป็นวัตถุค่อนข้างมีค้อยู่บนส่วนของพื้นหลังที่สว่าง

$$f_{thr}(i, j) = \begin{cases} 1 & \text{if } f_r(i, j) < Thr \\ 0 & \text{if } f_r(i, j) \geq Thr \end{cases} \quad (2.7)$$

จุดภาพที่นิยามด้วย 1 คือ จุดภาพของส่วนที่เป็นวัตถุ และจุดภาพที่นิยามด้วย 0 จะเป็นจุดภาพของแบกราวด์ของภาพ

การจำแนกภาพโดยใช้เทคนิคการทำธรดโซลด์เพื่อให้ได้ภาพผลลัพธ์ที่มีความถูกต้องเหมาะสมนั้นสิ่งสำคัญที่สุด คือ ค่าธรดโซลด์ที่ใช้ เนื่องจากถ้าเลือกค่าธรดโซลด์ที่ไม่เหมาะสม ภาพผลลัพธ์ที่ได้อาจไม่ถูกต้อง ดังนั้นปัญหาของการจำแนกภาพโดยวิธีการหาค่าธรดโซลด์ก็คือทำอย่างไรจึงจะสามารถคำนวณหาค่าธรดโซลด์ที่เหมาะสมสำหรับแต่ละภาพที่นำมาทำการจำแนกได้ ซึ่งได้มีผู้เสนอวิธีการในการคำนวณหาค่าธรดโซลด์หลายวิธี โดยแต่ละวิธีอาจจะเหมาะสมกับภาพเฉพาะอย่างที่แตกต่างกันออกไป

ส่วนรูปแบบในการทำธรดโซลด์กับจุดภาพนั้น ภาพที่จุดภาพของส่วนที่เป็นวัตถุกับจุดภาพของพื้นหลังในแต่ละส่วนมีระดับความเข้มที่ความสม่ำเสมอ และระดับความเข้มระหว่างทั้ง 2 ส่วนแตกต่างกันอย่างชัดเจนทั่วทั้งภาพได้ เรียกการทำธรดโซลด์ในลักษณะนี้ว่าการทำธรดโซลด์แบบครอบคลุม (Global Thresholding) แต่ถ้าภาพที่มีระดับความเข้มไม่สม่ำเสมอเกิดขึ้นในส่วนของวัตถุหรือส่วนของพื้นหลังหรือทั้งสองส่วน ค่าธรดโซลด์แบบครอบคลุมเพียงค่าเดียวไม่เหมาะสมสำหรับการทำธรดโซลด์กับแต่ละจุดภาพทั่วทั้งภาพ ค่าธรดโซลด์ที่ดีควรมีการปรับเปลี่ยนค่าตามตำแหน่งของจุดภาพนั้น คือ การใช้ค่าธรดโซลด์ที่ต่างกันสำหรับจุดภาพที่ตำแหน่งต่างกันและเรียกการทำธรดโซลด์ในลักษณะดังกล่าวว่า การทำธรดโซลด์แบบปรับค่า (Adaptive Thresholding)

สำหรับขั้นตอนการทำแธรชโวลด์แบบครอบคลุม ดำเนินการอยู่บนฮิสโตแกรมระดับความเข้มของจุดภาพ ซึ่งฮิสโตแกรมระดับความเข้มสามารถคำนวณจากจำนวนของจุดภาพในแต่ละระดับความเข้มของจุดภาพ และทำการหาค่าแธรชโวลด์ในรูปแบบต่างๆ ที่สามารถแบ่งฮิสโตแกรมระดับของเข้มของภาพออกเป็น 2 ส่วนได้อย่างถูกต้อง คือ ส่วนที่เป็นระดับความเข้มของวัตถุ กับส่วนที่เป็นระดับความเข้มของพื้นหลัง ตัวอย่างเช่น กรณีของภาพที่มีอัตราความแตกต่างของระดับความเข้มระหว่างส่วนที่เป็นวัตถุกับส่วนของพื้นหลังสูง และระดับความเข้มที่สามารถแบ่งฮิสโตแกรมออกเป็น 2 กลุ่มแล้วทำให้ความแปรปรวนที่เกิดขึ้นระหว่างกลุ่มที่มีค่ามากที่สุด และความแปรปรวนที่เกิดขึ้นภายในกลุ่มมีค่าต่ำสุด โดยอาศัยหลักการทำงานจากอัลกอริทึมของ Otsu หลังจากนั้นนำค่าแธรชโวลด์ที่ได้ไปทำแธรชโวลด์กับแต่ละจุดภาพทั่วทั้งภาพเพื่อให้ได้ภาพผลลัพธ์ที่ต้องการ

2.2.1 การหาค่าแธรชโวลด์โดยใช้อัลกอริทึมของ Otsu (Otsu's Threshold Selection)

การหาค่าแธรชโวลด์ที่เหมาะสมด้วยอัลกอริทึมของ Otsu นั้น [5] สามารถคำนวณได้จากฮิสโตแกรมของภาพระดับเทา ซึ่งค่าแธรชโวลด์ที่ได้จะแบ่งระดับเทาของภาพออกเป็น 2 กลุ่มอย่างเหมาะสม อัลกอริทึมของ Otsu สามารถทำได้ดังนี้

เนื่องจากฮิสโตแกรมของภาพระดับเทา มี L ระดับ โดยที่มีระดับความเข้มของภาพตั้งแต่ $0, 2, \dots, L-1$ ระดับ ดังนั้นถ้าทำการแบ่งฮิสโตแกรมออกเป็น 2 กลุ่ม คือ C_0 และ C_1 (กลุ่มของตัวอักษร และกลุ่มของภาพแบคกราวด์) ด้วยค่าแธรชโวลด์ค่าหนึ่งที่ระดับความเข้ม k ซึ่ง C_0 แสดงถึงจุดภาพที่อยู่ในระดับความเข้ม $[0, 1, 2, \dots, k]$ และ C_1 แสดงจุดภาพที่อยู่ในระดับเทา $[k+1, k+2, \dots, L-1]$ และให้ σ_w^2 คือความแปรปรวนภายในกลุ่ม (Within-Class Variance) σ_b^2 คือความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม (Between-class variance) และ σ_T^2 คือความแปรปรวนของระดับความเข้มทั้งหมด (Total Variance)

ค่าแธรชโวลด์ที่เหมาะสมนั้นจะประมาณได้จากค่าที่ใช้ในการจำแนกกลุ่ม 2 กลุ่ม (Criterion Measures หรือ Measures of Class Separability) ดังต่อไปนี้

$$\lambda = \frac{\sigma_b^2}{\sigma_w^2}, \quad \beta = \frac{\sigma_T^2}{\sigma_w^2}, \quad \eta = \frac{\sigma_b^2}{\sigma_T^2} \quad (2.8)$$

จากสมการข้างต้น η เป็นค่าประเมินที่เหมาะสมเนื่องจากค่า σ_T^2 ไม่ขึ้นกับค่า k แต่ σ_w^2 และ σ_b^2 นั้นขึ้นกับค่า k ดังนั้นค่าแธรชโวลด์ (k^*) ที่เหมาะสมนั้นได้จาก

$$\eta(k^*) = \text{MAX}_{0 < k < L-1} (\eta(k)) \quad (2.9)$$

หรือ

$$\sigma_B^2(k^*) = \text{MAX}_{0 < k < L-1} (\sigma_B^2(k)) \quad (2.10)$$

โดยที่

$$\mu_T = \sum_{i=0}^{L-1} iP_i, \quad P_i = \frac{n_i}{N}, \quad N = \sum_{i=0}^{L-1} n_i \quad (2.11)$$

$$\sigma_T^2 = \sum_{i=0}^{L-1} (i - \mu_T)^2 P_i \quad (2.12)$$

$$\omega_0 = \sum_{i=0}^k P_i, \quad \omega_1 = 1 - \omega_0 \quad (2.13)$$

$$\mu_k = \sum_{i=0}^k iP_i \quad (2.14)$$

$$\mu_0 = \frac{\mu_k}{\omega_0}, \quad \mu_1 = \frac{\mu_T - \mu_k}{1 - \omega_0} \quad (2.15)$$

$$\sigma_B^2 = \omega_0 \omega_1 (\mu_1 - \mu_0)^2 \quad (2.16)$$

ซึ่ง n_i เป็นจำนวนจุดภาพในแต่ละระดับความเข้ม

ค่า η ที่คำนวณได้จะมีค่าตั้งแต่ 0 ถึง 1 ซึ่งเป็นค่าความน่าจะเป็นของความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม

แต่เนื่องจากอัลกอริธึมของ Otsu เหมาะสำหรับภาพเอกสารที่มีจำนวนพิก (Peak) ที่เกิดขึ้นบนฮิสโตแกรมระดับเทาแค่ 2 พิก แต่ถ้าภาพนั้นจะเน้นความยุ่งยากที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากความหลากหลายของจำนวนพิกบนฮิสโตแกรมระดับเทา จะไม่สามารถทำได้โดยตรงด้วยอัลกอริธึมของ Otsu

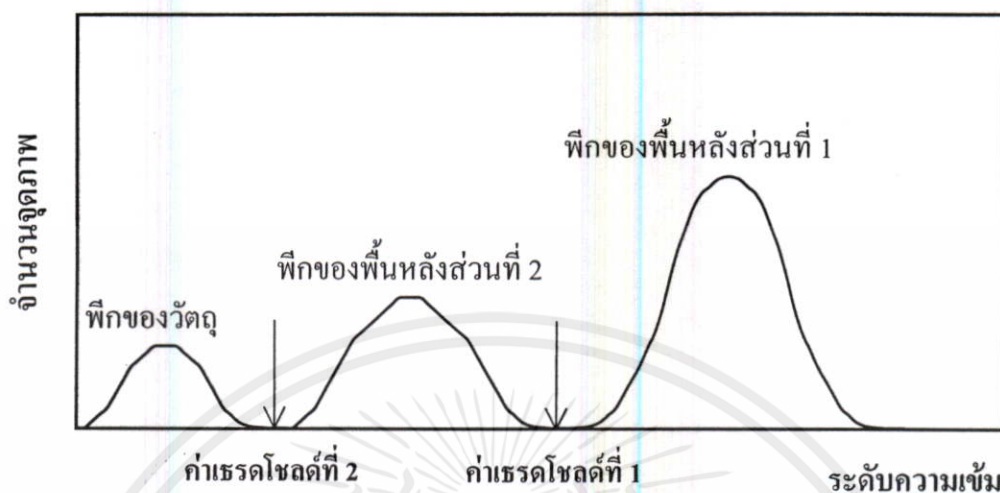
2.2.2 การหาค่าเรคโธลด์โดยใช้อัลกอริธึมของ Otsu แบบเรียกตัวเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส (Recursive Otsu's Threshold Selection) นั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้ง ในการจำแนกภาพที่มีความหลากหลายของจำนวนพิกบนฮิสโตแกรม ก็สามารถจำกัดลง

โดยการปรับค่าเรคโธลด์ที่มีความเหมาะสมซึ่งค่าเรคโธลด์ที่ได้ในการปรับแต่ละครั้ง จะเข้าใกล้

ค่าระดับเทาที่แสดงคุณสมบัติของตัวอักษร (มีระดับความเข้มต่ำ หรือเข้าใกล้ 0) มากยิ่งขึ้น ดังกรณีภาพที่มีระดับความเข้มมากกว่า 2 พิกเซลไป ดังตัวอย่างในภาพที่ 2.5

ภาพที่ 2.5 ฮิสโตแกรมระดับความเข้มของภาพ $f(i, j)$ ที่องค์ประกอบภาพส่วนที่เป็นวัตถุค่อนข้างมีค้อยู่บนส่วนของพื้นหลังที่มีมากกว่า 2 พิกเซล

ดังนั้นในการคำนวณหาค่าเซรคโซลด์ที่เหมาะสมนั้นค่าที่ได้ควรจะเป็นค่าเซรคโซลด์ที่ 2 ซึ่งมีความเข้มของส่วนของวัตถุที่ค่อนข้างมีค้อยู่บนภาพพื้นหลังที่มีความหลากหลาย โดยการประยุกต์การหาค่าเซรคโซลด์ที่เหมาะสมจากอัลกอริธึมของ Otsu โดยการทำให้จำนวนที่จะพบพิกเซลของวัตถุที่มีคุณสมบัติเป็นตัวอักษร [11] ซึ่งขั้นตอนการคำนวณค่าเซรคโซลด์ที่เหมาะสมแสดงดังภาพที่ 2.6

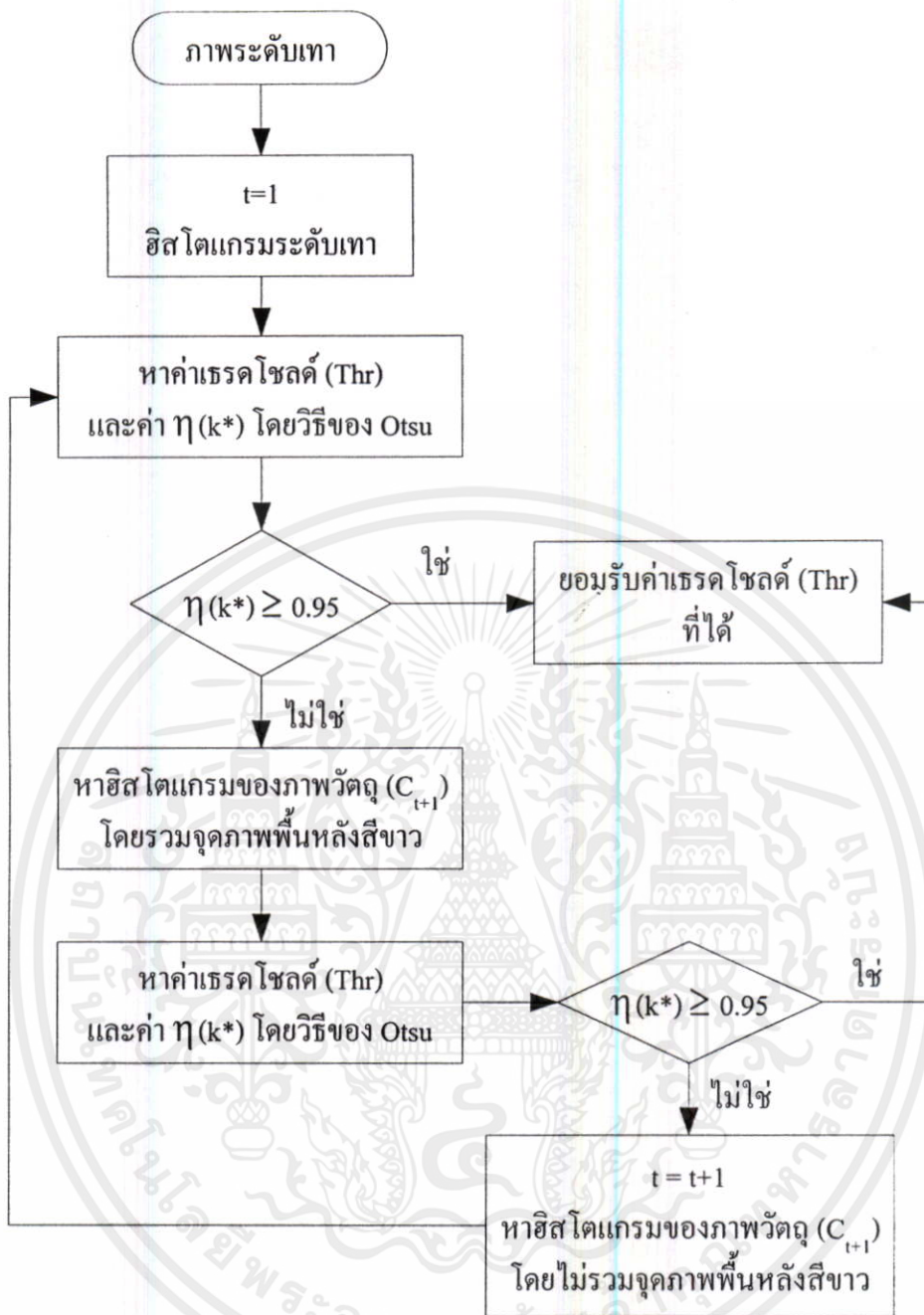
ขั้นตอนการคำนวณหาค่าเซรคโซลด์ มีดังนี้

1. กำหนดให้รอบที่ $(t) = 1$ และค่าความแตกต่างของการจำแนก $(\eta) = 0$
2. คำนวณหาฮิสโตแกรมของภาพระดับเทา (C_t) จากภาพที่ได้จากการกำจัดสัญญาณรบกวน (f_t)
3. นำอัลกอริธึมของ Otsu มาคำนวณหาค่าเซรคโซลด์ $\text{thr}(t)$ จากฮิสโตแกรมที่ได้ โดยพิจารณาจากความแปรปรวนระหว่างกลุ่มข้อมูล 2 กลุ่ม (σ_B^2) กับความแปรปรวนของภาพทั้งหมด (σ_T^2) และคำนวณหาความแตกต่างของการจำแนก $\eta(k^*) = \sigma_B^2 / \sigma_T^2$
4. ตรวจสอบค่าความแตกต่างของการจำแนก ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการเรียนการสอนเท่านั้น หากนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังขอสงวนสิทธิ์ในข้อมูลและเนื้อหาที่ปรากฏในเอกสารฉบับนี้

4.1.1 คำนวณหาฮิสโตแกรมของภาพ (C_{t+1}) โดยจะรวมจุดภาพขาวที่แทนที่ส่วนของภาพที่ถูกกำจัดออกไปด้วย

ภาพที่ 2.6 ขั้นตอนการหาค่าแธรชโฮลด์โดยการประยุกต์ใช้อัลกอริทึมของ Otsu แบบเรียกตัวเอง

4.1.2 คำนวณหาค่าแธรชโฮลด์ $thr(t)$ และค่าความแตกต่างของการจำแนก $\eta(k^*)$ เช่นเดียวกับข้อ 3 อีกครั้ง

4.1.3 ตรวจสอบค่าความแตกต่างของการจำแนก $\eta(k^*)$ อีกครั้ง ดังนี้

ถ้า $\eta(k^*) < 95\%$ ให้กลับไปหาค่าแธรชโฮลด์ใหม่ โดยกำหนดให้ $t=t+1$ และ คำนวณหาฮิสโตแกรมของภาพ (C) โดยไม่รวมจุดภาพพื้นหลังสีขาว แล้วกลับไปทำข้อ 3

ถ้า $\eta(k^*) \geq 95\%$ ให้ไปทำข้อ 4.2

4.2 ถ้า $\eta(k^*) \geq 95\%$ แสดงว่ายอมรับการจำแนกกลุ่มระหว่างภาพพื้นหลังที่มีความหลากหลายกับส่วนของวัตถุ จะได้ค่าเรดโซลต์ที่เหมาะสม

ดังนั้นความยุ่งยากที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจาก ความหลากหลายของจำนวนพิกเซลฮิสโตแกรมระดับเทา จะถูกจำกัดลงได้โดยการปรับค่าเรดโซลต์ให้มีความเหมาะสม ซึ่งค่าเรดโซลต์ที่ได้ในการปรับแต่ละครั้ง จะเข้าใกล้ค่าระดับเทาที่แสดงคุณสมบัติของตัวอักษรมากยิ่งขึ้น

ในการกำหนดค่าความแตกต่างของการจำแนกขึ้นอยู่กับคุณสมบัติของภาพเอกสาร ซึ่งค่านี้สามารถปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสม

2.2.3 การหาค่าเรดโซลต์ตามคุณลักษณะของวัตถุ

(Object Attribute Threshold Selection, OAT)

การทำเรดโซลต์ตามคุณลักษณะของวัตถุ [12] เป็นการหาค่าเรดโซลต์โดยประยุกต์ใช้อัลกอริทึมของ Otsu เช่นเดียวกับวิธีที่ผ่าน ดังนั้นความยุ่งยากของภาพเอกสารจะถูกจำกัดโดยค่าเรดโซลต์จะถูกปรับค่าให้มีความเหมาะสมโดยใช้คุณลักษณะของวัตถุ (ค่าระดับความเข้มของตัวอักษร) มาพิจารณาความเหมาะสมของค่าเรดโซลต์ และค่าเรดโซลต์ที่ได้จากการปรับแต่ละครั้ง จะเข้าใกล้ค่าระดับความเข้มที่แสดงคุณลักษณะของตัวอักษรมากยิ่งขึ้น ซึ่งการทำงานนี้จะเป็นลักษณะของการทำซ้ำเช่นเดียวกับวิธีเรียกตัวเองที่ผ่านมา จนกระทั่งได้ค่าเรดโซลต์ที่เหมาะสม ซึ่งแสดงขั้นตอนการทำงานดังภาพที่ 2.7

สำหรับขั้นตอนในการคำนวณหาค่าเรดโซลต์ที่เหมาะสมด้วยวิธี OAT มีดังนี้

1. คำนวณหาระดับความเข้มที่แสดงคุณลักษณะของตัวอักษร (Pretest) เพื่อกำหนดเป็นเงื่อนไขในการหาค่าเรดโซลต์ที่เหมาะสม ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

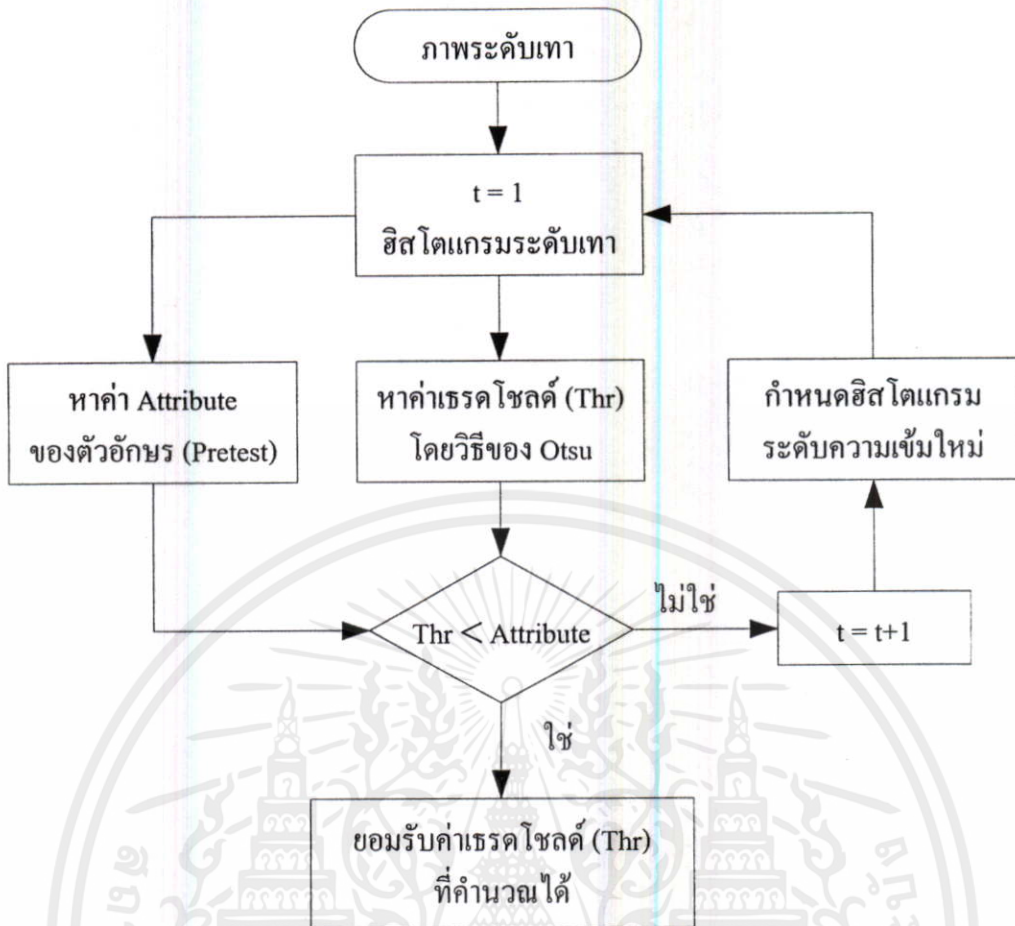
1.1 กำหนดให้ $t = 1$

1.2 คำนวณหาฮิสโตแกรมระดับความเข้มของภาพ (G_t) ภาพเอกสารเริ่มต้นที่ผ่านการกรองสัญญาณรบกวนแล้วมา

1.3 คำนวณหาค่าเรดโซลต์ (P_t) จากอัลกอริทึมของ Otsu

1.4 ตรวจสอบลักษณะการกระจายของระดับความเข้มจุดภาพบนฮิสโตแกรม โดยดูจากความน่าจะเป็นว่าความน่าจะเป็นระหว่างส่วนของจุดภาพดำ (black) กับค่าเรดโซลต์ (P_t) ที่ได้ค่าระดับความเข้มใดมีความน่าจะเป็นสูงในช่วงนี้ หรือมีอัตราเพิ่มของความน่าจะเป็นสูง ก็จะอนุมานได้ว่าเป็นค่าที่แสดงคุณลักษณะของตัวอักษร (A_t)

1.5 หาฮิสโตแกรมระหว่างช่วง black กับ P_t แล้วกลับไปทำข้อ 1.3 อีกครั้งเพื่อเอกสารตรวจสอบว่าสามารถแบ่งค่าเรดโซลต์ได้อีกหรือไม่ โดยกำหนดให้ $t=t+1$ และทดสอบค่า A_{t+1} ที่การคำนวณได้จะต้องไม่น้อยกว่าจำนวนจุดภาพ A_t หนึ่งเท่า ต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.7 ขั้นตอนการหาค่าขีดจำกัดตามคุณลักษณะของวัตถุ (OAT)

ในกรณีที่ภาพเอกสารที่มีความแตกต่างของระดับความเข้มของตัวอักษร ดังนั้นค่าระดับความเข้มของตัวอักษรที่จะใช้แสดงดังนี้

$$\text{Attribute} = A_t + x \tag{2.17}$$

โดยที่ x คือผลต่างของระดับความเข้มที่มีความเป็นไปได้ระหว่างตัวอักษรในภาพเอกสาร

2. คำนวณหาค่าขีดจำกัดที่เหมาะสม โดยใช้อัลกอริทึมของ Otsu ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

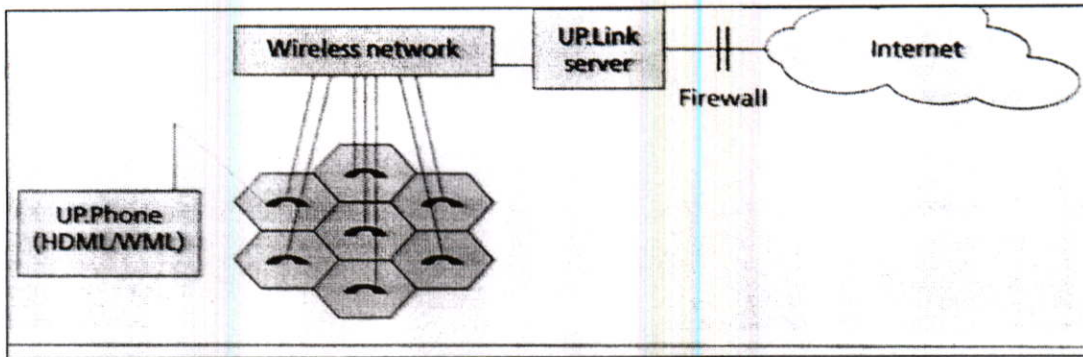
2.1 กำหนดให้ $t = 1$

2.2 คำนวณหาฮิสโตแกรมระดับความเข้มของภาพ (G_t) ภาพเอกสารเริ่มต้นที่ผ่านการกรองสัญญาณรบกวนแล้วมา

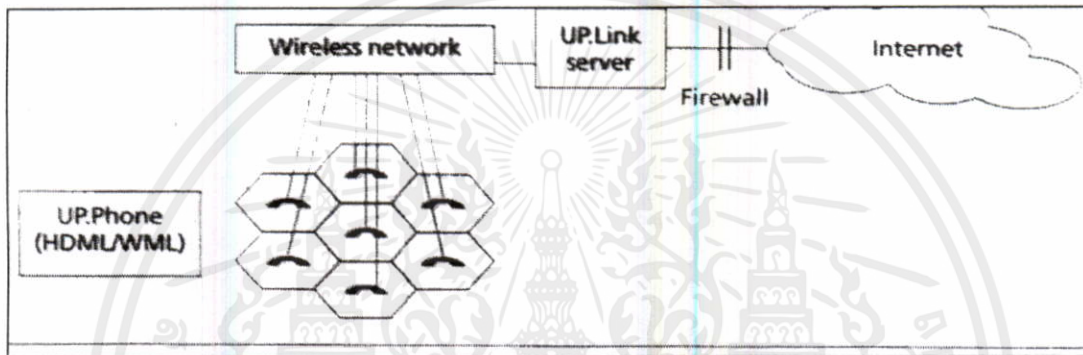
2.3 คำนวณหาค่าขีดจำกัด (Thr_t) จากอัลกอริทึมของ Otsu

2.4 ตรวจสอบค่าขีดจำกัดที่ได้ดังนี้

2.4.1 ถ้า $Thr_t \geq \text{Attribute}$ หรือสามารถแยกกลุ่มของวัตถุได้ ให้เพิ่มค่า $t = t + 1$ ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ค่า t เป็นค่าลบ และต้องอ้างอิงถึงค่าของเอกสารที่ครั้ง หนึ่งมีกรรมไปไว้แล้ว คำนวณหาฮิสโตแกรมของภาพวัตถุใหม่ (ระหว่าง black ถึงค่า Thr_t ที่ได้) อีกครั้ง แล้วกลับไปทำข้อ 2.3

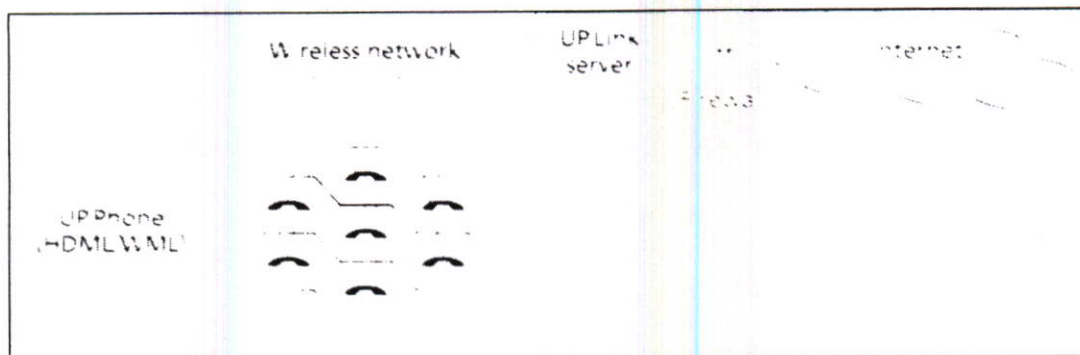
ภาพที่ 2.8 ภาพเริ่มต้นเพื่อใช้ในการหาค่าเซรคโซลด์

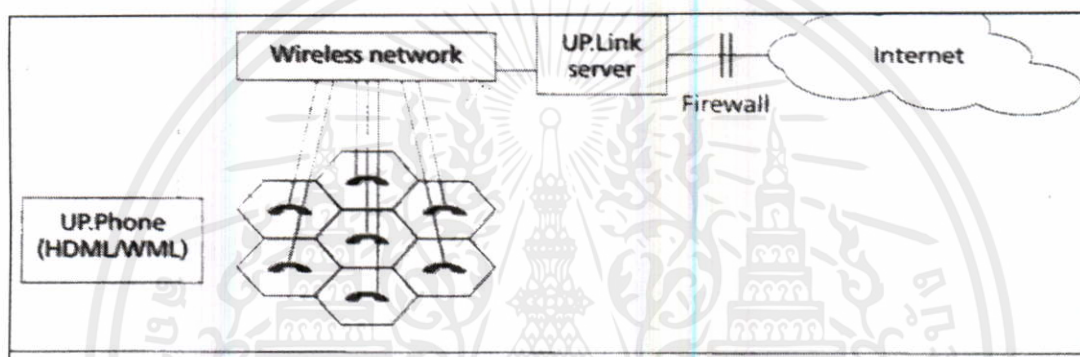
ภาพที่ 2.9 การกำจัดแบคกราวด์โดยการหาค่าเซรคโซลด์ด้วยอัลกอริธึมของ Otsu

ภาพที่ 2.8 เป็นภาพเอกสารเริ่มต้นที่ผ่านขบวนการการประมวลผลก่อนมาแล้ว นำมากำจัดแบคกราวด์ด้วยวิธีการหาค่าเซรคโซลด์ต่างๆ ซึ่งภาพที่ 2.9 เป็นการหาค่าเซรคโซลด์โดยใช้ อัลกอริธึมของ Otsu ซึ่งจะสามารถจำแนกภาพเอกสารได้ โดยมีค่าเซรคโซลด์เป็น 179 ประมวลผล 1 รอบ ใช้เวลา 0.30 วินาที

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(ก)

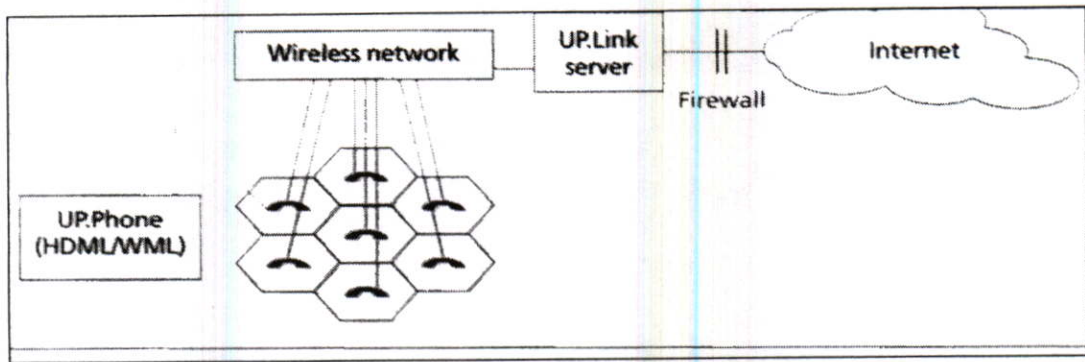

(ข)

ภาพที่ 2.10 การกำจัดแบคกราวด์โดยการหาค่าเซตโพลีโดยใช้อัลกอริทึมของ Otsu แบบเรียกตัวเอง (ก) ค่าความแตกต่างในการจำแนก 95%
(ข) ค่าความแตกต่างในการจำแนก 90%

ภาพที่ 2.10 เป็นภาพที่ประยุกต์ใช้อัลกอริทึมของ Otsu แบบเรียกตัวเอง ภาพ (ก) กำหนดค่าความแตกต่างที่ 95% ซึ่งทดสอบค่าความแตกต่าง 4 รอบ ใช้เวลา 2 วินาที ค่าเซตโพลีที่ได้เป็น 111 ซึ่งจะเห็นว่าผลของการจำแนกแบคกราวด์ อาจทำให้ข้อมูลบางส่วนขาดหายไป เนื่องจากเกณฑ์ที่ใช้ในการจำแนกค่อนข้างสูง ส่วนภาพ (ข) ใช้ค่าความแตกต่างที่ 90% ใช้การทดสอบ 2 รอบ ใช้เวลา 1 วินาที ค่าเซตโพลีที่ได้เป็น 178 และผลลัพธ์ของภาพยังคงคุณสมบัติของวัตถุที่ต้องการไว้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.11 การกำจัดแบคกราวด์โดยการหาค่าเรซโซลต์ตามคุณลักษณะของวัตถุ (OAT)

ภาพที่ 2.11 เป็นภาพใช้การหาค่าเรซโซลต์ตามคุณลักษณะของวัตถุ (OAT) เป็นการกำจัดแบคกราวด์โดยใช้คุณสมบัติของวัตถุ หรือตัวอักษรที่ต้องการเป็นเกณฑ์ในการกำจัด โดยจะวนรอบเพื่อทำพีเรสดี ทดสอบหาคุณสมบัติของตัวอักษร 1 รอบ และวนรอบที่สองเพื่อหาค่าเรซโซลต์ที่เหมาะสม ค่าเรซโซลต์ที่ได้ 179 ซึ่งต้องเวลาในการประมวลผล 1 วินาที

ในการหาค่าเรซโซลต์ที่เหมาะสมนั้นขึ้นอยู่กับลักษณะของเอกสาร ซึ่งถ้าเอกสารมีแบคกราวด์ที่ไม่หลากหลาย ใช้อัลกอริธึมของ Otsu จะสามารถกำจัดภาพพื้นหลังออกได้อย่างถูกต้อง แต่ขณะเดียวกันถ้าพื้นหลังมีความหลากหลายมากขึ้น การหาค่าเรซโซลต์โดยใช้อัลกอริธึมของ Otsu แบบเรียกตัวเอง จะกำจัดแบคกราวด์ได้ดียิ่งขึ้น แต่ทั้งนี้ก็ยังขึ้นกับประเภทของเอกสาร เอกสารบางชนิดอาจกำหนดค่าความแตกต่างในการกำจัดที่ 95% ได้ แต่เอกสารบางประเภทจำเป็นต้องลดระดับค่าความแตกต่างลงมาเพื่อให้คงสภาพของวัตถุที่ต้องการไว้ได้

สำหรับการหาค่าเรซโซลต์ตามคุณลักษณะของวัตถุ จะมีหลักการคล้ายกันกับอัลกอริธึมของ Otsu แบบเรียกตัวเอง แต่ต่างกันที่เงื่อนไขการยอมรับค่าเรซโซลต์ ซึ่งวิธีจะตรวจสอบคุณลักษณะของตัวอักษรมาเป็นเกณฑ์ที่ใช้ในการยอมรับค่าเรซโซลต์แทน และความเร็วในการประมวลผลทั้ง 2 วิธีไม่แตกต่างกัน

2.3 มอร์โฟโลยีทางคณิตศาสตร์ (Mathematical Morphology)

ถ้าเรากำหนดเซต A และ B เป็นเซตใน 2 มิติ โดยกำหนดให้ $a = (a_1, a_2)$, $b = (b_1, b_2)$ และ $x = (x_1, x_2)$ นิยามพื้นฐานของโมโฟโลยีทางคณิตศาสตร์ [13] ที่สำคัญมีดังนี้

1. ทรานสเลชัน (translation) เป็นการย้ายตำแหน่งของจุดภาพในเซต A โดย $x = (x_1, x_2)$ เขียนแทนด้วย $(A)_x$ นิยามไว้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

$$(A)_x = \{c | c = a + x; a \in A\} \quad (2.18)$$
 ไม่ว่าจะฉีกใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. รีเฟล็กซ์ชัน (reflection) ของเซต B เขียนแทนด้วย \hat{B} นิยามไว้ดังนี้

$$\hat{B} = \{x \mid x = -b; b \in B\} \quad (2.19)$$

3. คอมพลิเมนต์ (complement) ของเซต A เขียนแทนด้วย A^c นิยามไว้ดังนี้

$$A^c = \{x \mid x \notin A\} \quad (2.20)$$

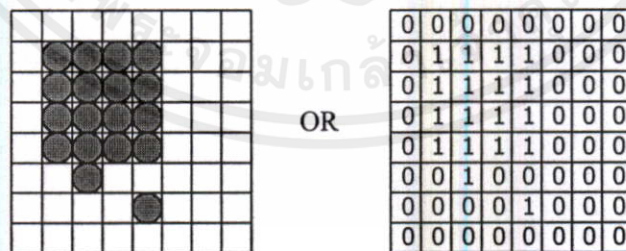
4. ผลต่างของเซต A และ B (difference) เขียนแทนด้วย $A-B$ นิยามไว้ดังนี้

$$A - B = \{x \mid x \in A, x \notin B\} \quad (2.21)$$

2.3.1 มอร์โฟโลยีภาพ 2 ระดับ (Binary Morphology)

โดยทั่วไปหลักการพื้นฐานของมอร์โฟโลยีทางคณิตศาสตร์จะเป็นการพิจารณาเฉพาะจุดภาพที่เป็นตัวเนื้อข้อมูลเท่านั้น ซึ่งนั่นก็คือ ถ้าเรากำลังสนใจภาพ 2 ระดับ การทำมอร์โฟโลยีก็จะเป็นการพิจารณาเฉพาะกลุ่มของจุดภาพค่าซึ่งเป็นตัวเนื้อข้อมูลเท่านั้น ส่วนกลุ่มของจุดภาพขาวที่เป็นภาพพื้นหลังที่ไปปรากฏอยู่บนตัวอักษรจะไม่นำมาพิจารณา มอร์โฟโลยีทางคณิตศาสตร์มีรูปแบบในการทำงานที่สำคัญ คือ ไคเลชัน อีรอสัน โคลสซิง และโอเพนนิง

กำหนดให้ข้อมูลภาพที่ศึกษาเป็นข้อมูลในเมตริกซ์ 2 มิติ กล่าวคือ แต่ละจุดภาพสามารถกำหนดให้อยู่ในรูปความสัมพันธ์ของระบบแกนพิกัดมุมฉาก (XY-Plane) ภาพที่ 2.12 แสดงตัวอย่างภาพที่อยู่ในเมตริกซ์ 2 มิติ

ภาพที่ 2.12 ตัวอย่างจุดภาพในเมตริกซ์ 2 มิติ

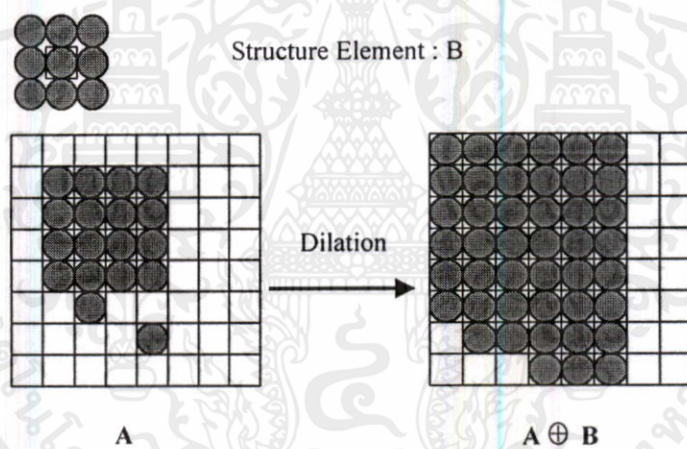
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.2.1 ไคเลชัน (Dilation)

มีเครื่องหมาย \oplus เป็นสัญลักษณ์ทางคณิตศาสตร์ ไคเลชันเป็นการศึกษาพฤติกรรมของภาพเพื่อทำการเพิ่มจำนวนจุดภาพดำบนภาพ โดยการพิจารณาร่วมกันระหว่างเซตของจุดภาพ A และ สตรัคเจอร์อีลีเมนต์ (Structure Element : B) ซึ่งเซตทั้งสองเมื่อนำมาทำการไคเลชันกันจะเป็นไปตามความสัมพันธ์ของนิยามดังนี้

$$A \oplus B = \{x | (B)_x \cap A \neq \emptyset\} \quad (2.22)$$

การทำไคเลชันระหว่างเซต A กับ B จะเป็นการขยายขนาดของกลุ่มจุดภาพดำในเซต A ให้มีขนาดกว้างขึ้น ส่งผลให้ช่องไฟระหว่างกลุ่มจุดดำมีขนาดแคบลง หรือบางครั้งก็อาจทำให้กลุ่มของจุดภาพดำสองกลุ่มที่อยู่ใกล้ชิดกันเชื่อมติดถึงกันได้ ตัวอย่างของการทำไคเลชัน แสดงดังภาพที่ 2.13

ภาพที่ 2.13 ตำแหน่งจุดภาพเริ่มต้นของเซต A, เซต B และ การไคเลชันของเซต $A \oplus B$

2.3.2.2 อีโรชัน (Erosion)

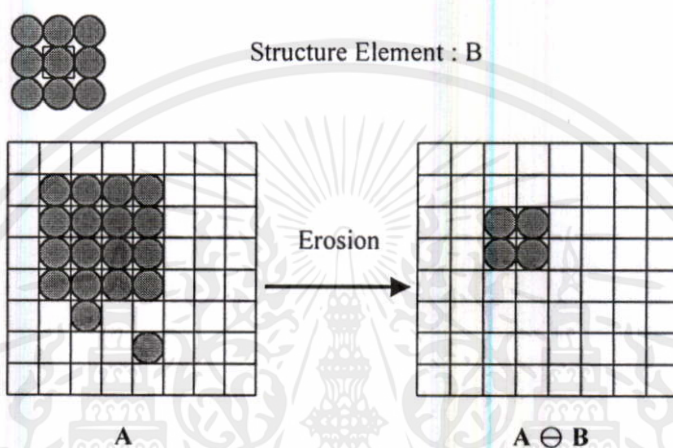
มีเครื่องหมาย \ominus เป็นสัญลักษณ์ทางคณิตศาสตร์ อีโรชันเป็นการศึกษาพฤติกรรมของภาพเพื่อทำการลดจำนวนจุดภาพดำบนภาพ การลดจุดภาพดำจะต้องพิจารณาประกอบกันระหว่างเซตจุดภาพกับสตรัคเจอร์อีลีเมนต์ โดยจะเป็นไปตามความสัมพันธ์ของนิยามดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ในการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$A \ominus B = \{x | (B)_x \subseteq A\} \quad (2.23)$$

จากนิยาม ผลของการทำอีรอสันระหว่างเซต A กับ B จะทำให้เราได้คำตอบเป็น x อยู่ในสเปซ 2 มิติ โดย x จะต้องเป็นซับเซตของเซต A

นอกจากการอีรอสันจะเป็นการลดจำนวนของจุดภาพค้ำบนข้อมูลภาพแล้ว การทำอีรอสันยังจะทำให้ขนาดของช่องไฟระหว่างกลุ่มของจุดภาพค้ำแต่ละกลุ่มมีขนาดใหญ่มากขึ้น นั่นคือกลุ่มของจุดภาพค้ำแต่ละกลุ่มจะแยกจากกันอย่างชัดเจน นอกจากนี้ถ้ากลุ่มของจุดภาพค้ำมีขนาดเล็กมาก กลุ่มจุดภาพค้ำนั้นก็ถูกขจัดออกจากภาพเอกสารไปโดยอัตโนมัติเมื่อผ่านกระบวนการทำอีรอสัน ตัวอย่างการทำอีรอสัน แสดงดังภาพที่ 2.14

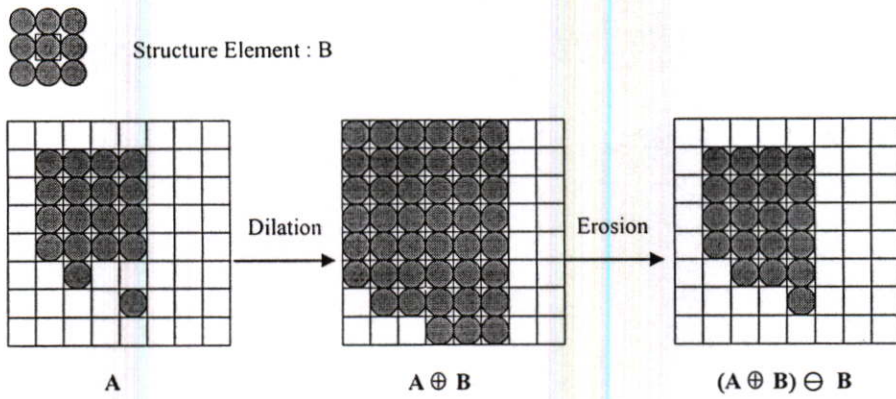

ภาพที่ 2.14 ตำแหน่งจุดภาพเริ่มต้นของเซต A, เซต B และ การอีรอสันของเซต $A \ominus B$

2.3.2.3 โคลสซิง (Closing)

เป็นการแปลงมอร์โฟโลยีทางคณิตศาสตร์ที่เริ่มจากการไคเลชัน เมื่อเสร็จแล้วตามด้วยการทำอีรอสันเท่ากับจำนวนครั้งของการทำไคเลชัน นั่นก็คือ การทำโคลสซิงจะเป็นการเพิ่มจำนวนจุดภาพค้ำลงไปในภาพก่อน จากนั้นค่อยทำการกัดเซาะขอบของจุดภาพค้ำเหล่านั้นออกโดยใช้สตรัคเจอร์อีลีเมนต์ จากที่กล่าวมาการทำโคลสซิงมอร์โฟโลยีก็เป็นการปรับปรุงคุณภาพภาพอย่างหนึ่งที่จะทำให้ขนาดของกลุ่มจุดภาพค้ำขยายใหญ่ขึ้นจากการทำไคเลชันหลายๆ ครั้ง และเมื่อทำอีรอสันจะเป็นการไปกัดเซาะแนวขอบของกลุ่มจุดภาพค้ำนั้นๆ ทำให้คุณภาพของกลุ่มจุดภาพค้ำมีความราบเรียบมากขึ้น ในการทำโคลสซิงมอร์โฟโลยีถ้ากำหนดจำนวนรอบในการทำซ้ำไว้มากๆ อาจทำให้กลุ่มของจุดภาพค้ำ 2 กลุ่มที่อยู่ใกล้กันเชื่อมเข้าเป็นกลุ่มของจุดภาพเดียวกันได้ นอกจากนี้การทำโคลสซิงจะทำให้จุดภาพค้ำที่เป็นสัญญาณรบกวนขยายขนาดขึ้นเองโดยอัตโนมัติจนไม่สามารถขจัดออกไปได้ แสดงดังภาพที่ 2.15

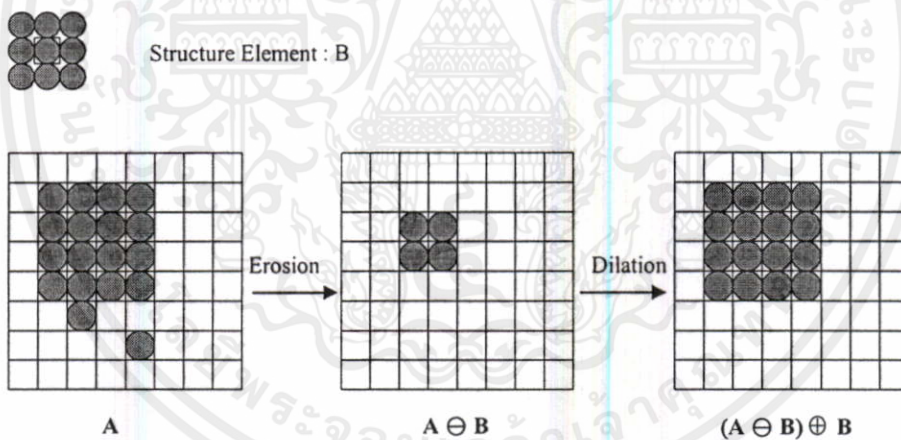
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.15 การทำโคลสซิง : $(A \oplus B) \ominus B$

2.3.1.4 โอเพนนิ่ง (Opening)

เป็นการแปลงมอร์โฟโลยีชนิดที่ทำงานตรงกันข้ามกับการทำโคลสซิงมอร์โฟโลยี กล่าวคือขั้นตอนการทำงานเริ่มจากการลดจำนวนจุดภาพดำด้วยกระบวนการอีรอสัน แล้วตามด้วยการเติมจุดภาพดำกลับด้วยกระบวนการทำไคเลชันให้เท่ากับจำนวนครั้งของการทำอีรอสัน ตัวอย่างการทำโอเพนนิ่ง แสดงดังภาพที่ 2.16

ภาพที่ 2.16 การทำโอเพนนิ่ง $(A \ominus B) \oplus B$

2.3.2 มอร์โฟโลยีภาพ 256 ระดับเทา (Gray Scale Morphology)

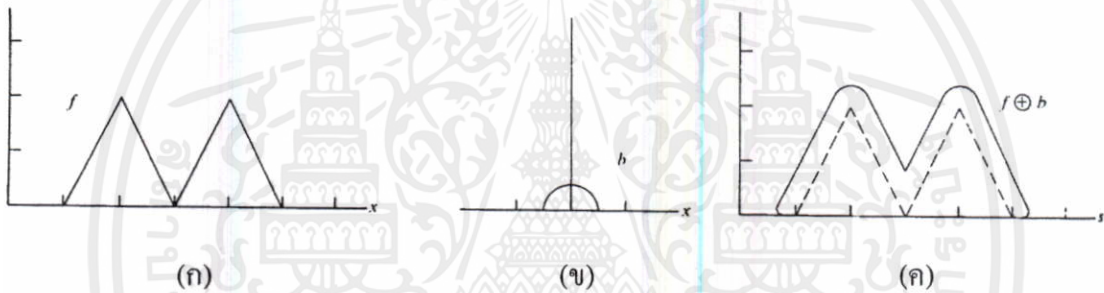
เนื่องจากภาพเอกสาร 256 ระดับเทา มีความแตกต่างของตัวเลขมากขึ้น ดังนั้นการทำมอร์โฟโลยีกับภาพจึงแตกต่างจากภาพเอกสาร 2 ระดับ การปฏิบัติการต่างๆ ของการทำมอร์โฟโลยี จะเป็นการหาค่าสูงสุดสำหรับการทำไคเลชัน และหาค่าต่ำสุดสำหรับการทำอีรอสันภายในขอบเขตของสตริงเจอร์อีลีเมนต์ที่กำหนดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.1.1 ไคเลชัน (Dilation)

การทำไคเลชันสำหรับภาพ 256 ระดับเทาของภาพนำเข้า f และสตรัคเจอร์อีลิเมนต์ b เขียนแทนได้ด้วย $f \oplus b$ และนิยามได้ดังนี้

$$(f \oplus b)(i, j) = \{\max (f(i + m, j + n) / (m, n) \in b)\} \quad (2.24)$$

ในการทำไคเลชันสำหรับภาพ 256 ระดับเทาเป็นการหาค่าสูงสุดตามตำแหน่งของสตรัคเจอร์อีลิเมนต์ที่กำหนดให้ ดังนั้นผลของภาพที่ได้ ถ้าค่าตามแนวของสตรัคเจอร์อีลิเมนต์มีค่าเป็นบวก ผลของภาพที่ได้จะมีความสว่างขยายออกไปบนภาพเอกสาร และขณะเดียวกันระดับความเข้มที่ค่อนข้างมืดจะลดลงหรือถูกกำจัดลงไปได้ ทั้งนี้ต้องขึ้นกับค่าและรูปร่างของสตรัคเจอร์อีลิเมนต์ที่นำมาใช้ด้วย ซึ่งแสดงผลการทำไคเลชันดังภาพที่ 2.17

ภาพที่ 2.17 การไคเลชันของ $f \oplus b$ (ก) สัญญาณภาพเริ่มต้น f (ข) สตรัคเจอร์อีลิเมนต์ b

(ค) $f \oplus b$

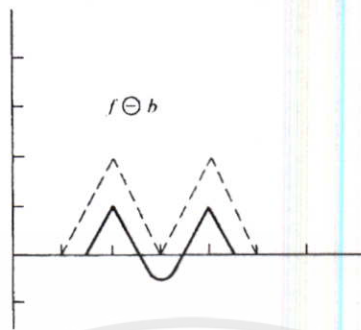
2.3.1.2 อีรอสัน (Erosion)

การทำอีรอสันสำหรับภาพ 256 ระดับเทาของภาพนำเข้า f และสตรัคเจอร์อีลิเมนต์ b เขียนแทนได้ด้วย $f \ominus b$ และนิยามได้ดังนี้

$$(f \ominus b)(i, j) = \{\min (A(i + m, j + n) / (m, n) \in b)\} \quad (2.25)$$

ในการทำอีรอสันสำหรับภาพ 256 ระดับเทาเป็นการหาค่าต่ำสุดตามตำแหน่งของสตรัคเจอร์อีลิเมนต์ที่กำหนดให้ ดังนั้นผลของภาพที่ได้ถ้าค่าของสตรัคเจอร์อีลิเมนต์มีค่าเป็นบวก ผลของภาพที่ได้จะขยายระดับความเข้มให้กับภาพเอกสาร และส่งผลให้ข้อมูลความสว่างในภาพนำเข้าว่ามีพื้นที่เล็กกว่าสตรัคเจอร์อีลิเมนต์หรือทำให้ความสว่างของภาพมีขนาดลดลงเล็กกว่าสตรัคเจอร์

อีลีเมนต์ ซึ่งการลดค่าความสว่างของระดับเท่านั้นขึ้นกับรูปร่างและค่าของสตรัคเจอร์อีลีเมนต์ แสดงดังภาพที่ 2.18

ภาพที่ 2.18 การอีรอชันของ $f \ominus b$

2.3.1.3 โคลสซิง (Closing)

เป็นการแปลงมอร์โฟโลยีทางคณิตศาสตร์ที่เริ่มจากการไคเลชัน เมื่อเสร็จแล้วตามด้วยการทำอีรอชัน แสดงดังสมการ

$$f \bullet b = (f \oplus b) \ominus b \quad (2.26)$$

การทำโคลสซิงเป็นการปรับระดับความเข้มที่มีคิให้สว่างมากขึ้น โดยในขั้นแรกเป็นการทำไคเลชัน ซึ่งจะทำให้ภาพที่มีคิมีความสว่างมากขึ้น แล้วจึงทำอีรอชัน เพื่อปรับให้ภาพให้มีความราบเรียบมากขึ้น

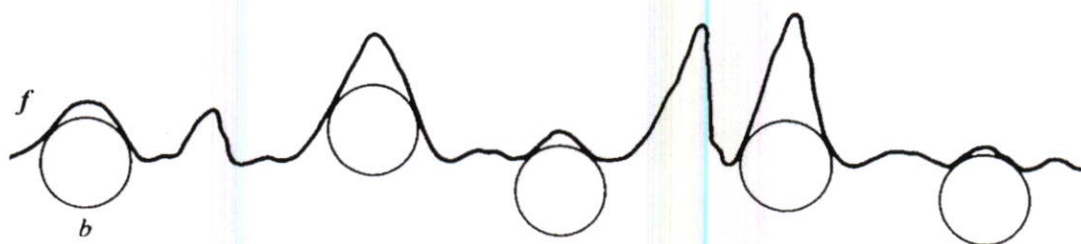
2.3.1.4 โอเพนนิ่ง (Opening)

เป็นการแปลงมอร์โฟโลยีชนิดที่ทำงานตรงกันข้ามกับการทำโคลสซิงมอร์โฟโลยี โดยเริ่มจากการทำอีรอชัน แล้วตามด้วยไคเลชัน ซึ่งแสดงดังสมการ

$$f \circ b = (f \ominus b) \oplus b \quad (2.27)$$

ในการทำโอเพนนิ่งในขั้นแรกเป็นการทำอีรอชัน เป็นการปรับระดับความสว่างของภาพให้ลดลงมา และการทำไคเลชันจะปรับให้ภาพสว่างขึ้นโดยไม่ส่งผลกระทบต่อรายละเอียดของเนื้อภาพที่ถูกกำจัดด้วยวิธีอีรอชันที่ผ่านมา ซึ่งหลังการทำโอเพนนิ่งทำให้ภาพถูกปรับระดับความสว่างของภาพให้ลดลงและมีความราบเรียบมากขึ้น

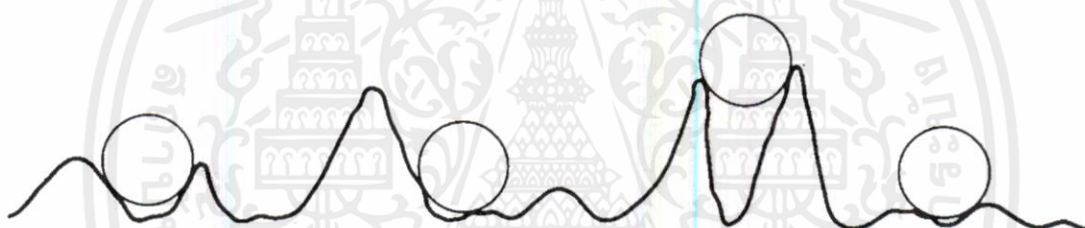
ตัวอย่างการทำโอเพนนิ่งและ โคลสซิงมอร์โฟโลยี แสดงในภาพที่ 2.19

(ก)

(ข)

(ค)

(ง)

ภาพที่ 2.19 การทำโอเพนนิ่ง และ โคลสซิงของภาพ 256 ระดับเทา

(ก) การทำโอเพนนิ่งระหว่างสัญญาณภาพ f และสตรีคเจอร์อีลีเมนต์ b (ข) $f \oplus b$

(ค) การทำโคลสซิงระหว่างสัญญาณภาพ f และสตรีคเจอร์อีลีเมนต์ b (ง) $f \ominus b$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

การจำแนกข้อมูลในระบบประมวลผลแบบฟอร์ม

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้ทำการศึกษาและพัฒนาการจำแนกข้อมูลระบบประมวลผลแบบฟอร์ม ซึ่งจะลดขั้นตอนการสร้างโมเดลของแบบฟอร์มและยูสเซอร์อินเตอร์เฟซที่ใช้ในการกำหนดฟิลด์ออกไป เพราะเนื่องจากแบบฟอร์มดังกล่าวมีรูปแบบทางกายภาพ และทางตรรกะที่คงที่เป็นมาตรฐานอยู่แล้ว โดยมีพื้นฐานการพัฒนากระบวน โดยอาศัยแนวเส้นอ้างอิงเป็นหลักพื้นฐานในการกำหนดฟิลด์ข้อมูล โดยศึกษาแบบฟอร์มที่มีส่วนของภาพแบคราวด์ ซึ่งคำนวณจากภาพระดับเทา มีขั้นตอนการประมวลผลหลัก 4 ขั้นตอน [14]

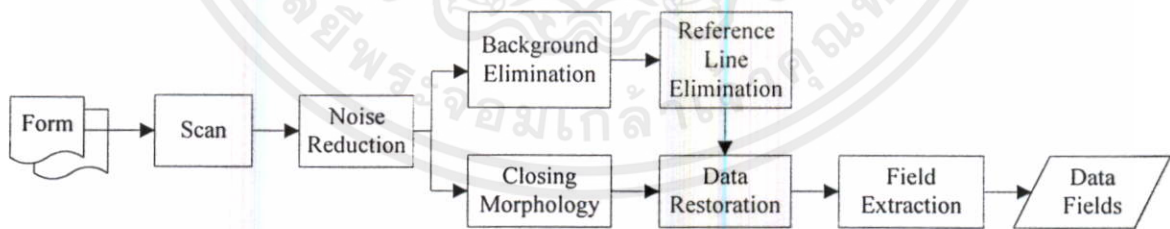
ขั้นตอนที่ 1 การกำจัดสัญญาณรบกวนในภาพเริ่มต้นที่ได้จากการสแกน

ขั้นตอนที่ 2 กำจัดแบคราวด์และเส้นอ้างอิง ในการกำจัดแบคราวด์โดยแยกองค์ประกอบของภาพจากฮิสโตแกรม จากนั้นกำจัดเส้นอ้างอิงของภาพ ซึ่งจะส่งผลให้ข้อมูลที่ถูกรอกลงบนแบบฟอร์มอาจขาดหายไปบางส่วน

ขั้นตอนที่ 3 เป็นการปรับปรุงข้อมูลที่เขียนทับกับเส้นอ้างอิงเพื่อสร้างส่วนที่ขาดหายไป โดยใช้ขบวนการโคลสซิงมอร์โฟโลยี ที่พิจารณาเส้นอ้างอิงทั้งแนวนอนและแนวตั้ง

ขั้นตอนที่ 4 นำภาพเอกสารที่ได้มาทำการจำแนกฟิลด์ข้อมูล โดยอาศัยแนวเส้นอ้างอิงเป็นหลักในการจำแนก

โครงสร้างของระบบจำแนกข้อมูลออกจากแบบฟอร์ม ซึ่งพัฒนาโดยอาศัยแนวเส้นอ้างอิงเป็นพื้นฐานในการจำแนกข้อมูล แสดงดังภาพที่ 3.1

ภาพที่ 3.1 โครงสร้างระบบจำแนกข้อมูลในระบบประมวลผลแบบฟอร์ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1 การกำจัดสัญญาณรบกวน

เนื่องจากข้อมูลภาพเริ่มต้นนั้น อาจมีสัญญาณรบกวนเกิดขึ้นในระหว่างการสแกน หรือ จากระบบที่ไม่พึงประสงค์ก่อนนำภาพมาสแกน ดังนั้นต้องกำจัดสัญญาณรบกวนเพื่อให้ภาพที่ได้มีความถูกต้อง ในงานวิจัยนี้ได้ใช้ตัวกรองความถี่เกาส์เซียน (Gaussian Filter) ที่มีขนาด 3x3 โดยเป็นการนำภาพเริ่มต้น (f_{raw}) ที่ได้จากการสแกนมาผ่านตัวกรองความถี่เกาส์เซียน ซึ่งจะได้ภาพผลลัพธ์ (f_r) เป็นดังนี้

$$f_r(i,j) = \frac{1}{16} \begin{bmatrix} 1 & 2 & 1 \\ 2 & 4 & 2 \\ 1 & 2 & 1 \end{bmatrix} \otimes f_{raw}(i,j) \quad (3.1)$$

การกรองโดยใช้มาส์กของเกาส์เซียน สามารถคำนวณได้ง่าย ทำให้ภาพมีความราบเรียบ (Smoothing) มากขึ้น ในการเลือกใช้มาส์กขนาด 3x3 ก็เพียงพอที่จะกำจัดสัญญาณรบกวนออกไปได้ ซึ่งถ้าเพิ่มมาส์กขนาดใหญ่ขึ้นจะส่งผลให้ภาพเบลอมากขึ้น เนื่องจากการกระจายค่าระดับความเข้มให้กับจุดรอบๆ ข้างไปกว้างมากขึ้น จะทำให้ข้อมูลตัวอักษรที่ได้ผิดเพี้ยนไป และอาจทำให้การแยกภาพพื้นหลังออกจากตัวอักษรได้ไม่ดี และการเลือกใช้มาส์กของเกาส์เซียนยังสามารถประมวลผลได้เร็ว เนื่องจากมาส์กของเกาส์เซียนอยู่ในรูปของสองยกกำลัง สามารถใช้วิธีการเลื่อนบิตแทนการคูณได้

3.2 การกำจัดแบคกราวด์และเส้นอ้างอิง

เนื่องจากแบบฟอร์มเอกสารโดยทั่วไป อาจประกอบไปด้วย ส่วนของพริปรีนท์เท็ด และข้อมูลที่ผู้ใช้กรอก ซึ่งในส่วนของพริปรีนท์เท็ด ได้แก่ ส่วนของข้อความหรือหัวข้อ สัญลักษณ์แบคกราวด์ และแนวเส้นตรงหรือกรอบสี่เหลี่ยมที่ให้ผู้กรอกข้อมูล แต่ส่วนที่ต้องการเก็บไปใช้งานต่อไปนั้นได้แก่ ข้อมูลที่ผู้ใช้กรอก ซึ่งโดยปกติการกรอกข้อมูลลงบนแบบฟอร์มนั้น จะต้องกรอกข้อความลงบนเส้นอ้างอิงที่กำหนดให้ หรือในกรอบสี่เหลี่ยม ดังนั้นเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องและไม่มีส่วนเกิน จึงจำเป็นต้องกำจัดส่วนของแบคกราวด์ออกจากข้อความบนเอกสารก่อน แต่หลังจากกำจัดแบคกราวด์ออกไปแล้ว เมื่อนำข้อมูลที่ผู้ใช้กรอกไปใช้งานจะต้องจำแนกฟิลค์ข้อมูลที่อยู่ในแนวเส้นอ้างอิง หรือกรอบสี่เหลี่ยมที่ให้ผู้กรอกเติมออกไปใช้งาน พบว่าส่วนของเส้นอ้างอิง หรือกรอบสี่เหลี่ยมดังกล่าวมิได้ถูกกำจัดออกไปด้วยในขณะที่กำจัดแบคกราวด์ ดังนั้นจึงจำเป็นต้อง

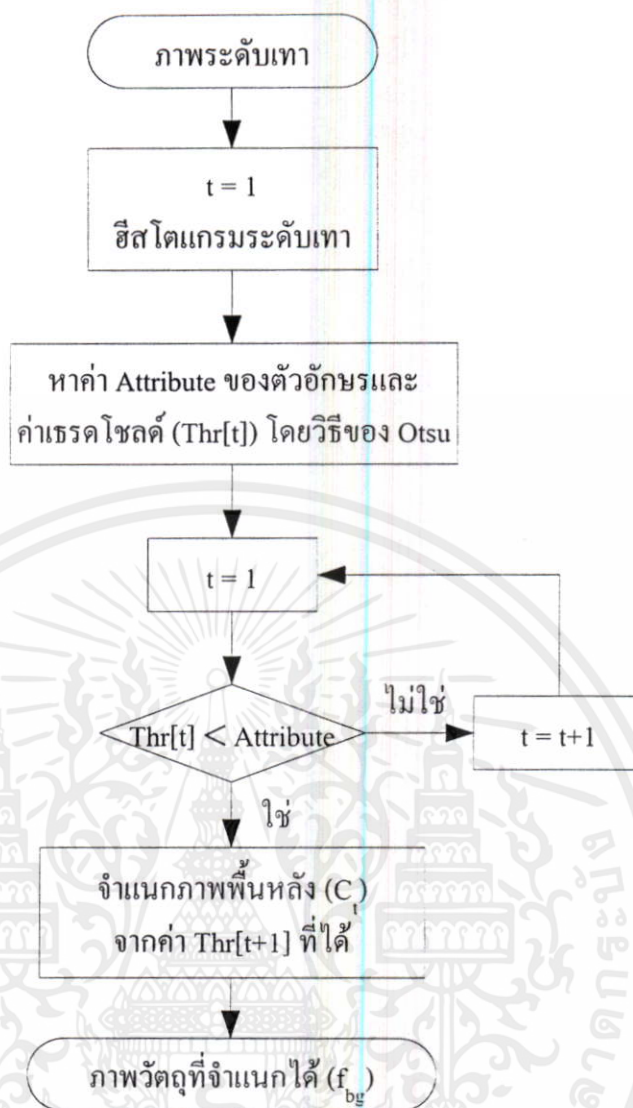
กำจัดเส้นอ้างอิงออกไปก่อนที่จะนำไปจำแนกฟิลด์ข้อมูลเพื่อไม่ให้มีส่วนของข้อมูลเกินมา และสามารถนำไปใช้งานต่อไปได้อย่างถูกต้อง

3.2.1 การกำจัดแบคกราวด์ (Background Elimination)

หลังจากนำภาพเอกสารที่ได้จากการสแกน มาผ่านการกำจัดสัญญาณรบกวนแล้ว นำภาพที่ได้มากำจัดภาพพื้นหลัง โดยวิธีการกำจัดแบคกราวด์ในวิทยานิพนธ์นี้จะใช้วิธีการทำเซรโดโซลด์แบบครอบคลุมเนื่องจากประมวลผลได้เร็ว และผลลัพธ์เป็นที่ยอมรับได้ โดยตรวจสอบการแยกองค์ประกอบของภาพจากฮิสโตแกรมระดับความเข้มของภาพ ซึ่งการแยกองค์ประกอบของภาพนั้นจะต้องคำนวณหาค่าเซรโดโซลด์ (Threshold) ที่เหมาะสมค่าหนึ่งเพื่อแบ่งระดับเทาของภาพเป็น 2 กลุ่ม ซึ่งการคำนวณหาค่าเซรโดโซลด์นี้ได้จากการประยุกต์ใช้อัลกอริทึมของ Otsu โดยการปรับปรุงการหาค่าเซรโดโซลด์ตามคุณลักษณะของวัตถุ (Fast Object Attribute Threshold Selection, FOAT)

เนื่องจากการหาค่าเซรโดโซลด์ด้วยวิธี OAT นั้นจะต้องเสียเวลาในการทดสอบเพื่อหาคุณลักษณะของวัตถุ (Pretest) ก่อน แล้วค่อยมาคำนวณหาค่าเซรโดโซลด์แบบวนรอบด้วยอัลกอริทึมของ Otsu ซึ่งจะทำให้เสียเวลาในการประมวลผลถึง 2 ครั้ง และหาค่าเซรโดโซลด์โดยการวนรอบด้วยอัลกอริทึมของ Otsu นั้นจะต้องประมวลผลในระหว่างการคำนวณหาคุณลักษณะของวัตถุ และการหาค่าเซรโดโซลด์ที่เหมาะสมหลังจากคำนวณหาคุณลักษณะของวัตถุที่กำหนดเป็นเงื่อนไขแล้ว และค่าเซรโดโซลด์ในการคำนวณทั้ง 2 ครั้งเป็นค่าเซรโดโซลด์เดียวกัน ดังนั้น ถ้าในระหว่างการคำนวณหาคุณลักษณะของวัตถุ ทำการเก็บค่าเซรโดโซลด์ที่ผ่านมาในแต่ละครั้ง แล้วนำเฉพาะค่าคุณลักษณะของวัตถุที่คำนวณได้มาเปรียบเทียบกับค่าเซรโดโซลด์ที่เก็บไว้ ก็จะทำให้การประมวลผลเร็วขึ้น โดยไม่ต้องเสียเวลาในการคำนวณหาฮิสโตแกรมและค่าความแตกต่างของภาพเอกสารหลายครั้ง ซึ่งขั้นตอนในการหาค่ากำจัดแบคกราวด์ ด้วยการปรับปรุงการหาค่าเซรโดโซลด์ตามคุณลักษณะของวัตถุ แสดงดังภาพที่ 3.2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.2 การกำจัดแบคกราวด์โดยปรับปรุงการหาค่าขีดโวลต์ตามคุณลักษณะของวัตถุ (FOAT)

สำหรับขั้นตอนการหาค่าขีดโวลต์ด้วยวิธี FOAT มีดังนี้

1. คำนวณหาระดับความเข้มที่แสดงคุณลักษณะของตัวตัวอักษร เพื่อกำหนดเป็นเงื่อนไขในการหาค่าขีดโวลต์ที่เหมาะสม ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

1.1 กำหนดให้ $t = 1$, กำหนดลิสต์ของค่า $Thr[t]$

1.2 คำนวณหาฮีสโตแกรมระดับความเข้มของภาพ (G) ภาพเอกสารเริ่มต้นที่ผ่านการกรองสัญญาณรบกวนแล้วมา

1.3 คำนวณหาค่าขีดโวลต์ (Pt) จากอัลกอริทึม Otsu

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี หากมีข้อผิดพลาดประการใดขออภัยเป็นอย่างสูง

1.4 ตรวจสอบลักษณะการกระจายของระดับความเข้มจุดภาพบนฮีสโตแกรม โดยดูจากความน่าจะเป็นว่าความน่าจะเป็นระหว่างส่วนของจุดภาพดำ (black) กับค่าขีดโวลต์ (Pt) ที่ได้

ค่าระดับความเข้มใดมีความน่าจะเป็นสูงในช่วงนี้ หรือมีอัตราการเพิ่มของความน่าจะเป็นสูง ก็จะสามารถอนุมานได้ว่าเป็นค่าที่แสดงคุณลักษณะของตัวอักษร (A_t)

$$1.5 \text{ กำหนด } Thr[t] = Pt_t$$

1.6 หาฮิสโตแกรมระหว่างช่วง black กับ Pt_t แล้วกลับไปทำข้อ 1.3 อีกครั้งเพื่อตรวจสอบว่าสามารถแบ่งค่าเรดโซลด์ได้อีกหรือไม่ โดยกำหนดให้ $t=t+1$ และทดสอบค่า A_{t+1} ที่ได้จะต้องไม่น้อยกว่าจำนวนจุดภาพ A_t หนึ่งเท่า

$$\text{Attribute} = A_t + x \quad (3.2)$$

โดยที่ x คือผลต่างของระดับความเข้มที่มีความเป็นไปได้ระหว่างตัวอักษรในภาพเอกสาร

2. กำหนดค่าเรดโซลด์ที่เหมาะสม ดังนี้

$$2.1 \text{ กำหนดค่า } t=1$$

$$2.2 \text{ ถ้าค่า } Thr[t] < \text{Attribute} \text{ ดังนั้นจะยอมรับค่า } Thr[t+1]$$

หลังจากกำหนดค่าเรดโซลด์ที่เหมาะสม (Thr) ได้แล้ว ก็นำภาพที่ได้จากการจำแนกจากภาพพื้นหลังที่มีความหลากหลาย โดยภาพที่ได้หลังจากการกำจัดพื้นหลัง [10] คือ

$$f_{bg} = C_p \quad (3.3)$$

ซึ่ง C_p เป็นภาพที่ได้หลังจากทดสอบหาค่าเรดโซลด์ที่เหมาะสมและแยกองค์ประกอบของแบคกราวด์ออกเป็นภาพสุดท้าย

และภาพก่อนกำจัดแบคกราวด์คือ

$$f_r = \bigcup_{i \in \{1, \dots, p\}} c_i \quad (3.4)$$

โดยที่ C_i คือภาพในแต่ละกลุ่มที่แยกได้ และ t เป็นจำนวนแบคกราวด์แต่ละครั้งที่จำแนกออกมาได้จนถึง p ครั้ง

3.2.2 การกำจัดเส้นอ้างอิง (Reference Line Elimination)

หลังจากที่สามารถแยกองค์ประกอบของวัตถุที่ต้องการออกจากภาพพื้นหลังได้แล้ว ก็นำภาพเอกสารนั้นมาประมวลผลต่อ แต่เนื่องจากบนภาพที่กำจัดพื้นหลังออกไปแล้วนั้น มีองค์ประกอบของวัตถุอยู่หลายส่วนด้วยกัน ได้แก่ ตัวอักษรที่พิมพ์อยู่บนแบบฟอร์ม สัญลักษณ์ต่างๆ ขององค์กร แนวเส้นอ้างอิงสำหรับผู้กรอกลงบนแบบฟอร์ม และข้อความที่ผู้กรอกลงบนแบบฟอร์ม ซึ่งในการจำแนกข้อความที่ผู้กรอกลงบนแบบฟอร์มอาจจะทำการบันทึกได้โดย

ตรงถ้าการกรอกข้อความลงบนแบบฟอร์มไม่มีการตัดทับกับแนวเส้นตรง แต่ถ้าข้อความตัดทับหรือเขียนคร่อมลงบนแนวเส้นตรงนั้นก็ทำให้เกิดปัญหาการนำตัวอักษรไปเรียนรู้ต่อไป ซึ่งจะทำให้มีส่วนเกินเพิ่มเข้าไปกับตัวอักษรนั้นได้ และอาจทำให้การเรียนรู้ตัวอักษรนั้นผิดพลาด และโดยทั่วไปเราไม่สามารถหลีกเลี่ยงการใช้แนวเส้นอ้างอิงสำหรับให้ผู้ใช้กรอกข้อความได้ จึงจำเป็นต้องกำจัดแนวเส้นอ้างอิงดังกล่าวออกไปจากแบบฟอร์มเอกสาร

ในกำจัดเส้นอ้างอิงจะต้องทำการตรวจหาองค์ประกอบของวัตถุที่ต้องการบนภาพที่เป็นแนวเส้นอ้างอิงก่อน จึงจะกำจัดแนวเส้นอ้างอิงออกไปได้ ในการตรวจหาแนวเส้นอ้างอิงอาจประมวลผลโดยใช้เวฟเลท [15, 16] หรือ Hough Transform [17] โดยปกติจะมีคุณสมบัติของเส้นที่ต่อเนื่องกันเป็นแนวเส้นตรง และเส้นอ้างอิงบนแบบฟอร์มโดยทั่วไปจะมีทั้งแนวนอน และแนวตั้ง ซึ่งแนวเส้นทั้งสองสามารถนำมาใช้เป็นเส้นอ้างอิงในการจัดเก็บข้อมูลที่เดิมลงบนแบบฟอร์มได้

หลังจากกำจัดแบคราวด์ออกจากภาพเอกสาร พบว่ายังคงมีองค์ประกอบของเส้นอ้างอิงอยู่บนแบบฟอร์มเอกสาร ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่ไม่ต้องการ ดังนั้นจึงต้องทำการลบเส้นอ้างอิงดังกล่าวออกจากแบบฟอร์มเอกสารเพื่อให้ได้เฉพาะส่วนของข้อมูลที่ต้องการ โดยกำหนดให้

$$f_{in}(i, j) = \begin{cases} 255 & \text{ถ้า } f_{bg}(i, j) \in \text{Line} \\ f_{bg}(i, j) & \text{อื่นๆ} \end{cases} \quad (3.5)$$

โดยที่ Line คือส่วนของเส้นอ้างอิงแนวนอนและแนวตั้งที่ได้ทำการบันทึกไว้

เนื่องจากการกำจัดเส้นอ้างอิงออกไป ถ้ามีตัวอักษรที่เขียนตัดทับกับแนวเส้นอ้างอิง จะทำให้ข้อมูลที่ผู้ใช้กรอกนั้นขาดหายไปได้ ซึ่งเมื่อนำข้อมูลที่ผู้ใช้กรอกไปประมวลผลต่อ จะทำให้ข้อมูลที่ได้ไม่ถูกต้อง ดังนั้นจึงต้องมีการปรับปรุงข้อมูลที่เขียนตัดทับกับเส้นอ้างอิงเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องในขั้นตอนต่อไป

3.3 การปรับปรุงข้อมูลที่เขียนทับกับเส้นอ้างอิง

จากปัญหาที่เกิดขึ้นภายหลังกำจัดแนวเส้นอ้างอิง คือ มีข้อมูลที่ผู้ใช้กรอกบางส่วนขาดหายไปเนื่องจากการตัดทับกันระหว่างเส้นอ้างอิงกับข้อความที่ผู้ใช้กรอก ซึ่งจะส่งผลให้ไม่สามารถนำข้อมูลที่ผู้ใช้กรอกบนแบบฟอร์มไปประมวลผลต่อไปได้อย่างถูกต้อง เช่น การนำข้อความดังกล่าวไปผ่านขบวนการแปลตัวอักษรได้ไม่ถูกต้อง ดังนั้น เพื่อให้ข้อมูลที่ผู้ใช้กรอกคงสภาพเดิมและสามารถนำข้อความดังกล่าวไปผ่านการประมวลผลในขั้นตอนต่อไปได้อย่างถูกต้อง จึงต้องทำการปรับปรุงข้อมูลที่ขาดหายไปเนื่องจากการตัดทับกับเส้นอ้างอิงให้คงสภาพเช่นเดิม

สำหรับงานวิจัยนี้ได้นำเสนอการปรับปรุงข้อมูลที่ขาดหายไปเนื่องจากการตัดทับกับแนวเส้นอ้างอิงทั้งแนวนอน และแนวตั้ง ซึ่งงานวิจัยโดยทั่วไปจะพิจารณาเพียงการตัดทับของข้อความ

กับเส้นอ้างอิงเฉพาะแนวอนเท่านั้น ทำให้ไม่ยึดหยุ่นต่อการนำไปใช้กับแบบฟอร์มที่มีเส้นอ้างอิงแนวตั้งและเกิดการตัดทับกันกับข้อความที่กรอก ทำให้ข้อมูลที่得不ถูกต้อง และอัลกอริทึมที่ใช้ในการปรับปรุงข้อมูลที่ขาดหายไปเนื่องจากการตัดทับกับแนวเส้นอ้างอิงทั้งแนวอน และแนวตั้ง ได้แก่การทำโคลสซิงมอร์โฟโลยีที่มีสตรัคเจอร์อีลีเมนต์ตามทิศทางของตัวอักษร บนแนวเส้นอ้างอิงแนวอนและเส้นอ้างอิงแนวตั้ง และการสร้างข้อมูลด้วยการหาค่าเรดโซลด์โดยใช้การหาค่าเฉลี่ยในแนวเส้นตรง ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินงานเป็น 2 ขั้นตอนหลัก [10, 14] คือ

ขั้นตอนแรก ได้แก่ การทำโคลสซิงมอร์โฟโลยีกับภาพเอกสารระดับเทา เพื่อเพิ่มระดับความเข้มให้กับตัวอักษรและลดระดับความเข้มของเส้นอ้างอิงตามแนวทิศทางของตัวอักษร

ขั้นตอนที่สอง ได้แก่ การสร้างข้อมูล เพื่อแยกส่วนของข้อมูลที่ต้องการออกจากแนวเส้นอ้างอิง และสร้างส่วนข้อมูลที่หายไปจากภาพเอกสารที่ได้จากการทำโคลสซิงมอร์โฟโลยี โดยการหาค่าเรดโซลด์ในแนวเส้นอ้างอิงจากค่าเฉลี่ยของเส้นอ้างอิง จากนั้นจำแนกส่วนของข้อมูลออกจากแนวเส้นอ้างอิง ทำการรวมข้อมูลภาพที่จำแนกได้ในแต่ละสตรัคเจอร์อีลีเมนต์ และสร้างภาพข้อมูลจากข้อมูลที่จำแนกได้กับภาพเอกสารจากการกำจัดเส้นอ้างอิงออกไป ซึ่งจะทำให้ข้อมูลภาพเอกสารที่ถูกต้องนำไปประมวลผลต่อไปได้

3.3.1 ขบวนการโคลสซิงมอร์โฟโลยี (Closing Morphology Operation)

โดยนำภาพที่ได้จากการกำจัดสัญญาณรบกวน (f_r) มาประมวลผล และผลลัพธ์ที่ได้หลังจากการทำโคลสซิงมอร์โฟโลยี คือ f_{cl-k} โดยที่ $k \in \{1, 2, 3, 4\}$

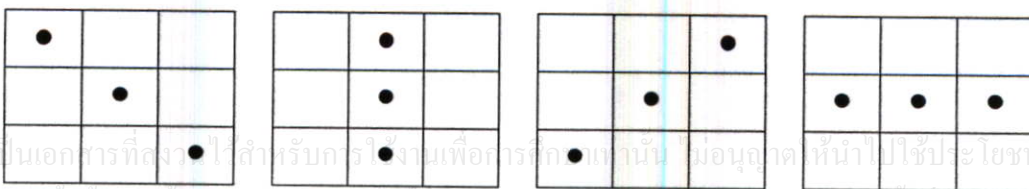
$$f_{cl-k} \bullet V_k = (f_r \oplus V_k) \ominus V_k \quad (3.6)$$

เมื่อ $(f_r \oplus V_k)(i, j) = \{\max(f_r(i+m, j+n) / (m, n) \in V_{\Delta k})\}$

และ $(f_r \ominus V_k)(i, j) = \{\min(f_r(i+m, j+n) / (m, n) \in V_{\Delta k})\}$

โดยที่ V_k เป็นสตรัคเจอร์อีลีเมนต์ (Structure Element) แสดงดังภาพที่ 3.3

และ $V_{\Delta k}$ เป็นเซตของพิกัดที่อยู่ใน V_k

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น มิอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น V_1 ทั้งห้ามมิให้ดัดแปลง V_2 บื้อหา และต้องอ้างอิง V_3 เจ้าของเอกสารทุกครั้ง V_4 ที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.3 สตรัคเจอร์อีลีเมนต์ 4 ทิศทาง ในการทำโคลสซิงมอร์โฟโลยี

ในการทำโคลสซิงมอร์โฟโลยีกับเส้นแวนอนประกอบด้วยสตรัคเจอร์อีลีเมนต์ใน 3 ทิศทาง คือ V_1 , V_2 และ V_3 ดังภาพที่ 3.2 ซึ่งเป็นการดำเนินการที่มีผลต่อการคงสภาพข้อมูลกับเส้นตรงแวนอนเท่านั้น ไม่มีผลต่อเส้นแนวตั้ง เพราะเป็นการเพิ่มค่าระดับความเข้มของตัวอักษรตามทิศทางของตัวอักษรที่ตัดกับเส้นแวนอน ดังนั้นถ้าแบบฟอร์มดังกล่าวมีส่วนของเส้นแนวตั้งอยู่ด้วย จะไม่สามารถปรับปรุงข้อมูลในแนวตั้งได้ ซึ่งในการปรับปรุงข้อมูลในแนวตั้งจะต้องใช้สตรัคเจอร์อีลีเมนต์ V_1 , V_3 และ V_4 ดังภาพที่ 3.2 ตามทิศทางที่ตัวอักษรตัดกับเส้นแนวตั้ง จะเห็นว่าถ้าเป็นการปรับปรุงข้อมูลกับเส้นแวนอนแล้วไม่สามารถนำ V_4 มาใช้ได้เพราะจะเป็นการดำเนินการที่เสริมค่าข้อมูลของเส้นแวนอน ทำให้การหาค่าเรดโซลด์ของเส้นแวนอนจะส่งผลให้การจำแนกตัวอักษรออกจากเส้นแวนอนไม่ถูกต้อง ขณะเดียวกันเมื่อนำ V_2 มาดำเนินการกับเส้นแนวตั้งเป็นการดำเนินการที่เสริมค่าข้อมูลของเส้นแนวตั้ง ทำให้การหาค่าเรดโซลด์ของเส้นแนวตั้งส่งผลให้การจำแนกตัวอักษรออกจากเส้นแนวตั้งไม่ถูกต้อง

ในการเลือกใช้ขบวนการ โคลสซิงมอร์โฟโลยีกับภาพเอกสารระดับเทานี้ จะเห็นว่าเป็นการทำให้ตัวอักษรในแนวเส้นอ้างอิงมีระดับความเข้มมากขึ้น และขณะเดียวกันจะลดระดับความเข้มของแนวเส้นอ้างอิงลง ทำให้สามารถจำแนกส่วนของข้อมูลที่ต้องการออกจากเส้นอ้างอิงได้ชัดเจนขึ้น ถ้านำขบวนการดังกล่าวไปประมวลผลกับภาพเอกสารที่ได้จากการกำจัดแบคกราวด์โดยตรง จะทำให้ผลการปรับความเข้มตัวอักษร และแนวเส้นอ้างอิงผิดพลาด เพราะข้อมูลของจตุรรอบข้างในส่วนที่เป็นแบคกราวด์อาจถูกกำจัดไปและเปลี่ยนระดับความเข้มเป็นจุดภาพขาวแทนแล้ว ดังนั้น การประมวลผลในขั้นตอนนี้จึงต้องเลือกใช้กับข้อมูลภาพเบื้องต้นที่ผ่านการกำจัดสัญญาณรบกวนมาแล้ว จึงจะทำให้ผลลัพธ์ที่ได้มีความถูกต้อง

3.3.2 การสร้างข้อมูล (Data Restoration)

หลังจากนำภาพเอกสารมาผ่านขบวนการ โคลสซิงมอร์โฟโลยีแล้ว จะต้องนำข้อมูลภาพที่ได้จากขบวนการ โคลสซิงมอร์โฟโลยี f_{cl-k} ซึ่ง โดยที่ $k \in \{1, 2, 3, 4\}$ มาทำการจำแนกข้อมูลหรือข้อความที่ต้องการที่ตัดทับกับเส้นอ้างอิงออกจากแนวเส้นอ้างอิง เพื่อนำไปสร้างข้อมูลที่ขาดหายไป โดยมีขั้นตอนในการสร้างข้อมูล ดังนี้

3.3.2.1 การหาค่าเรดโซลด์ในแนวเส้นอ้างอิงจากค่าเฉลี่ยของเส้นอ้างอิง

การหาค่าเรดโซลด์ในแนวเส้นอ้างอิงจากค่าเฉลี่ยตามแนวเส้นอ้างอิงจะเป็นการหาค่าเฉลี่ยแบบโกลบอล โดยพิจารณาแนวเส้นอ้างอิงทั้งหมด จากงานวิจัยที่ผ่านมา [18] มีผู้ศึกษาไว้ [19] พบว่า ถ้าตัวอักษร มีระดับความเข้มที่แตกต่างกันมาก หรือบางตัวมีค่าใกล้เคียงกับเส้นอ้างอิง ก็จะทำให้การคืนข้อมูลผิดพลาดได้ แต่การประมวลผลด้วยวิธีนี้จะรวดเร็ว ดังนั้นถ้าเพิ่มตัวถ่วงน้ำหนักให้การคืนข้อมูลผิดพลาดได้ แต่การประมวลผลด้วยวิธีนี้จะรวดเร็ว ดังนั้นถ้าเพิ่มตัวถ่วงน้ำหนักให้กับวิธีดังกล่าว จะทำให้ผลที่ได้จากการคืนข้อมูลถูกต้องมากยิ่งขึ้น

ดังนั้น การหาค่าเฉลี่ย (M_k) ของเส้นอ้างอิงแต่ละเส้นจากภาพเอกสารที่ผ่านการทำ โคลสซิงมอร์โฟโลยี f_{cl-k} แสดงดังสมการ

$$M_k = W * \frac{1}{\text{length}} \sum_{i \in \text{Line}} f_{cl-k}(i) \quad (3.7)$$

โดยที่ i เป็นสมาชิกของเส้นอ้างอิง Line

length คือ ความยาวของเส้นอ้างอิง (Reference Line)

W คือ ค่าถ่วงน้ำหนัก

ภาพที่ 3.4 การหาค่าเฉลี่ยของเส้นอ้างอิง

3.3.2.2 การจำแนกส่วนของข้อมูลออกจากแนวเส้นอ้างอิง

หลังจากหาค่าเฉลี่ยของเส้นอ้างอิงที่ได้ ทำการจำแนกส่วนของข้อมูลหรือข้อความออกจากแนวเส้นอ้างอิง โดยพิจารณาจากค่าเรคโกลด์ของเส้นอ้างอิงแต่ละเส้นที่คำนวณได้จากขั้นตอนที่ผ่านมา ผลลัพธ์ที่ได้หลังจากจำแนกส่วนของข้อมูลออกจากแนวเส้นอ้างอิง คือ f_{res-k} โดยที่ $k \in \{1, 2, 3, 4\}$ เป็นดังนี้

$$f_{res-k}(i, j) = \begin{cases} f_{cl-k}(i, j) & \text{ถ้า } f_{cl-k}(i, j) \leq M_k \\ 255 & \text{อื่นๆ} \end{cases} \quad (3.8)$$

แต่เนื่องจากการพิจารณาตามทิศทางของเส้นอ้างอิงแนวนอนและแนวตั้ง ดังนั้นเพื่อให้มีคุณสมบัติของข้อมูลเกินมา จะต้องแยกพิจารณาสำหรับเส้นอ้างอิงแนวนอนและแนวตั้งเป็น 3 กรณี ซึ่งให้ผลลัพธ์ภาพเป็น f_{res-k} ดังนี้

เอกสารมีที่... ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กรณีที่ 1 $k = 1, 3$ หา f_{res-k} โดยที่ $M_k \in \text{Horizontal \& Vertical Line}$

กรณีที่ 2 $k = 2$ หา f_{res-k} โดยที่ $M_k \in \text{Horizontal Line}$

กรณีที่ 3 $k = 4$ หา f_{res-k} โดยที่ $M_k \in \text{Vertical Line}$

ผลลัพธ์ของภาพที่ได้จะเป็นการจำแนกข้อมูลที่เกิดการตัดทับกับเส้นอ้างอิง แล้วขาดหายไปในช่วงการกำจัดเส้นอ้างอิง แสดงผลตามทิศทางของตัวอักษร จากนั้นนำภาพเอกสารที่ได้มารวมกันในขั้นตอนต่อไป

3.3.2.3 การรวมข้อมูลภาพที่จำแนกได้ในแต่ละสตรักเจอร์อีลีเมนต์

รวมภาพทั้ง 4 ภาพที่ได้จากการจำแนกข้อมูลในแต่ละสตรักเจอร์อีลีเมนต์เข้าด้วยกัน ได้ผลลัพธ์เป็น f_{res} แสดงดังสมการ

$$f_{res}(i, j) = \bigcup_{k \in \{1, \dots, 4\}} f_{res-k}(i, j) \quad (3.9)$$

3.3.2.4 การสร้างภาพข้อมูล

นำภาพที่ได้จากการจำแนกข้อมูลในแนวเส้นอ้างอิง (f_{res}) ซึ่งเป็นข้อมูลที่จำแนกเฉพาะส่วนที่ตัดทับกับเส้นอ้างอิงมาได้นั้น มารวมกับภาพที่ได้จากการกำจัดเส้นอ้างอิง (f_{in}) ซึ่งส่วนของข้อมูลที่ตัดทับกับเส้นอ้างอิงได้ขาดหายไป และให้ผลลัพธ์เป็น f_{data} ดังนี้

$$f_{data}(i, j) = f_{res}(i, j) \cup f_{in}(i, j) \quad (3.10)$$

จากขั้นตอนของการสร้างข้อมูลนี้ จะมีส่วนของข้อมูลที่ขาดหายไปจากแนวเส้นอ้างอิงคืนมา และสามารถนำผลลัพธ์ที่ได้ไปประมวลผลต่อไปได้อย่างถูกต้อง

3.4 การจำแนกฟิลด์ข้อมูลออกจากแบบฟอร์ม

หลังจากที่คืนส่วนที่ขาดหายของตัวอักษรที่ตัดทับกับแนวเส้นตรงแล้ว จำเป็นต้องจำแนกฟิลด์ข้อมูลเพื่อนำข้อมูลดังกล่าวไปประมวลผลต่อแล้วเก็บลงในฐานข้อมูลได้โดยอัตโนมัติ เนื่องจากแบบฟอร์มเข็มนาฬิกามีฟิลด์ข้อมูลที่คงที่ ซึ่งมีลักษณะทางกายภาพและทางตรรกที่เหมือนกันในแต่ละธนาการ ดังนั้นในการจำแนกฟิลด์ข้อมูลจึงไม่จำเป็นต้องอาศัยยูสเซอร์อินเตอร์เฟซมาช่วยในการจัดเก็บฟิลด์ข้อมูล โดยหลักการจัดเก็บฟิลด์ข้อมูลสามารถทำได้โดยใช้แนวเส้นอ้างอิงเป็นหลักช่วยในการจำแนกฟิลด์ข้อมูล

ในการจำแนกฟิลด์ข้อมูลโดยอาศัยแนวเส้นอ้างอิงเป็นหลักนั้น จะเป็นการพิจารณาถ้าตำแหน่งใดที่มีแนวเส้นอ้างอิง จัดเป็นฟิลด์ข้อมูลได้ โดยเส้นอ้างอิงดังกล่าวอาจเป็นแนวเส้นตรง

หรือเส้นกรอบสี่เหลี่ยม และฟิลด์แรกที่พบคือฟิลด์ของวันที่ ฟิลด์ที่สองเป็นชื่อผู้รับเช็ค ฟิลด์ที่สามเป็นจำนวนเงินที่เป็นตัวอักษร ฟิลด์ที่สี่เป็นจำนวนเงินที่เป็นตัวเลข และฟิลด์สุดท้ายเป็นลายเซ็นของผู้ส่งจ่ายเช็ค โดยมีหลักการจำแนกฟิลด์ดังนี้

1. ฟิลด์วันที่ ฟิลด์ผู้รับเช็ค ฟิลด์จำนวนเงินเป็นตัวอักษร และฟิลด์จำนวนเงินที่เป็นตัวเลข จะพิจารณาจากตำแหน่งของแนวเส้นอ้างอิงจะพิจารณาคัดส่วนของฟิลด์ข้อมูล ดังนี้

1.1 คัดส่วนของข้อความไปด้านบนของแนวเส้นอ้างอิงเป็นระยะ 1 ใน 11 ส่วนของความกว้างของเช็คในแนวตั้ง

1.2 คัดส่วนของข้อความไปด้านล่างของแนวเส้นอ้างอิงเป็นระยะ 1 ใน 25 ส่วนของความกว้างของเช็คในแนวตั้ง

1.3 คัดส่วนตามความกว้างของข้อความจะพิจารณาตามขนาดของแนวเส้นอ้างอิงนั้นๆ โดยขยายขนาดด้านข้างไปข้างละ 5 พิกเซล

2. ฟิลด์ลายเซ็นของผู้ส่งจ่ายเช็ค เป็นฟิลด์ที่ไม่จำเป็นต้องนำไปประมวลผลในการแปลข้อความต่อ แต่ฟิลด์ดังกล่าวอาจจำเป็นในการเปรียบเทียบการใช้ลายเซ็นเจ้าของเช็คว่าถูกต้องหรือไม่ ดังนั้นฟิลด์นี้จะเก็บเป็นภาพเอกสาร และโดยทั่วไปลายเซ็นของแต่ละคนมีขนาดไม่แน่นอน บางคนมีลายเซ็นขนาดใหญ่มาก จึงจำเป็นต้องเผื่อเนื้อที่ในการจำแนก ทำให้วิธีการจำแนกแตกต่างจากฟิลด์อื่นๆ โดยจะเพิ่มระยะเพื่อจัดเก็บฟิลด์ดังกล่าวเป็นขนาด 1.5 เท่าของการเก็บฟิลด์อื่นๆ ที่ผ่านมา

จากการประมวลผลทั้ง 4 ขั้นตอน จะให้ผลลัพธ์สุดท้ายเป็นฟิลด์ข้อมูลที่ใช้ต้องการ นำไปเก็บเข้าฐานข้อมูลของระบบได้โดยอัตโนมัติ แล้วนำฟิลด์ที่ได้ไปประมวลผลต่อไปในการแปลข้อความต่อไปได้

สำหรับแบบฟอร์มอื่นๆ สามารถนำวิธีการประมวลผลที่ผ่านมาไปประยุกต์ใช้ได้เช่นเดียวกัน แต่การกำหนดฟิลด์ข้อมูลจะขึ้นอยู่กับโครงสร้างเอกสารแต่ละประเภทที่อาจมีรูปแบบของฟิลด์ที่คงที่เช่นเดียวกันกับเช็คธนาคาร เช่นแบบฟอร์มการลงทะเบียนต่างๆ หรือแบบฟอร์มเงินฝากถอน โดยสามารถประมวลผลโดยใช้แนวเส้นอ้างอิงเป็นหลักในการจำแนกฟิลด์ได้เช่นเดียวกัน แต่ทั้งนี้อาจต้องใช้ยูสเซอร์อินเตอร์เฟซมาช่วยในการกำหนดประเภทของฟิลด์แรกเริ่ม โดยไม่ต้องสร้างโมเดลของแบบฟอร์ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการทดลอง

จากการทดลองกับภาพเอกสารเช็คธนาคาร ซึ่งนำเข้าเป็นภาพระดับเทา 256 ระดับ ด้วยความละเอียด 300 dpi โดยมีภาพเริ่มต้น (f_{low}) แสดงดังภาพที่ 4.1

(ก)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.1 ภาพต้นฉบับ (ก) เช็คธนาคารไทยพาณิชย์ (ข) เช็คธนาคารกรุงศรีอยุธยา

4.1 การกำจัดสัญญาณรบกวน

(ก)

(ข)

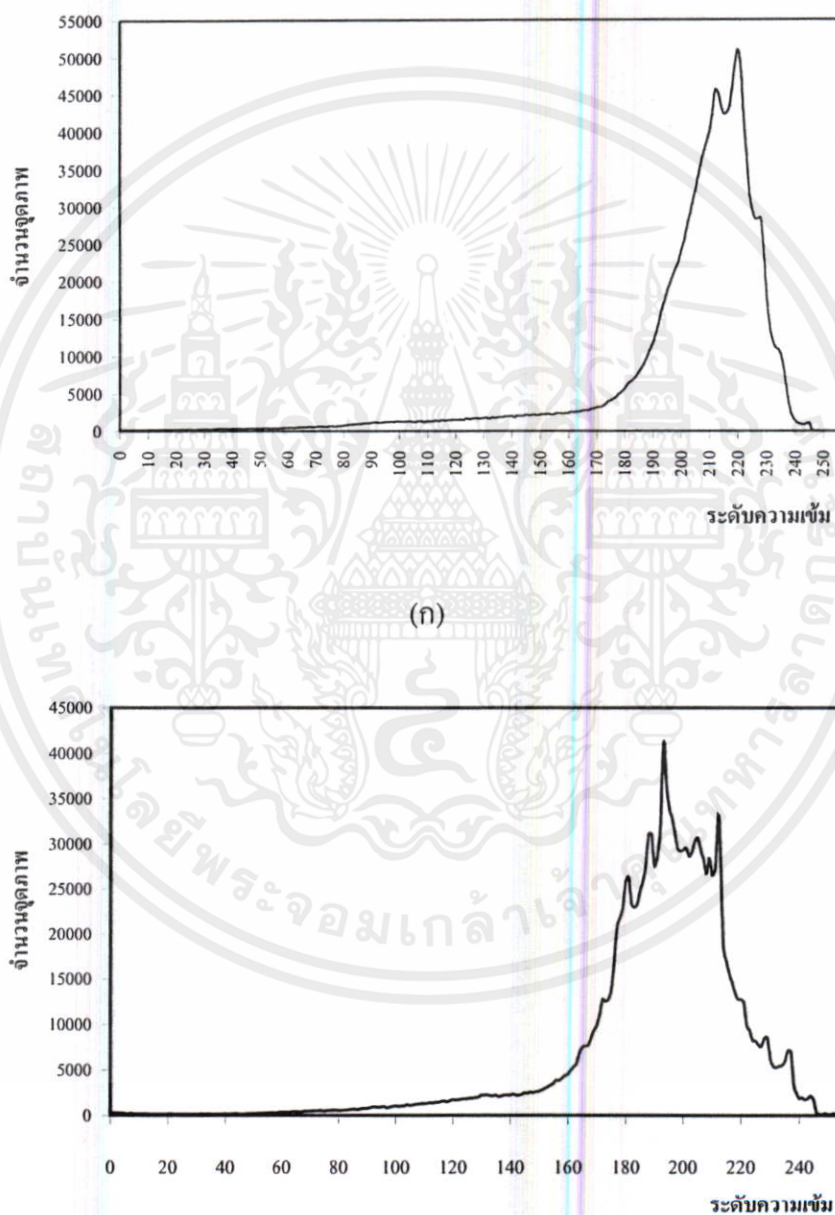
ภาพที่ 4.2 ภาพกำจัดสัญญาณรบกวนด้วยตัวกรองสัญญาณแบบเกาส์เซียน (f)
 (ก) เช็คนาคารไทยพาณิชย์ (ข) เช็คนาคารกรุงศรีอยุธยา

ในการทดลองกำจัดสัญญาณรบกวนด้วยตัวกรองแบบเกาส์เซียน ใช้เวลา 1 วินาที หลังจากได้ภาพเอกสารที่ผ่านการกรองสัญญาณรบกวน (f) แล้ว จากนั้นนำมากำจัดภาพแบคราวด์ในไม่ว่ากรณีใดๆก็ตามอีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ขั้นตอนต่อไป

4.2 การกำจัดภาพแบคกราวด์และเส้นอ้างอิง

4.2.1 การกำจัดแบคกราวด์

ในการกำจัดภาพแบคกราวด์เป็นการคำนวณหาค่าเรคโพลด์ที่เหมาะสมจากฮิสโตแกรมของภาพที่ได้จากการกำจัดสัญญาณรบกวน ซึ่งฮิสโตแกรมของภาพเอกสารที่ใช้ในการทดลองจากภาพ 4.2 ซึ่งเป็นภาพเอกสารที่ผ่านการกรองสัญญาณรบกวนแบบเกาส์เซียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อ (ข) ศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.3 ฮิสโตแกรมจำนวนจุดภาพจากภาพเอกสารที่ได้จากการกรองสัญญาณรบกวนแบบ

เกาส์เซียน (f) (ก) เซ็ครณาการไทยพาณิชย์ (ข) เซ็ครณาการกรุงศรีอยุธยา

62-7 นายโพธิ์ วัฒนศิริ 01-088-14

วันที่ DATE 18 กรกฎาคม 2537

จ่าย PAY นายสุรเชษฐ์ ทรัพย์ดี

หรือชื่อ OR BEARER

บาท BAHT สี่พันห้าร้อยหกสิบเจ็ดบาทถ้วน

ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)
THE SIAM COMMERCIAL BANK PUBLIC COMPANY LIMITED

สาขาย่อย เทคโนโลยี เจ้าคุณทหาร
3 หมู่ 2 สถาบันเทคโนโลยี เจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง กรุงเทพฯ

จำนวนเงินเงินตรา - 4,567,180.-

เช็คเลขที่ CHECK NO. ๓ 20 26 ๒ ๗๙

สาขาเลขที่ BRANCH NO. ๒๕๐๘๘๑

บัญชีเลขที่ ACCOUNT NO. 0883000627

สำหรับธนาคาร FOR BANK

188P

匯商銀行

(ก)

0093870 1-127-25

วันที่ IC ๗ กรกฎาคม 2544

จ่าย PAY นางสาว สุกฉัตร ธีรภาพ

หรือชื่อ OR BEARER 大城

บาท BAHT สามพันแปดร้อยเก้าสิบเก้าบาทถ้วน

ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด
BANK OF AYUDHYA LIMITED

สาขาเลขที่ ๑๒๑ ถนนราชดำเนิน กรุงเทพฯ

จำนวนเงินเงินตรา 3,869.-

เช็คเลขที่ CHECK NO. ๐๐๙๓๘๗๐

สาขาเลขที่ BRANCH NO. ๒๕๐๒๒๗

บัญชีเลขที่ ACCOUNT NO. 0936 4

สำหรับธนาคาร FOR BANK

188P

大城銀行

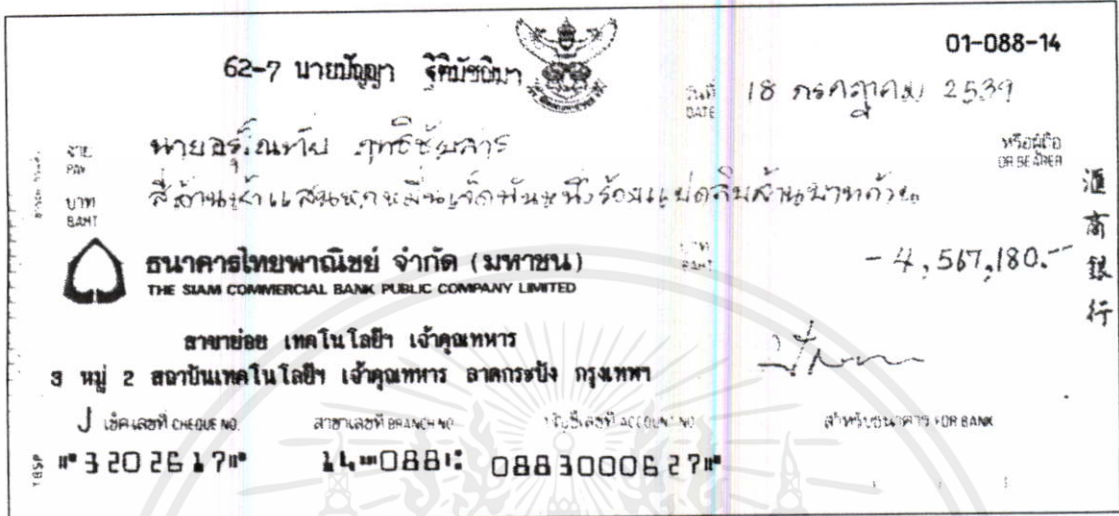
(ข)

ภาพที่ 4.4 ภาพเช็คธนาคารที่ได้หลังจากกำจัดแบคทีเรียด้วยวิธีการปรับปรุงการหาค่าเชรด
โซลด์ตามคุณลักษณะของวัตถุ (FOAT) (f_{bg})
(ก) เช็คธนาคารไทยพาณิชย์ (ข) เช็คธนาคารกรุงศรีอยุธยา

การทดสอบการกำจัดภาพแบคทีเรียโดยใช้วิธี FOAT นี้ จะได้ผลลัพธ์แสดงดังภาพ 4.4
เอกสาร โดยภาพ (ก) จะได้ค่าคุณสมบัติของตัวอักษร เป็น 142 และค่าเชรดโซลด์ที่ได้เป็น 163 การประมวลผลการ
ไม่ว่า ผล 1 รอบ โดยใช้เวลา 0.45 วินาที และภาพ (ข) จะได้ค่าคุณสมบัติของตัวอักษร เป็น 156 และค่า
เชรดโซลด์ที่ได้เป็น 158 การประมวลผล 1 รอบ โดยใช้เวลา 0.45 วินาที

4.2.2 การกำจัดเส้นอ้างอิง

ในขบวนการกำจัดเส้นอ้างอิง เป็นการนำภาพที่ได้จากการกำจัดพื้นหลัง (f_{bg}) มาประมวลผล จะได้ผลลัพธ์แสดงดังภาพที่ 4.5

(ก)

(ข)

ภาพที่ 4.5 ผลลัพธ์ภาพเช็คธนาคารที่ได้จากการกำจัดเส้นอ้างอิง (f_{bg})

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 (ก) เช็คธนาคารไทยพาณิชย์ (ข) เช็คธนาคารกรุงศรีอยุธยา
 ไม่ว่าจะมิได้ทั้งหมด อีกทั้งยังมีเหตุผลบางประการที่ต้องอ้างอิงถึงเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากผลการกำจัดเส้นอ้างอิงจะเห็นว่าหลังจากกำจัดเส้นอ้างอิงออกจากภาพเอกสารแล้วจะเห็นว่าข้อมูลบางส่วนที่ติดทับกับแนวเส้นอ้างอิงขาดหายไป ทำให้ข้อมูลที่ได้อาจไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ อาจทำการนำไปประมวลผลต่อไปผิดพลาดได้

4.3 การสร้างข้อมูล

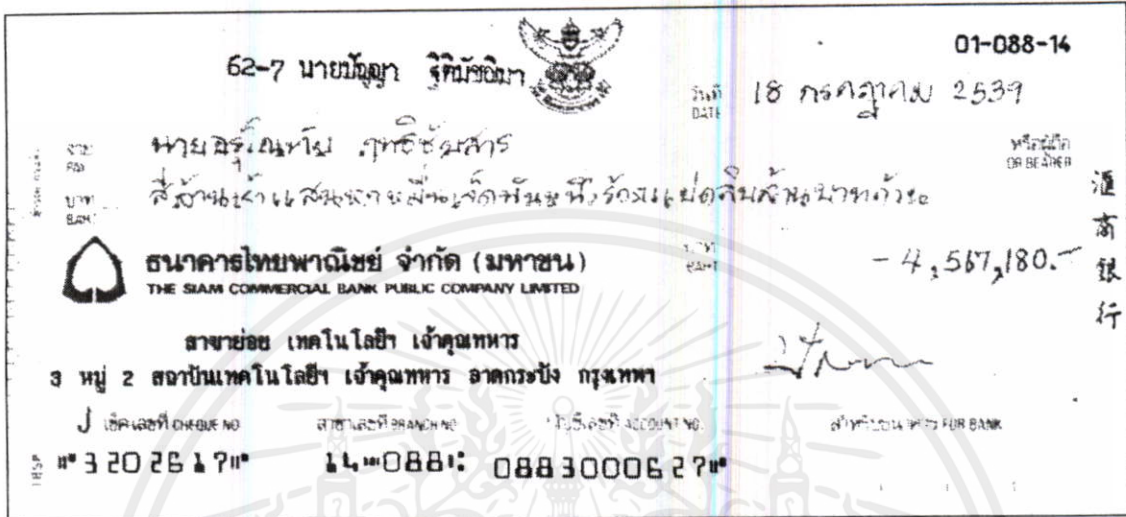

(ข)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานานาชาติ ไม่อาจขอให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า
 ภาพที่ 4.6 ผลการรวมข้อมูลภาพ (f_{res}) ที่ได้จากการจำแนกส่วนของข้อมูลออกจากแนวเส้นอ้างอิง
 ที่มีสตรีคเจอร์อีลีเมนต์ทั้ง 4 ทิศทาง (f_{res-k}) เข้าด้วยกัน

(ก) เซ็คธนาคารไทยพาณิชย์ (ข) เซ็คธนาคารกรุงศรีอยุธยา

หลังจากจำแนกแนวเส้นอ้างอิงออกไป อาจมีข้อมูลบางส่วนขาดหายไป ดังนั้น จำเป็นต้องสร้างข้อมูลส่วนที่ขาดหายไปคืนมา โดยจำแนกส่วนของข้อมูลออกจากแนวเส้นอ้างอิงในแต่ละสตรีคเจอร์อีทีเมนต์ (f_{res-k}) แล้วนำภาพที่ได้จากทั้ง 4 สตรีคเจอร์อีทีเมนต์ มารวมกัน f_{res} จะได้ผลลัพธ์แสดงดังภาพที่ 4.6

(ก)

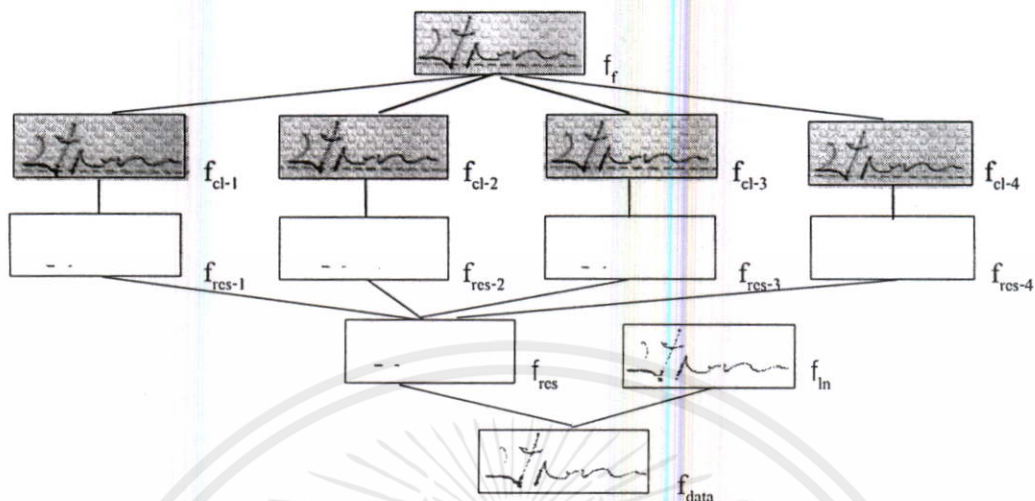

(ข)

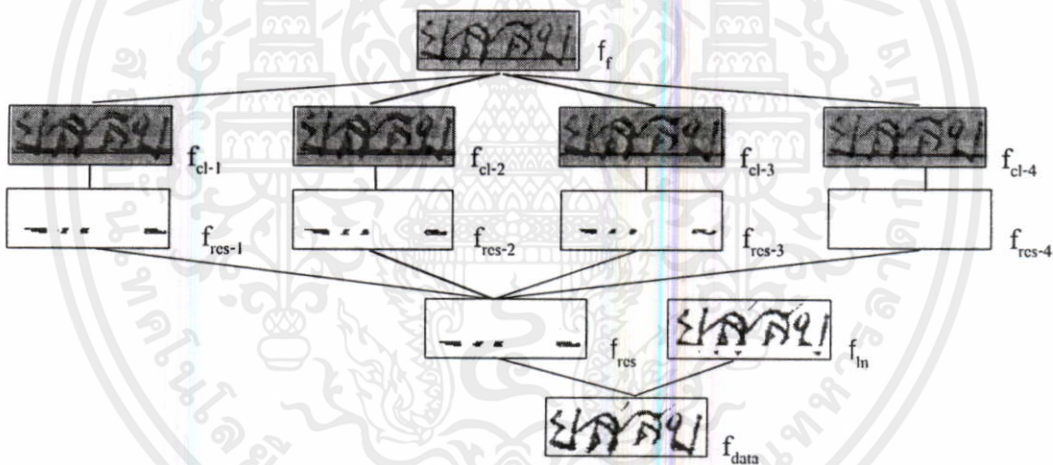
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษามุ่งเน้นที่นำเสนอเท่านั้น ไม่ให้ประจักษ์แจ้งด้านการค้า
 ภาพที่ 4.7 ผลการสร้างข้อมูล (f_{data}) โดยการรวมข้อมูลภาพที่ได้จากการจำแนกส่วนของข้อมูลออก
 ไม่ว่าการณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิได้เผยแพร่เนื้อหาข้อมูลอ้างอิงที่ได้จากการศึกษาทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
 จากแนวเส้นอ้างอิง (f_{res}) และภาพที่ได้จากการกำจัดเส้นอ้างอิง (f_{in})

(ก) เชื่ครธนาคารไทยพาณิชย์ (ข) เชื่ครธนาคารกรุงศรีอยุธยา

ทำการรวมภาพที่จำแนกส่วนของข้อมูลที่ขาดหายไปจากแนวเส้นอ้างอิง (f_{res}) กับภาพที่กำจัดแนวเส้นอ้างอิงออก จะได้ผลลัพธ์ผลการสร้างข้อมูล (f_{data}) ดังภาพที่ 4.7

(ก)

(ข)

ภาพที่ 4.8 การสร้างข้อมูล (f_{data}) จากขั้นตอนต่างๆ (ก) ตัวอย่างที่ 1 (ข) ตัวอย่างที่ 2

ภาพที่ 4.8 แสดงตัวอย่างการสร้างข้อมูลภาพในแต่ละขั้นตอน โดยขั้นตอนแรกเป็นการทำโคลสซิงมอร์โฟโลยี นำภาพเอกสารที่ผ่านขบวนการกำจัดสัญญาณรบกวน (f) มาประมวลผลกับสตรีคเจอร์อีทีเมนต์ต่างๆ

หลังจากทำโคลสซิงมอร์โฟโลยี (f_{cl-k}) นำผลการทดลองจากขั้นตอนดังกล่าวมาประมวลผลต่อเพื่อสร้างข้อมูล โดยจำแนกส่วนของข้อมูลออกจากแนวเส้นอ้างอิงในแต่ละสตรีคเจอร์อีทีเมนต์ (f_{res-k}) แล้วนำภาพที่ได้จากทั้ง 4 สตรีคเจอร์อีทีเมนต์ มารวมกัน f_{res} จากนั้นทำการรวมภาพที่

ได้จากการจำแนกข้อมูลในแนวเส้นอ้างอิง (f_{res}) กับภาพที่กำจัดแนวเส้นอ้างอิง (f_n) เป็นภาพการ
สร้างข้อมูล (f_{data})

ในการสร้างข้อมูลภาพโดยใช้เมอร์โฟโลยี จะช่วยให้สร้างข้อมูลที่ขาดหายไปตามแนวทิศ
ทางของตัวอักษรได้ และยังคงสภาพของตัวอักษรได้อย่างถูกต้องและชัดเจน แต่ในขั้นตอนนี้จะ
เปลี่ยนเนื้อที่หน่วยความจำเพื่อให้ประมวลผลภาพได้เร็วขึ้นทั้ง 4 ทิศทาง

4.4 การจำแนกฟิลด์ข้อมูล

จากนั้นนำภาพเอกสารที่ได้จากการสร้างข้อมูลที่ขาดหายไป และจำแนกแบคกราวด์และ
เส้นเส้นอ้างอิงเรียบร้อยแล้ว มาผ่านการจำแนกฟิลด์ข้อมูล จะได้ผลลัพธ์ดังภาพที่ 4.9 และ 4.10

18 กรกฎาคม 2539

(ก)

นายฉวีรินทร์ กุทธิชัยมสาร

(ข)

สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ นครโฮจิมินห์

(ค)

THAI BAH T - 4,567,180.5

(ง)

(จ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ภาพที่ 4.9 การจำแนกฟิลด์ข้อมูลที่ได้จากแบบฟอร์มเช็คธนาคารไทยพาณิชย์ที่ผ่านการสร้างส่วน
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเด็ดขาดเปิดเผยเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
ของข้อมูลที่ขาดหายไป (f_{data}) (ก) ฟิลด์วันที่ (ข) ฟิลด์ผู้รับเช็ค (ค) ฟิลด์จำนวนเงิน
เป็นตัวอักษร (ง) ฟิลด์จำนวนเงินเป็นตัวเลข (จ) ฟิลด์ลายเซ็นของผู้ส่งจ่าย

4.5 ตัวอย่างแบบฟอร์มอื่นๆ

Name	Rapeeporn Chamchong	
Company/Organization	Faculty of Engineering	
Address	Mahasarakam University (Kamreing)	
City/State	Mahasarakam	44000
		Country/Postal code
E-mail	rapeeporn.c@msu.ac.th	
	MP1B	
Return to:	IT Professional Publications Office 10662 Los Vaqueros Circle PO Box 3014 Los Alamitos, CA 90720-1314 Phone +1 714 821 8380 Fax +1 714 821 4641 E-mail: membership@computer.org	
		

(ก) ภาพจากการสแกน

Name	Rapeeporn Chamchong	
Company/Organization	Faculty of Engineering	
Address	Mahasarakam University (Kamreing)	
City/State	Mahasarakam	44000
		Country/Postal code
E-mail	rapeeporn.c@msu.ac.th	
	MP1B	
Return to:	IT Professional Publications Office 10662 Los Vaqueros Circle PO Box 3014 Los Alamitos, CA 90720-1314 Phone +1 714 821 8380 Fax +1 714 821 4641 E-mail: membership@computer.org	
		

(ข) ภาพการกำจัดสัญญาณรบกวน

ภาพที่ 4.11 การจำแนกข้อมูลจากแบบฟอร์มลงทะเบียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Name Ratseporn Chamchong

Company/Organization Faculty of Engineering

Address Maharakam University (Kamreang)

City/State Maharakam 44000
Country/Postal code

E-mail ratseporn.c@msu.ac.th
MPIB

Return to:
IT Professional Publications Office
10662 Los Vaqueros Circle
PO Box 3014
Los Alamitos, CA 90720-1314
Phone +1 714 821 8380 Fax +1 714 821 4641
E-mail: membership@computer.org

IEEE
COMPUTER SOCIETY
IEEE

(ค) ภาพการกำจัดแบคทราวด์

Name Ratseporn Chamchong

Company/Organization Faculty of Engineering

Address Maharakam University (Kamreang)

City/State Maharakam 44000
Country/Postal code

E-mail ratseporn.c@msu.ac.th
MPIB

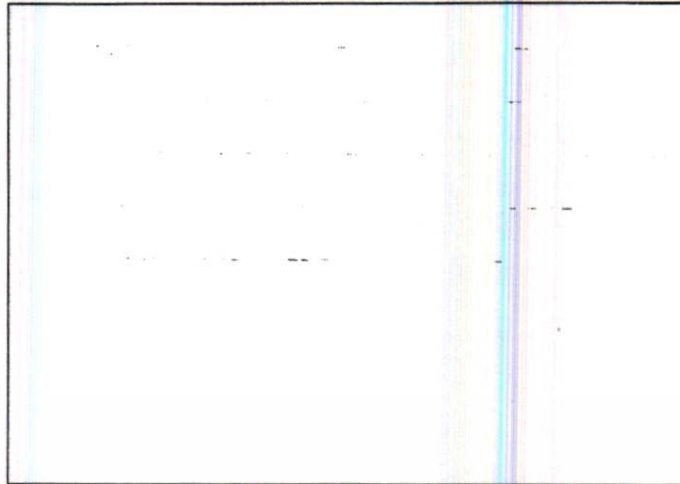
Return to:
IT Professional Publications Office
10662 Los Vaqueros Circle
PO Box 3014
Los Alamitos, CA 90720-1314
Phone +1 714 821 8380 Fax +1 714 821 4641
E-mail: membership@computer.org

IEEE
COMPUTER SOCIETY
IEEE

(ง) ภาพการกำจัดเส้นอ้างอิง

ภาพที่ 4.11 (ต่อ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(จ) ภาพการสร้างข้อมูลที่เขียนทับเส้นอ้างอิง

Name	Rataporn Chamchong	
Company/Organization	Faculty of Engineering	
Address	Mahasarakham University (Kamreang)	
City/State	Mahasarakham	44000 <small>Country/Postal code</small>
E-mail	rataporn.c@msu.ac.th MP1B	
Return to:	IT Professional Publications Office 10662 Los Vaqueros Circle PO Box 3014 Los Alamitos, CA 90720-1314 Phone +1 714 821 8380 Fax +1 714 821 4641 E-mail: membership@computer.org	
		

(ฉ) ภาพการปรับปรุงข้อมูลจาก (ง) และ (จ)

ภาพที่ 4.11 (ต่อ)

จากภาพที่ 4.11 เป็นตัวอย่างผลการจำแนกข้อมูลจากแบบฟอร์มลงทะเบียน ซึ่งนอกจากการจำแนกข้อมูลจากเซ็กชันการแล้ว จะเห็นว่าในงานวิจัยนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับแบบฟอร์มประเภทต่างได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปผลงานวิจัยและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นกรนำเสนอกระบวนการประมวลผลแบบฟอรัมโดยอัตโนมัติ โดยศึกษาพื้นฐานการประมวลผลแบบฟอรัมเชิงทฤษฎีของประเทศไทย โดยการนำเข้าภาพเอกสาร 256 ระดับเทา ความละเอียดของการสแกน 300 จุดต่อนิ้ว จากนั้นพัฒนาอัลกอริทึมของการประมวลผลภาพ และการประมวลผลแบบฟอรัมเพื่อการปรับปรุงคุณภาพเอกสาร การจำแนกฟิลด์ข้อความออกจากวัตถุที่ไม่พึงประสงค์ ได้แก่ ภาพพื้นหลังและแนวเส้นอ้างอิง การปรับปรุงข้อมูลที่เขียนทับกับเส้นอ้างอิง และการจำแนกฟิลด์ข้อมูล

เมื่อนำภาพเอกสารที่ผ่านการสแกนมาผ่านขบวนการกรองด้วยวิธีโดยวิธีเกาส์เขียนที่มี มาสก์ขนาด 3×3 แล้วก็จะสามารถกรองสัญญาณรบกวนออกไปได้ รวมทั้งยังประมวลผลได้รวดเร็ว สำหรับภาพขนาดใหญ่ และยังคงคุณภาพของความเข้มตัวอักษรไว้ได้ดีกว่าวิธีการกรองแบบเฉลี่ยข้อมูลอีกด้วย ในการปรับปรุงคุณภาพของภาพเอกสารนำเข้า ซึ่งส่งผลถึงขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลให้มีความถูกต้องยิ่งขึ้น เนื่องจากภาพที่ผ่านการปรับปรุงแล้วจะมีสัญญาณรบกวนน้อยลง แต่บางครั้งอาจทำให้ข้อมูลที่สำคัญของภาพเกิดสูญหายได้ ถ้าไม่พิจารณาเลือกวิธีที่เหมาะสมกันแต่ละภาพ

การจำแนกแบบคร่าวๆโดยใช้การปรับปรุงการหาค่าเรดโซลด์ตามคุณลักษณะของวัตถุ (FOAT) จะประมวลผลโดยประมาณ 1-2 รอบ โดยการทดสอบนั้นไม่ต้องประมวลผลหาค่าความแตกต่างที่ได้ แต่จะใช้การทดสอบกับคุณสมบัติของตัวอักษรแทน ซึ่งสามารถใช้ได้กับทุกภาพเอกสาร โดยไม่ขึ้นกับค่าความแตกต่าง และวิธี FOAT จะปรับขบวนการทำพีเรสส์ ให้มาประมวลผลพร้อมไปกับการหาค่าเรดโซลด์ของภาพเอกสาร จะลดเวลาในการประมวลผลลงได้มาก ซึ่งวิธีนี้จะประมวลผลได้เร็วกว่าวิธีที่ผ่านมา

ในการกำจัดเส้นอ้างอิงสามารถกำจัดแนวเส้นอ้างอิงออกไปได้ แต่ปัญหาที่ตามมาจากการตัดทับกันระหว่างเส้นอ้างอิงกับตัวอักษรที่ผู้ใช้เดิม ก็จะส่งผลให้ตัวอักษรขาดหายไปบางส่วน จะทำให้ข้อมูลที่ต้องการนั้นไม่ถูกต้องได้ ดังนั้นจะต้องคืนข้อมูลส่วนที่ขาดหายไป เพื่อให้ นำข้อมูลที่ต้องการไปประมวลผลต่อไปได้อย่างถูกต้อง ในขั้นตอนต่อไป

เนื่องจากภาพเอกสารที่ผ่านการกำจัดแนวเส้นอ้างอิงออกไปทำให้ข้อมูลตัวอักษรที่ตัดทับกับการค้า
ไม่พากับเส้นอ้างอิงขาดหายไปบางส่วน ดังนั้นในการทำโคลสซิงมอร์โฟโลยีในทิศทางต่างๆ บนแนวเส้นอ้างอิง จะสามารถคืนส่วนของข้อมูลที่ขาดหายไปตามแนวทิศทางการเอียงของตัวอักษรนั้นๆ

คืนมาได้ แต่ถ้าวัดระดับความเข้มของตัวอักษรที่เดิมมีค่าน้อยกว่าระดับความเข้มของแนวเส้นตรง มากๆ จะทำให้การคืนส่วนของข้อมูลที่ขาดหายไปผิดพลาด แต่โดยปกติการกรอกข้อมูลลงบน แบบฟอร์มจะต้องใช้ปากกาหมึกดำหรือหมึกน้ำเงินในการกรอกข้อความลงบนแบบฟอร์ม และถ้า เส้นตรงมีสีดำ ก็ยังส่งผลให้การคืนส่วนของข้อมูลดังกล่าวได้ดีเพียงพอที่จะนำไปใช้งานต่อไปได้ และนอกจากนี้การพิจารณาการตัดทับของข้อความกับเส้นอ้างอิงโดยทั่วไปจะพิจารณาเพียงการตัด ทับในแนวนอนเท่านั้น แต่ในวิทยานิพนธ์นี้ได้พิจารณาถึงการตัดทับกับเส้นอ้างอิงในแนวตั้งด้วย จึงส่งผลให้การคืนส่วนของข้อมูลที่ขาดหายไปมีความถูกต้อง สมบูรณ์ สามารถนำไปใช้งานกับ เอกสารที่มีเส้นอ้างอิงได้ทั้งแนวตั้งและแนวนอน

นอกจากนี้ ในการเลือกใช้ตัวถ่วงน้ำหนักในการหาค่าเรคโธลด์เพื่อใช้จำแนก ข้อมูลในแนวเส้นอ้างอิง ส่งผลต่อการคืนส่วนของข้อมูลที่ขาดหายไปด้วย กรณีที่เส้นอ้างอิงเป็น เส้นปะมีความกว้างมากกว่าตัวอักษร ส่งผลให้การคืนส่วนของข้อมูลที่ขาดหายไปผิดพลาดได้ ดัง นั้นถ้าส่วนของข้อมูลไม่ได้ตัดทับกับเส้นอ้างอิงโดยตรงหรือมีความเหลื่อมล้ำของตัวอักษรออก นอกเส้นปะ อาจทำให้ส่วนของข้อมูลนั้นมีระดับความเข้มใกล้เคียงกับระดับความเข้มของเส้นตรง และการคืนส่วนของข้อมูลก็ผิดพลาดได้

จากผลการทดลองพบว่าถ้าใช้แนวเส้นอ้างอิงแนวนอนและแนวตั้งเป็นฐานในการจำแนก พิลด์ข้อมูลเช็ครณาการ พบว่าเอกสารที่จำแนกได้ในบางครั้งอาจมีข้อความของฟิลด์ที่อยู่ใกล้เคียง เกินมาได้ แต่ข้อความส่วนต่างๆ เหล่านั้นถ้าไม่อยู่ในแนวของข้อมูลที่ต้องการใช้งาน ก็พิจารณาเป็น ส่วนเกินของฟิลด์นั้นได้ ดังนั้นอาจต้องพิจารณาการจำแนกส่วนเกินออกไปก่อนที่นำไปผ่านขบวนการ แปลข้อความต่อไป ในส่วนของฟิลด์ลายเซ็นผู้ส่งจ่าย ในบางครั้งถ้าผู้เซ็นต์ เซ็นต์เกินขนาดที่ กำหนดไว้ในกาจำแนก ข้อมูลก็อาจขาดหายไปได้ แต่จากการทดสอบกับเอกสารจำนวนมาก จะยังคงสามารถเก็บข้อมูลลายเซ็นต์ได้ครบถ้วน

จากผลการทดลองพบว่าวิธีที่นำเสนอสามารถประมวลผลแบบฟอร์มเอกสารได้รวดเร็ว ถูกต้อง สามารถนำฟิลด์ข้อมูลที่ได้ไปประมวลผลต่อไปได้ และสามารถนำวิธีการดังกล่าวไป ประยุกต์ใช้กับแบบฟอร์มต่างๆ ที่มีลักษณะทางกายภาพที่แน่นอน ส่วนของความถูกต้องของการ จำแนก พบว่าถ้าข้อความไม่มีการตัดทับกับแนวเส้นอ้างอิง จะให้ความถูกต้องของตัวอักษรที่ จำแนก 100 เปอร์เซ็นต์ แต่ถ้ามีการตัดทับกับแนวเส้นอ้างอิง และความเข้มของตัวอักษรใกล้เคียงกับ แนวเส้นอ้างอิง ก็อาจทำให้การสร้างข้อมูลผิดพลาดได้

5.2 ข้อเสนอแนะและปัญหาที่พบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกาใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

1. ในการกาจัดภาพพื้นหลัง เอกสารแต่ละประเภทที่ใช้การประยุกต์อัลกอริทึมของ Otsu แบบเรียกตัวเอง จะเป็นการทดสอบที่ให้คุณภาพของเอกสารดีขึ้น แต่พบว่าภาพเอกสารแต่ละ ประเภทจะใช้ค่าความแตกต่างในการจำแนกที่แตกต่างกันไปไม่แน่นอน และเอกสารทุกชนิดจะถูก

กำหนดค่าระดับความเข้มของตัวอักษรเข้าใกล้ระดับ 0 หรือสีดำ ดังนั้นการกำจัดพื้นหลังทุกวิธีที่ผ่านมาไม่สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับภาพเอกสารที่มีระดับความเข้มตัวอักษรที่มีสีอ่อนหรือเข้าใกล้สีขาวได้ และวิธี FOAT เช่นเดียวกัน ก็ยังมีข้อจำกัดของระดับความเข้มตัวอักษรเช่นเดียวกัน

2. ในการสร้างส่วนที่ขาดหายไป ถ้าไม่ใช้ตัวถ่วงน้ำหนักเลขจะส่งผลให้การคืนส่วนของข้อมูลที่ขาดหายไปผิดพลาดมากยิ่งขึ้นในกรณีการเลือกใช้ตัวถ่วงน้ำหนักในการหาค่าเรคโพลด์เพื่อใช้จำแนกข้อมูลในแนวเส้นอ้างอิง ส่งผลต่อการคืนส่วนของข้อมูลที่ขาดหายไปด้วย และกรณีที่เส้นอ้างอิงเป็นเส้นปะซึ่งมีขนาดความกว้างมากกว่าตัวอักษร ก็อาจส่งผลให้การคืนส่วนของข้อมูลที่ขาดหายไปผิดพลาดได้เช่นกัน ถ้าส่วนของข้อมูลไม่ได้ตัดทับกับเส้นอ้างอิงโดยตรงหรือมีความเหลื่อมล้ำของตัวอักษรออกนอกเส้นปะ อาจทำให้ส่วนของข้อมูลนั้นมีระดับความเข้มใกล้เคียงกับระดับความเข้มของเส้นตรงและการคืนส่วนของข้อมูลผิดพลาดได้ ดังนั้นถ้าสามารถพิจารณาการหาค่าเรคโพลด์แบบโลคอลได้ จะสามารถคงสภาพของข้อมูลได้ดียิ่งขึ้น แต่ก็จะเพิ่มเวลาที่ใช้ในการประมวลผลนานมากขึ้น

3. สำหรับความเร็วในการประมวลผลนั้น วิธีการนี้จะสามารถประมวลผลได้รวดเร็ว แต่สิ้นเปลืองหน่วยความจำ เพราะต้องแยกการประมวลผลเป็นแบบขนาน โดยสามารถสร้างภาพเอกสารพร้อมกันถึง 4 สตรีคเจอร์อัสซิเมนต์

4. ข้อมูลเชิงคุณาการที่นำมาใช้ในการประมวลผลมีจำกัด เนื่องจากเชิงคุณาการเป็นเอกสารสำคัญที่มีผลต่อการเบิกจ่ายเงิน ดังนั้นผลการทดลองกับเชิงคุณาการแต่ละประเภทมีจำนวนจำกัด

5. จากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สามารถนำไปประยุกต์การจำแนกข้อมูลบนแบบฟอร์มต่างๆ ได้ แต่การจำแนกฟิลด์ข้อมูลย่อมจะแตกต่างกันไปตามคุณสมบัติของเอกสารนั้น ดังนั้น ใน 3 ขั้นตอนแรกจะยังคงประมวลผลได้เช่นเดียวกัน แต่ในขั้นตอนสุดท้ายผู้ใช้จะต้องนำไปประยุกต์ให้การจำแนกเป็นอัตโนมัติให้มากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- [13] Gonzalez R.C. and Woods R.E. **Digital Image Processing**. Addison-Wesley Publishing Company. 1992.
- [14] Rangsaneri Y., Thitimajshima P. and Chamchong R. "Data Extraction in Form Documents with Gray-Level Background." In Proc. 2nd International Conference on Information, Communications and Signal Processing, December 8-10, 1999.
- [15] Tang Y. Y., Liu J. and Li B. F. "Multiresolution Analysis in Extraction of Reference Lines from Documents with Gray Level Background." IEEE Transaction on Pattern Analysis and Machine Intelligence, vol. 19, no. 8, August 1997, pp. 921-925.
- [16] Ponsri S., Thitimajshima P. and Rangsaneri Y. "Extraction of Reference Line in Automated Data-Entry System.", In Proc. 2nd International Conference on Information, Communications and Signal Processing, December 8-10, 1999.
- [17] Yip R.K.K. "Line Patterns Hough Transform for Line Segment Detection." In Proc. IEEE Region 10's Ninth Annual International Conference., vol.1, 1994 , pp. 319 –323.
- [18] Said J.N., Cheriet M. and Suen C.Y. "Dynamical Morphological Processing : A Fast Method for Base Line Extraction.", In Proc. 13th International Conference on Pattern Recognition, vol. 2, August 25-29, 1996., pp. 8-12.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวอย่างแบบฟอร์มอื่นๆ

ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)
THE SIAM COMMERCIAL BANK PUBLIC COMPANY LIMITED

เงินสด (CASH) IC CL TR

ใบฝากบัญชีเดินสะพัด CURRENT DEPOSIT SLIP

สาขา/BRANCH _____ วันที่/DATE _____

บัญชีเลขที่ A/C NO. _____ ชื่อบัญชี ACCOUNT NAME _____

จำนวน บาท BAHT _____

ชื่อสาขา - สาขา	หมายเลขเช็ค	จำนวนเงิน
BANK BRANCH	CHEQUE NO.	AMOUNT

TELLER/AT _____
CHECKER/AUTHORIZED _____

SC 842 โปรดอ่านเงื่อนไขและรายละเอียดด้านหลัง
PLEASE READ CAREFULLY INSTRUCTION ON THE REVERSE ผู้ฝากเงิน/ DEPOSIT BY/TEL _____

ใบฝากเงิน DEPOSIT SLIP

ธนาคารกรุงเทพ
Bangkok Bank Public Company Limited

เงินสด CASH บัญชีออมทรัพย์ SAVINGS บัญชีเงินฝากประจำ FIXED บัญชีเงินฝากออมทรัพย์ CB บัญชีเงินฝากออมทรัพย์ SUMMATTAYA บัญชีเงินฝากออมทรัพย์ CL บัญชีเงินฝากออมทรัพย์ รวมนิติ

ผู้ฝากเงิน DEPOSITOR'S NAME _____ โทรศัพท์ TEL _____ วันที่ DATE _____

บัญชีชื่อ A/C NAME _____ สาขา BRANCH _____ เลขที่บัญชี ACCOUNT No. _____

โปรดกรอกใบฝากเงินสำหรับประเภทเงินฝาก โดยกรอกใบฝากเงินสำหรับแต่ละประเภท (Please prepare separate deposit slip for each category of deposits.)

จำนวนเงินสดฝาก (ตัวอักษร) CASH AMOUNT IN WORDS	จำนวนเงินสด CASH AMOUNT
หมายเลขเช็ค CHEQUE NO.	ชื่อสาขา / สาขา DRAWEE BANK / BRANCH
จำนวนเงินรวมตามเช็ค (ตัวอักษร) TOTAL CHEQUE AMOUNT IN WORDS	จำนวนเงินรวมตามเช็ค TOTAL CHEQUE AMOUNT

ผู้รับและบันทึกรายการ _____
ผู้รับมอบอำนาจ _____

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ORDER FORM IEEE Conference Proceedings Bestsellers

Ship to: (please print)

Bill to: (please print)

Name _____ Name _____

Address _____ Address _____

City _____ State _____ Zip _____ City _____ State _____ Zip _____

IEEE Customer # _____ Daytime phone: _____

Artificial Intelligence and Neural Computing

Please send me

_____ copies _____ ISBN _____

_____ copies _____ ISBN _____

_____ copies _____ ISBN _____

_____ copies _____ ISBN _____

Please enter my subscription* beginning with 1996 for the journal.

Please send me a **free** sample copy of the journal:

Name _____

Street _____

City/ZIP-Code _____

Country _____

Date/Signature _____

*Guarantee: I realize that I may cancel this subscription within ten days by notifying in writing the address on the order form. I confirm my understanding of this with my second signature.

Second Signature: _____

In EU-countries the local VAT is effective. Customers in EU countries, please state your VAT-identification number if applicable. Prices are subject to change without notice. DM prices apply except where local currency prices are available. 38065 3.96.213.Gp. Printed in Germany.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SANYO บริษัท ซันโย (ไทยแลนด์) จำกัด 601 ถนนอโศกดินแดง เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร โทร. 2483491-8 โทรสาร. 2465546		ส่วนนี้ลูกค้าเก็บไว้ (FOR CUSTOMER)
บัตรรับประกันสินค้า		
ชนิดสินค้า	เลขที่ ก	0173479
รุ่น VPC - X300 EX	หมายเลขเครื่อง	01710507
วัน,เดือน,ปี ที่ซื้อ 2 ม.ค. 2541	วันสิ้นสุดประกัน	31 S.A. 2542
ชื่อนามสกุลผู้ซื้อ ธีระชัย คงทรัพย์วิมล	SANYO	
ที่อยู่ บ้านเลขที่ 12 หมู่ที่ 1 - ตรอก/ซอย - ถนน 10/10		
ตำบล/แขวง ศรีอจจวต์ อำเภอ/เขต มวกเหล็ก		
จังหวัด กทม.	รหัสไปรษณีย์ 10500	
ชื่อจากร้าน	INTERNATIONAL	จังหวัด
M 1, M Floor Dinacop Center Building ฝั่งซ้ายภายในประเทศไทยเท่านั้น Part 11 THIS WARRANTY IS VALID ONLY IN THAILAND		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นางรพีพร ชำชอง
เกิดวันที่	9 เมษายน 2512 จังหวัดกรุงเทพมหานคร
การศึกษาระดับปริญญาตรีวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาสถิติ	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตมหาสารคาม ปีการศึกษา 2533
ประสบการณ์	2534 โปรแกรมเมอร์ โครงการ Executive Information System ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) 2539-2540 ผู้ช่วยนักวิจัย สำนักวิจัยและบริการคอมพิวเตอร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง 2537-ปัจจุบัน อาจารย์ ภาควิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์และวิทยาการคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ผลงานวิชาการ	รพีพร ชำชอง และยุทธพงษ์ รังสรรค์เสรี. “การทำภาพฮาล์ฟโทนด้วย อัลกอริธึมการกระจายความผิดพลาด” การประชุมวิชาการทางวิศวกรรม ไฟฟ้า ครั้งที่ 18, พ.ศ. 2538 รพีพร ชำชอง และยุทธพงษ์ รังสรรค์เสรี. “การเตรียมข้อมูลในระบบ ประมวลผลแบบฟอร์ม” การประชุมวิชาการทางวิศวกรรมไฟฟ้า ครั้งที่ 21, พ.ศ. 2541 Yuttapong Rangsanseri, Panya Thitimashima and Rapeeporn Chamchong “Data Extraction in Form Documents with Gray-Level Background” International Conference on Information, Communications and Signal Processing Proceeding, 1999.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้